கல்கி

KALKI 30-3-75 60 காசு

உங்கள் குழந்தையை இந்தக் கோடையில் வேர்க்குரு எங்கு தாக்கும்?

வேர்க்குரு எங்கு தாக்கினாலும், அதை முறியடிக்க உபயோகியுங்கள் ஜான்ஸன்ஸ் ப்ரிக்லி ஹீட் பவுடர். ஜான்ஸன்ஸ் ப்ரிக்லி ஹீட் பவுடரில் மட்டுமே நிரூபணம் பெற்ற மருந்துக் கலவை அடங்கியுள்ளது. அது மூன்று வழிகளில் செயலாற்றுகிறது.

● வியர்வையை உறிஞ்சுகிறது; சருமத் துவாரங்கள் அடைபடுவதைத் தடுக்கிறது.
● பாக்டீரியா கிருமிகள் பெருகுவதைத் தடுக்கிறது.
● சுகமும் குளுமையும் தந்து, உடனடி நிவாரணம் அளிக்கிறது.

ஜான்ஸன்ஸ் ப்ரிக்லி ஹீட் பவுடரைக் குளித்தவுடனும், படுக்கும் முன்பும் உடம்பின் மீது தாராளமாகத் தூவுங்கள். உடனடியாக வேர்க்குருவைத் தடுக்கத் தாய்மார்கள் நம்பும் மருந்து கலந்த வேர்க்குரு பவுடர் இது ஒன்றுதான்!

ஜான்ஸன்ஸ்* ப்ரிக்லி ஹீட் பவுடர் மட்டுமே உடல் எரிச்சலை நிறுத்துகிறது, அரிப்பிலிருந்து நிவாரணமளிக்கிறது உடனடியாக.

Johnson & Johnson*

* Trademark © J & J 75

OBM-4316 TM

[illegible]

ஜெம்ஷெட்ஜி நஸர்வான்ஜி டாடா
பிறப்பு மார்ச் 3, 1839

எஃகினை யொத்த மன உறுதி

டாடா ஸ்டீல்

HT-TIS-[illegible]

டாக்டர்கள் கூறுகிறார்கள்:
3 மாதங்கள் ஆன பிறகு, முழுமையான உடல் வளர்ச்சி பெற உங்கள் குழந்தைக்குத் தேவை திட உணவு.
பாரெக்ஸ்
Glaxo
FAREX
Baby's first solid food for all-round growth
சீரான உடல் வளர்ச்சிக்குக் குழந்தையின் முதலாவது திட உணவு
CMGF-41-104 TM

கௌரி கல்யாணம்

கலா: ''வரலக்ஷ்மி! எப்போ வந்தாய்? என்ன விசேஷம்? திடீர் பிரவேசம்.''

லக்ஷ்மி: ''என் தங்கை கௌரிக்குக் கல்யாணம் நிச்சயமாகி இருக்கிறது. அதற்காகத்தான். நாளை நாள் நன்றாக இருக்கிறது. கல்யாணப் புடவைகள் வாங்கப் போகிறோம். நீயும் வாயேன்.''

கலா: ''ஜவுளி எந்தக் கடையில் வாங்கப் போகிறீர்கள்.''

லக்ஷ்மி: ''என்ன கலா! அப்படிக் கேட்கிறாய். எங்க பெரியவாள் நாளிலிருந்து சாஸ்திரி கடைதான்.''

கலா: ''ஏன் லக்ஷ்மி, அந்தக் கடையிலே 9 கெஜம் புடவைதான் அதிக டிசைனில் கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறார்களே'' 6 கெஜம் உண்டோ?

லக்ஷ்மி: ''இந்த மாதிரி உனக்கு யார் சொன்னா விட்டா? போன மாசம் என் தம்பி கல்யாணத்துக்கு சாஸ்திரி கடைக்குப் போயிருந்தேன். 6 கெஜத்தில் எவ்வளவு வெரைட்டி, என்ன புதுமைகள், என்ன பேட்டர்ன்கள் இருக்கின்றன தெரியுமா? மதராஸ் கடையில் மாத்திரமில்லை. அவா கல்கத்தாக் கடைக்கும் போயிருந்தேன். அங்கேயும் இதுபோல்தான்.''

கலா: ''ஸாரி! லக்ஷ்மி, எனக்குத் தெரியாது போயிற்று. நானும் வரேன்.''

லக்ஷ்மி: ''நல்லது கலா! நாளை காலை 10 மணிக்குத் தயாராக இரு.''

சம்பூர்ண சாஸ்திரியார் & சன்ஸ்

28, வடக்கு மாட வீதி, மயிலாப்பூர்

மதராஸ்-4 போன்: 71719

சம்பூர்ண சாஸ்திரியார்

14-A, பார்க் ஸைடு ரோடு

கல்கத்தா-26 போன்: 46-5976

கல்கி

ஆனந்த பங்குனி, 16

மார்ச் 30, 1975

''கல்கி''யில் வெளிவரும் கதைகளின் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே! எவரையும் குறிப்பனவல்ல.

அடுத்த இதழில்:

புலிராஜா

அன்றும் இன்றும் சிலருக்கு அதே இளந்தளிர் மேனி!

பியர்ஸ் சருமக் கனா... கன்னிப் பருவக் கனா

இந்துஸ்தான் லீவரின் தயாரிப்பு
லின்டாஸ்-PE. 34-140 TM

முதல்வருக்கு ஒரு கடிதம்

கல்கி
மலர் 34
இதழ் 35

மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் முதல்வர் கருணாநிதி அவர்களுக்கு,

சமீப காலமாகத் தாங்கள் ரொம்ப ரொம்பக் கோபப்படுகிறீர்கள், எதையுமே ஒரு தனிப்பட்ட கௌரவப் பிரச்னையாக்கிக் கொண்டு தாங்களும் சிரமப்பட்டு மற்றவர்களையும் சிரமப்படுத்துகிறீர்கள். இதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டியது நமது கடமையாகிறது.

வேலூரில் உங்கள் முயற்சி ஏதும் பலிக்கவில்லை. உங்கள் யோசனைகளுக்குப் பலத்த எதிர்ப்பும் மருத்துவமனை நிர்வாகத்தின் நிலைக்குப் பெருத்த ஆதரவும் இருப்பதைப் பார்த்துச் சாமர்த்தியமாகப் பின்வாங்கிக் கொண்டீர்கள். ஆனாலும் ''மண் ஒட்டாத'' கதையாகத் தோல்வியை வெற்றியாக்கிக் கொள்ளச் சாணக்கியம் செய்தீர்கள். வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலேயே உத்தியோகம் தருவேன் என்றும் அவர்கள் இழக்கின்ற 'கிராட்சுவிடி' தொகையை முதல்வர் நிதியிலிருந்து ஈடு செய்வேன் என்றும் கூறியிருக்கிறீர்கள். இதனால் உங்கள் கௌரவம் காப்பாற்றப்பட்டதாக நீங்கள் கருதலாம். ஆனால் அதற்குத் தரப்படும் விலை என்ன? உங்களை வாயார மனமார வாழ்த்தும் டாக்டர் சந்தோஷம்கூட 'வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவர்கள் செய்த குற்றங்களைப் பற்றிப் படிக்கும்போது அதிர்ச்சி ஏற்படுகிறது' என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். இத்தகைய பெரிய குற்றங்களைப் புரிந்து வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் புகலிடம் தரும்; பணமும் கொடுக்கும் என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் அது தொழிலாளர் சமூகத்தில் ஒரு பொறுப்பற்ற தன்மை வளர வகை செய்ததாகாதா? இப்படி ஒரு முன்னோடியை நீங்கள் ஏற்படுத்திய பிறகு இதே போன்ற சலுகைகள் தங்களுக்கும் காண்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்ட வேறு பலர் எண்ண மாட்டார்களா?

'ஹரிஜனங்கள், ஹரிஜனங்கள்' என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிச் சாதி வர்ணம் பூசினீர்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு ஆதரவும் உதவியும் செய்வதை யார் வேண்டாம் என்பார்கள்? அவர்களுக்கு விசேஷச் சலுகைகள் அரசியல் சட்டப்படியே இருக்கிறது. ஆனால் யோக்கியப் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்பவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகைகள். அதை நீங்கள் மறக்கலாமா? மேலும் வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களில் ஹரிஜனங்கள் மட்டுமல்ல, ஹரிஜனக் கிறிஸ்துவர்களும் உண்டு. மருத்துவமனையோ கிறிஸ்துவ மருத்துவக் கல்லூரி என்றே பெயர் பெற்றது. 'தவறு செய்தவர்களை மன்னிக்க வேண்டாமா? ஏசு சொன்னாரே' என்று வாசாலகமாகப் பேசுகிறீர்கள். தவறு செய்தவர்கள் மனம் திருந்தி வருந்தினால்தான் மன்னிக்கச் சொன்னார் ஏசு. குற்றம் புரிந்துவிட்டுப் பிடிவாதமும் செய்பவர்களையெல்லாம் மன்னிப்பது என்றால் நேர்மை, ஒழுக்கம் எல்லாம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து விடைபெற்றுப் போய்விடும்.

தமிழகத்தின் பஞ்ச நிவாரணப் பணிக்கு மத்திய அரசு ஒதுக்கிய தொகை சரியான முறையில் செலவிடப்படுகிறதா என்று பார்த்து விட்டுப் பிறகுதான் மேற்கொண்டு நிதி ஒதுக்க முடியும் என்று திரு சி. எஸ். கூறியதற்காகக் கோபித்துக்கொண்டு அதையும் கௌரவப் பிரச்னையாக்கி விட்டீர்கள்.

சி. எஸ். கூறியது அரசியல் சட்டப்படி தவறு என்றே கொள்வோம். அதை நீங்கள் அழுத்தமாகச் சுட்டிக் காட்டிவிட்டு, ''ஆனாலும் பஞ்ச நிவாரணப் பணியைப் பரிசோதிக்க வருபவர்களை நாங்கள் மனமார வரவேற்கிறோம்; தில்லுமுல்லுகள் ஏதுமில்லை என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்தக் காத்திருக்கிறோம்'' என்று கூறியிருந்தால் மக்கள் மதிப்பில் எவ்வளவோ உயர்ந்திருப்பீர்கள். அதை விட்டு விட்டு மத்திய அரசின் உதவியே வேண்டாம் என்று பிகுக்காரம் பண்ணிக் கொண்டால் யாருக்கு நஷ்டம்? தமிழகத்துக்குத்தானே?

ஆளுநர் மேதகு ஷா பஞ்ச நிவாரணப் பணியில் உள்ள சில அதிருப்திகரமான நிலைகளை விவரித்திருக்கிறார். இதையும் உங்கள்

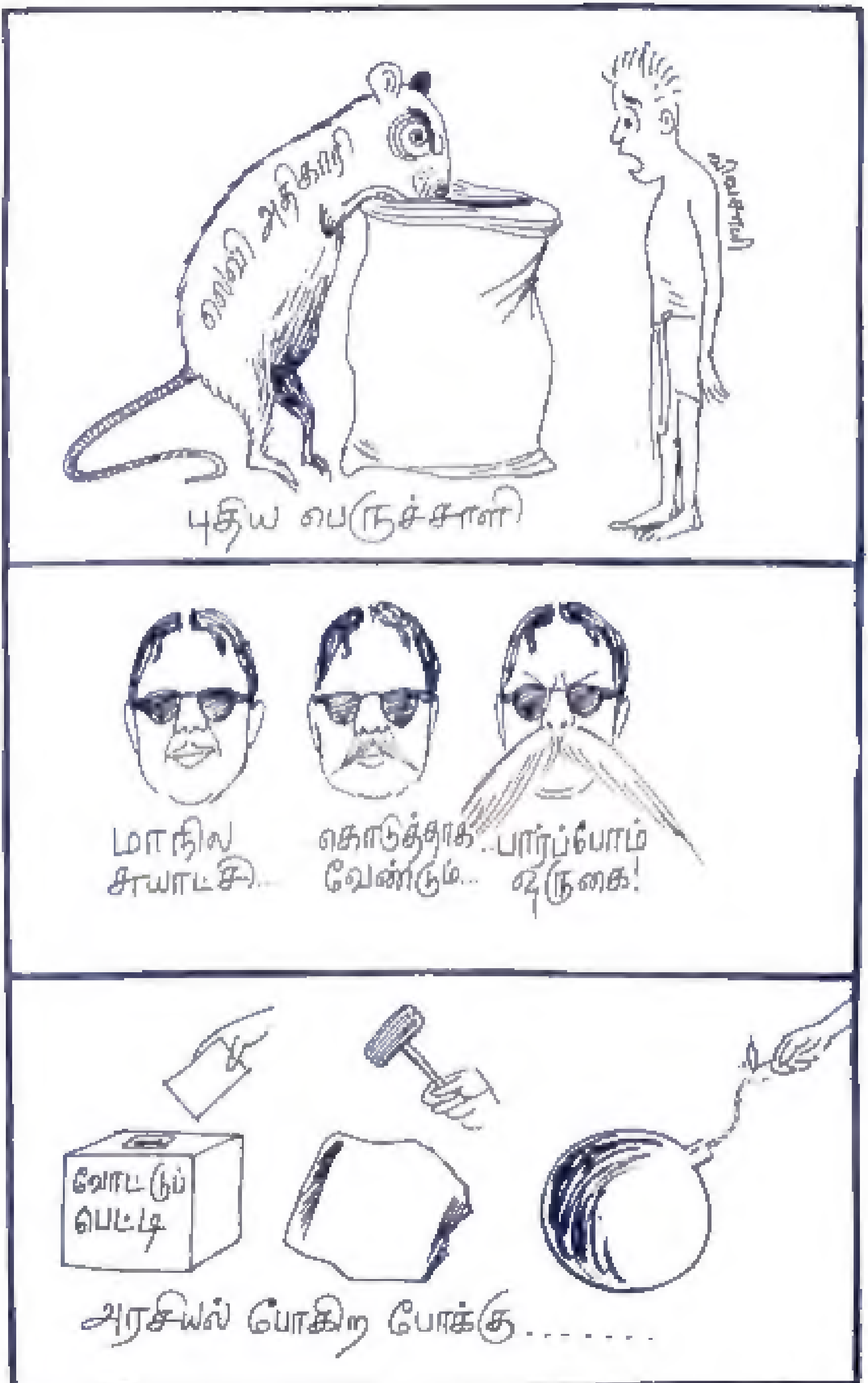

மைய அதிகாரி
புதிய பெருச்சாளி
மாநில சுயாட்சி...
கொடுத்தாக வேண்டும்...
பார்ப்போம் ஒருகை!
வோட்டுப் பெட்டி
அரசியல் போகிற போக்கு.......

கூற்றையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? நடக்கிற ஊழலை மறைக்க முயலுகிறீர்கள் என்று முடிவு கட்ட வாய்ப்பளிக்கிறதல்லவா?

மத்திய அரசிடம் உதவி வேண்டாம் என்று கூறிவிட்டு பஸ்ஸுக்கு ஆயிரம், கடைக்கு நூறு என்று நிதி வசூலிக்க ஆரம்பிக்கிறீர்கள். அதிகாரிகளையும் இதற்கென முடுக்கி விட்டுவிட்டால் பொதுவில் சிறு வியாபாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் எத்தகைய சிரமம்? யோசித்துப் பாருங்கள்.

நாட்டை ஆளும் நிலைமையில் உள்ளவர்கள் ஆத்திரமடையாமல் அமைதி காப்பது அவசியம். நன்கு சிந்தித்துச் சொந்த கௌரவத்தை விட்டுக் கொடுத்தாவது நாட்டு நலனைக் கவனிப்பது முக்கியம்.

என்ன சேதி?

மூலவரும் உற்சவரும்

மூலவரைத் தரிசிக்க நாம் பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டு கோவில் வரை போக வேண்டும். ஆனால் உற்சவரோ நம்மைத் தேடி நம் வீட்டு வாசலுக்கே வந்து விடுகிறார். தீட்சிதரை மூலவருக்கு ஒப்பிடலாம் என்றால் தியாகையர் உற்சவமூர்த்தி.

முத்துசாமி தீட்சிதர் விழா தில்லி பம்பாய் முதல் சென்னை, திருவாரூர் வரை பல இடங்களில் சிறப்பாக நடந்து வருகிறது. சென்னை சங்கீத வித்வத் சபை ஏற்பாடு செய்திருந்த விழாவில் முன்னாள் நீதிபதி அனந்தநாராயணன் அழகாகப் பேசினார்.

அம்பாள் அமர்ந்திருக்கும் உயர் பீடத்தின் மேல் ஏறிச் சென்று அவள் பாத கமலங்களின் அருகிலேயே அமர்ந்து ஞானம் பெற்று அருமையான சாகித்தியங்களை இயற்றியவர் தீட்சிதர். அத்தகைய உயர்ந்த சாகித்தியங்களை அனுபவிக்க நாமும் அந்த ஞான பீடத்தில் நாலு படிகளாவது ஏற வேண்டும் என்றார். ஆனால் தியாகையரோ நமக்கு எந்தச் சிரமமும் தராமல் நம்மைத் தேடி வந்து நம் இதயத்தை ஆக்கிரமித்துப் பக்தி வளர்க்கும் எளியவர் என்றார். இவ்விருவரும் கையாண்ட ராக சம்பிரதாய முறைகளிலேயே வேற்றுமைகள் இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

பேச்சுக்குப் பிறகு ஸ்ரீ செம்மங்குடி கச்சேரி. தீட்சிதரைத் தொடர்ந்து நாலு படி என்ன, நாற்பது படியே ஏறியவர் அவர். அன்றைய கச்சேரியில் அமர்க்களமாய் அபூர்வ கிருதிகள் பலவற்றைப் பாடி ரசிகர்களை ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தினார்.

காரைக்குடி மணியின் மிருதங்கமும் நாகராஜனின் கஞ்சிராவும் கச்சேரி களைகட்ட உதவியது என்றால் அமெரிக்காவிலிருந்து அண்மையில்தான் திரும்பியுள்ள திரு டி.என். கிருஷ்ணனின் வயலின் வாசிப்புக்கு நிரம்பி வழிந்த அகாடமி அரங்கில் அசாத்திய வரவேற்பு.

ஜே. பி. விரும்பமாட்டார்

பாட்னா பல்கலைக் கழகத்தில் மாணவர்கள் கடினமான கேள்வித் தாள்களை ஆட்சேபித்துப் பரீட்சை கூடத்தை விட்டு வெளி நடப்பு செய்தார்கள்! கோரக்பூர் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தரை அவரது ஆசனத்திலிருந்து மாணவர்கள் இறக்கிவிட்டு, மாணவர் தலைவரை அந்தப் பதவியில் அமர்த்தினார்கள்! பல்கலைக் கழகத்துக்கு ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் பெயரைச் சூட்டினார்கள்!

ஜே.பி. இதையெல்லாம் விரும்பமாட்டார் என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆனால் இப்படியெல்லாம் நடக்கும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை என்றால் அது அவர் தவறு தான். இயக்கம், புரட்சி என்று ஆரம்பித்து அதில் மாணவர்களையும் ஈடுபடுத்தியபிறகு நிலைமை கட்டுமீறிப் போவதில் வியப்பில்லை.

எதிர்க்கட்சிகளை ஒருங்கிணைத்து ஆக்கபூர்வமான ஒருமுகச் சிந்தனைக்கு வழிவகுப்பதுடன் ஜெயப்பிரகாசர் நிற்பதே நல்லது. ஆளும் கட்சியும் இதற்கு அனுசரணையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். ஆட்சியிலுள்ளோர் எதிர்க் கட்சிகளை மதிக்கவும் அவர்கள் யோசனைகளுக்குச் செவிசாய்க்கவும் பழக வேண்டும். எதிர்க்கட்சிகள் பாட்டுக்கு எதிர்க்கட்டும், ஆளும் கட்சி ஆளும் என்ற போக்கில் சென்றால் அது ஜனநாயகமாகாது. சிறுபான்மை வோட்டுப் பெற்றுப் பதவிக்கு வந்தவர்களின் எதேச்சாதிகாரப் போக்கு ஆகும். இதை அசைக்கப் புரட்சி, இயக்கம் என்ற கருவிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அப்போது உருவாகிறது.

காசிலே வாங்கிய நண்பன்

இந்திய அரசு இன்று ருஷ்யாவைத்தான் மிகச் சிறந்த நேசநாடாகக் கருதுகிறது. எத்தகைய நண்பன் என்பது இன்று நன்றாக நிரூபணமாகிவிட்டது. ருஷ்ய ஒற்றர்கள் நமது ராணுவ அதிகாரிகள் சிலரை விலைக்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலம் ராணுவ ரகசியங்களை அறிந்து மாஸ்கோவுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த மோசடி அம்பலமான கையோடு இந்திரா அரசு மூடி மறைக்க முயன்ற இன்னொரு அதிர்ச்சி தரும் விஷயமும் வெளியாகி யிருக்கிறது.

ருஷ்யாவும் இந்தியாவும் வர்த்தக உறவை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளதைப் பிரமாதப் படுத்தினார்கள் இரு சாராரும். அப்படி வர்த்தகம் வளர்த்ததில் சுமார் நானூறு கோடி ரூபாய் ருஷ்யாவுக்கு இந்தியா தர வேண்டியது பாக்கி நிற்கிறது. இதனைப் பொருள்கள் ஏற்றுமதி செய்து கணக்குத் தீர்க்க வேண்டும். இந்தியாவிடம் ருஷ்ய அரசு, 'ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்துவிட்டது; எனவே நானூறு கோடி அல்ல. அதற்கு அதிகமாகவே நீங்கள் தர வேண்டும். பண்டங்களை ஏற்றுமதி

செய்ய வேண்டும்' என்கிறது. இதன் விளைவை எண்ணி மத்திய அரசின் நிதி இலாக்கா பிரமித்துப் போய்க் கையைப் பிசைந்து கொண்டு நிற்கிறது!

இத்துடன், பி.எல். 480 கணக்கில் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களைத் திருப்பித் தரவே வேண்டாம் என்று கூறிவிட்ட அமெரிக்காவின் பெருந்தன்மையை ஒப்புநோக்காமல் இருக்க முடிகிறதா? ஆனால் அந்த அமெரிக்காவைத்தான் நமது அரசு விரோதித்துக் கொள்ளத் தயங்கியதேயில்லை!

இரட்டைக் கொலைகள்!

எழும்பூர் பெண்கள் மருத்துவ மனையில் கருச் சிதைவு செய்து கொண்ட இருபத்திரண்டு தாய்மார்கள் மரணமடைந்தனர் என்ற செய்தி அதிர்ச்சி அளிப்பது. அமைச்சர் இது குறித்து விசாரணை நடத்துவதாகச் சட்டசபையில் வாக்களித்துள்ளார்.

கருச் சிதைவு செய்து கொள்வதற்குச் சட்டபூர்வமான சம்மதம் தருவது எவ்வளவு பெரிய தவறு என்பதை இப்போதும்கூட அரசு புரிந்து கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஓர் உயிரை அழிப்பது பாவம் என்றால் அந்த முயற்சியில் மற்றோர் உயிரையும் பலி விடுவது எத்தனை கொடுமை! இதனை உயிர் காக்கும் புனிதமான மருத்துவத் தொழிலுடன் சம்பந்தப்படுத்துவது எத்தனை அநீதி! அரசும் சட்டமும் அனுமதித்தாலும் இதனை மருத்துவ சமூகமும் சங்கங்களும் வன்மையாக எதிர்க்க வேண்டாமா?

அரை வைத்தியர்கள்!

அரைகுறை வைத்தியப் படிப்பு முடிந்தவர்களைக் கிராமப்புறங்களில் வைத்தியர் பணிக்கு அனுப்பி வைக்கலாம் என்ற மத்திய அரசின் யோசனையைத் தமிழக அரசு நிராகரித்துவிட்டது. நல்ல காரியம். ஆயிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரை வைத்தியன் என்று விளையாட்டாகச் சொல்வதுண்டு. நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் நிலையே இப்படியென்றால் அரைகுறைப் படிப்புடன் வருகிறவர்கள் என்னவெல்லாம் தீமைகளைச் செய்துவிட முடியும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். கிராமப்புறங்களில் வைத்திய உதவிகளை அதிகரிக்க ஒரே உபாயம் நடமாடும் வைத்தியசாலைகளை அதிக அளவில் பயன்படுத்துவதே. காலஞ்சென்ற டாக்டர் பி.கே. துரைசாமி இதற்காக மிகுந்த பிரயாசைப் பட்டுத் திட்டங்களைத் தீட்டியிருந்தார். மாநில, மத்திய அரசுகள் அதனைத் தொடர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்யட்டும்.

மற்றொரு பரிசு!

நாம் எழுதிய நாவல்களுள் நமக்கே மிகவும் பிடித்ததென அமரர் கல்கி கருதியது அலை ஓசை. விடுதலை இயக்கத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டு அமைந்த அந்த அற்புத நாவலைத் தேசிய புத்தக நிறுவனம் இந்தியாவின் பல்வேறு பாஷைகளில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடுகிறது. அதற்கு முதல் படியாக அதன் சுருக்கத்தைத் தமிழிலிருந்து ஹிந்திக்கு மொழிபெயர்த்தார் நமது உதவி ஆசிரியர் திரு. வீழிநாதன். இந்த மொழிபெயர்ப்புப் பணிக்காகக் கிடைத்த சன்மானம் தவிர இந்திய அரசு அவருக்கு விசேஷப் பரிசும் அளித்துக் கௌரவித்திருக்கிறது. அகில உலக இந்தி மகாநாட்டிலே அண்மையில் வீழிநாதன் பெற்ற பெருமையை அடுத்து இந்தப் புது கௌரவமும் கிட்டியுள்ளது. இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாதவர்கள் இந்திக்கு ஆற்றிய பணி என்ற வகையில் தமிழகத்தில் திரு வீழிநாதன் இந்த ஆண்டு அலை ஓசை மொழிபெயர்ப்புக்காகப் பரிசு பெறுகிறார். கல்கி நேயர்களின் வாழ்த்தினை அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வோம்.

ராஜாஜி சிந்தனை

சிலந்தி வலையா!

ஒவ்வொரு தொழிலதிபரும் ஒவ்வொரு வர்த்தகரும் பண்டம் வாங்கும் ஒவ்வொருவரும் இன்று சிலந்தி வலையில் மாட்டிக்கொண்ட ஈயின் நிலையில் இருந்து தவிக்கிறார்கள். ஒட்டடை அடிக்க வேண்டும். இந்தியாவைச் சுதந்திர மனிதர்கள் அடங்கிய நாடாக்க வேண்டும்.

சுதந்திரமான போட்டா போட்டியுள்ள நிறுவனங்களை வளர்த்துத் தனி மனிதர்களின் ஆக்க சக்தியை விடுவிப்போம். மென்னியைப் பிடிக்கும் பர்மிட் - லைசென்ஸ் - கோட்டா முறையிலிருந்து சிறிதும் பெரிதுமான தொழில் வர்த்தக நிறுவனங்களை மீட்போம். இதைச் செய்தாலன்றித் திருப்திகரமான பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படாது. வரிகளைக் கணிசமாகக் குறைத்தாலன்றி மூலதனம் பெருகாது. வரிகளைக் குறைத்தாலன்றிக் கறுப்புப் பண நடமாட்டம் குறையாது. பர்மிட் - லைசென்ஸ் உடைந்து சுதந்திரப் பொருளாதாரம் உருவானால் அணுவைப் பிளக்கும் போது அபரிமிதமான சக்தி விடுவிக்கப்படுவது போல் அத்தனை வேகத்துடன் உற்பத்தி ஏராளமாகப் பெருகும்.

சுயராஜ்யா, ஜூன் 12, 1965

மகப் பெருமான் (3)

ஜகத்குரு
ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி
சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர்களுக்கும் அமர சிம்மனுக்கும் வாதப் போர் ஆரம்பித்தது.

அமரசிம்மன் ஒரு திரையைக் கட்டிக் கொண்டு அதற்கு உள்ளே இருக்கிறான். ஆசாரியாள் வெளியே இருந்து கேள்விகள் கேட்கத் தொடங்கினார்.

அமரசிம்மன் பளிச்பளிச்சென்று பதில் சொல்கிறான். அவன் என்னதான் மகா புத்திமானாக இருந்தாலும் கூட இத்தனை சாமர்த்தியமாக எப்படிப் பிரதிவாதம் செய்கிறான் என்பது ஆசாரியாளுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஞான பலத்தால் யோசித்தார். உடனே பரமேசுவர அனுக்ரஹத்தால், சூக்ஷ்மமாக அவருக்கு ரகசியம் புரிந்து விட்டது.

அவருடைய கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்வது அமரசிம்மனே இல்லை! சாட்சாத் சரஸ்வதி தேவியே அவன் மாதிரி பேசியிருக்கிறாள் என்று தெரிந்தது. இவன் அவளை ரொம்ப நாளாக உபாசித்திருக்கிறான். நியாயமாகப் பார்த்தால் அவன் அப்படிச் செய்திருக்கவே கூடாது. ஏனென்றால் இவனுடைய மதம் ஒரு கடவுளைப் பற்றியே சொல்லவில்லை; அதைப் பல ரூபத்தில், சரஸ்வதி மாதிரி பல தெய்வ வடிவங்களில் ஆராதிப்பது என்று மதம் ஒப்புக் கொள்ளாது. அப்படியிருந்தும் இவன் தன் மதத்துக்கு ஆதரவாகப் புஸ்தகம் எழுதுவதற்கே சரஸ்வதியின் அனுக்ரஹம் வேண்டுமென்று கருதி அவளை உபாஸனை பண்ணியிருக்கிறான்! உள் ஒன்று வைத்துப் புறமொன்று இருந்திருக்கிறான்.

இப்போதுங்கூட நாஸ்திகர்கள் என்று தங்களைச் சொல்லிக் கொள்கிறவர்களில் ரொம்பப் பேர் வியாதி வக்கை வந்து ரொம்பவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டால் வேங்கடரமண ஸ்வாமிக்கு வேண்டிக் கொள்கிறார்கள்; மாரியம்மனுக்குப் பிரார்த்தனை செலுத்துகிறார்கள். கேட்டால், "வீட்டில் இப்படி அபிப்பிராயம்; சம்சாரத்துக்கு இதில் நம்பிக்கை; அதன் திருப்திக்காக விட்டுக் கொடுத்தேன்" என்று ஜம்பமாகச் சொல்லிக் கொள்வார்கள்.

இந்த ரீதியில்தான் ரொம்ப காலம் முந்தியே வைதிக மதத்தைக் கண்டனம் பண்ணும் கிரந்தங்களை எழுதிய அமரசிம்மன், அவை நன்றாக அமைய வேண்டும் என்று தன் மதத்தின் வாக்குத் தேவதையை [illegible] செய்தான். ஒருவன் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும், அது நல்லதாக இருக்கட்டும், கெட்டதாகத்தான் இருக்கட்டும், அதிலே பூரண சிரத்தையுடன் [illegible] விட்டான் என்றும் அதனுடைய [illegible] பலன் [illegible] படியே இவனுக்கு [illegible]

சதையை மறந்து இவனுக்கும் சரஸ்வதி அனுக்ரஹம் செய்துவிட்டாள்.

இதை ஆசாரியாளும் ஞான மனசைச் செலுத்தியவுடனே கண்டுபிடித்துவிட்டார். உடனே அவர், "அம்மா! என் தாயே! நீ இப்படிச் செய்யலாமா? உன்னையும் மற்ற அத்தனை தெய்வங்களையும் ஆராதிக்கிற பழக்கத்தையே தொலைத்துவிட வேண்டும் என்று கிரந்தம் செய்கிறவனுக்கே நீ இப்படி அனுக்கிரகம் செய்யலாமா? அவனுடைய உபாசனா பலத்துக்காகச் செய்தாய் என்றாலும், அவன் இத்தனை புஸ்தகங்கள் எழுதியாயிற்று. அதோடு இத்தனை நேரம் என்னோடு வாக்குவாதம் செய்ததும் எத்தனையோ அனுக்கிரகத்தைச் செய்துவிட்டாயே! அவனுக்குச் செய்ய வேண்டியதற்கு அதிகமாகச் செய்தது போதாதா?" என்று சரஸ்வதியைக் கேட்டார்.

அவருடைய வாக்குச் சத்தியமாகத்தான் இருந்தது. அமரசிம்மனுடைய உபாசனைக்குப் பிரதியாகத் தந்து தீர்த்தாயிற்று என்று சரஸ்வதி தெரிந்து கொண்டாள்.

உடனே அமரசிம்மன் அவளை ஆவாஹனம் பண்ணி வைத்திருந்த குடத்திலிருந்து அந்தர்தானமாகி விட்டாள். இதை அறிந்து விழுந்தது!

அப்புறம் அமரசிம்மனால் ஆசாரியாளுக்கு ஒரு கேள்விக்கும் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டான்.

சரஸ் — அதாவது நீர்நிலையில் இருக்கிறவள் சரஸ்வதி. அதுதான் அந்த ரீதி. அது கொஞ்சங்கூடக் கலங்காமல் தெளிந்திருந்தால்தான் அதற்குள் அவள் இருக்க முடியும். ஆனால் ஆசாரியாள் அவதரித்த காலத்தில் எப்படி இருந்தது? ஏகப்பட்ட மதங்கள் — எழுபத்திரண்டு என்று சொல்வார்கள் — வித்தண்டாவாதங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு அமைதியே இல்லை; சரஸானது [illegible] சேற்றுக் குட்டை மாதிரி ஆகிவிட்டது. அப்போது அந்நிலை உபதேசத்தால் ஆசாரியாள்தான் அந்தச் சேற்றையெல்லாம் அடியோடு வாரி அப்புறம் போட்டு, சரஸைத் தெளிய வைத்து, சரஸ்வதியை நிஜமான சரஸ்வதி ஆக்கினார். இப்படி ஒரு ச்லோகம் உண்டு. ('[illegible]' என்று ஆரம்பிக்கும்.)

சரஸ்வதியை சரஸ்வதியாக்குவதற்கே இப்போது அவர் சரஸ்வதியை அப்புறப்படுத்த வேண்டி ஆகிறது. பிறகு அவர், சரஸ்வதியின் [illegible] அனுக்ரஹத்துக்கு [illegible]

[illegible]

மானேஜர் அறையிலிருந்து வெளியே வந்த அருணாவின் முகத்தில் கலவரம். அவள் முகம் வெளிறிப் போய்க் காணப் பட்டது. கண்களில் பொங்கி நின்ற நீர் எந்த நேரத்திலும் கன்னங்களில் வழிந்து ஓடக் கூடிய நிலை.

டைப்பிஸ்ட் சுமதி இதைக் கவனித்தாள். தன் இருக்கையை விட்டு எழுந்து வந்து அருணாவை ஆதரவுடன் அழைத்துத் தன் பக்கத்தில் உட்கார வைத்துக் கொண்டாள். ஆபீஸ் பையனை இரண்டு கப் காப்பி வாங்கி வரும்படி பணித்தாள்.

"என்ன அருணா? மானேஜர் ரொம்பக் கோபித்துக் கொண்டாரா?"

அருணாவுக்குத் துக்கம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. "ஆமாம். அடுத்த வாரம் என் விருப்பமில்லாமலேயே வேறு ஆள் போடப் போவதாகத் தீர்மானமாகக் கூறி விட்டார்!" என்றாள் அருணா விம்மியபடி.

"கண்ணைத் துடைத்துக்கொள். இப்படி மனம் உடைந்து விட்டால் எப்படி? ஆபீஸ் என்றால் இப்படித்தான். ஒரு நாள் கோபிப்பார்கள். இன்னொரு நாள் தட்டிக்கொடுப்பார்கள்!" என்று சமாதானம் சொன்னாள் சுமதி.

"இல்லை. அப்படிச் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ள முடிய வில்லை. நாளும் பொழுதும் அலைந்து சுற்றிப் பார்த்துவிட்டேன். யாரும் ஆர்டர் தரமாட்டேன் என்கிறார்கள். 'சாம்பிள்' கொடுத்தால் கையை நீட்டி வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். ஆர்டர் கேட்டால், அவர்களிடம் தங்கி இடக்கும் பழைய 'ஸ்டாக்'கைக் காட்டு கிறார்கள்!" என்றாள் அருணா பரிதாபமாக.

அருணாவின் கம்பெனி சோப், பவுடர் முதலிய அழகு சாதனங் களைத் தயார் செய்து வந்தது. அருணா அதில் ஒரு விற்பனைப் பிரதிநிதி. சுமதி ஆபீஸ் டைப் பிஸ்ட்... அருணாவுக்குத் திருமணம் ஆகவில்லை. அவளை நம்பி ஒரு குடும்பமே இருந்தது. சுமதியோ, திருமணம் நடந்தும்கூடத் தங்கள் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேலை பார்க்கிறாள். அவள் கண வருக்குப் பாரமில்லாத உத்தியோகம்.

"இருக்கும் நிலைமையை மானேஜரிடம் விளக்கிச் சொல்ல வில்லையா?" என்று கேட்டாள் சுமதி.

"சொன்னேன். இதெல்லாம் என்ன சப்பைக் கட்டு எனக் கோபிக்கிறார். எப்படி யாவது சரக்கைத் தலையில் கட்டுவதில் தான் சாமர்த்தியம் இருக்கிறதாம். தொண்டைச் சமாதானமும், சாக்குப்போக்கும் கேட் கத்தான் சம்பளம் கொடுத்து வைத்திருக் கிறதா என்று கேட்கிறார்" என அருணா வருத்தத்துடன் கூறினாள்.

"பரவாயில்லை. அடுத்த வாரம் உனக்கு நிறைய ஆர்டர் கிடைக்கும். என் ஜோஸ்யம் பலிக்கிறதா, இல்லையா பாரேன்!" என உற் சாகப்படுத்தினாள் சுமதி.

"அடுத்த வாரம்கூட வேண்டாம். நாளைக்கே ஒரு 'பார்ட்டி' பன்னிரண்டு மணிக்கு வரச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அநாதை ஆசிரமம் ஒன்று நடத்துகிறார்களாம். சோப், பவுடர் எல்லாம் அதிக அளவில் தேவையாம். ஆசிரமத்தின் நிர்வாகியைச் சந்தித்துக் கொண்டு கொள்வதாகச் சொல்லியிருக் கிறார்கள். நல்லபடியாக முடியவேண்டும்."

"போகிறது. அந்த அம்மாவுக்காவது உன் பேரில் இரக்கம் பிறக்கட்டும்!"

அருணா சிரித்தாள். "அம் மாவா?... இல்லை. இதுவும் ஆண் தான். பல்லாவரம் சாம்பாதி காலனி, மூன்றாவது தெரு, இரண் டாவது வீடு. பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு ஒரு 'அப்பாயின்ட் மென்ட்.' 'பார்ட்டி' ஒரு மணிக்கு பெங்களூர் போகிறார்."

சுமதியின் நெற்றி சுருங்கியது. "தனியாக விசாரித்தாயா? நல்ல இடம்தானா?"

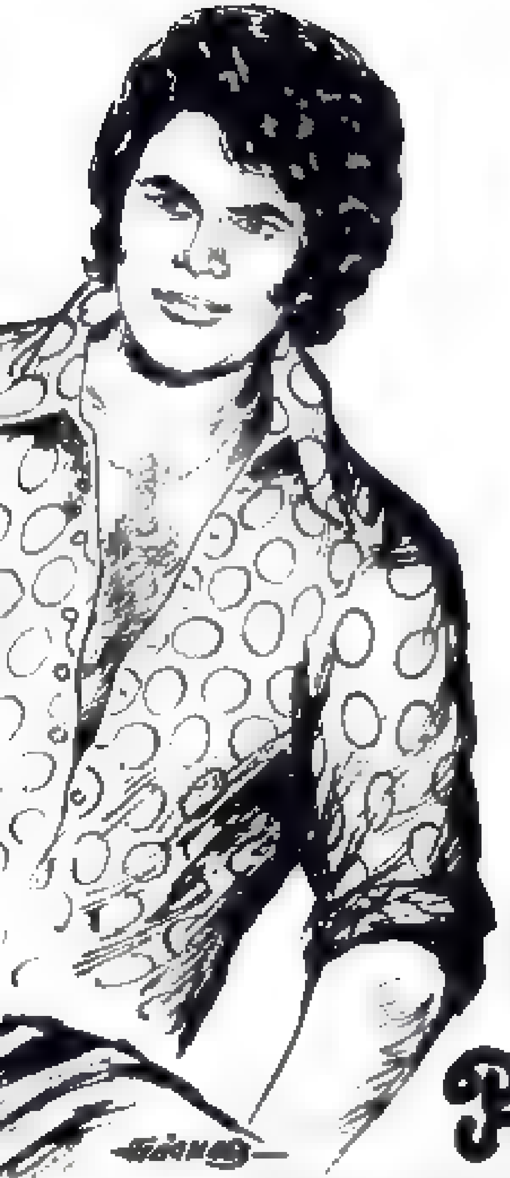

நண்பகலில் ஒரு சந்திப்பு!

'அன்னம்'

''எந்த இடமானாலும் என்ன? நமக்கு வேண்டியது பிஸினஸ். அவரைப் பார்த்தால் நல்லவராகத்தான் தெரிகிறது. என் நம்பிக்கை. என் வயிற்றுப் பிழைப்பு. நானாக அவரை வேண்டியிருக்கிறது'' என்று அருணா மெதுவாக எழுந்தாள்.

அவள் போன பக்கமே வெகுநேரமாகச் சிறிது நேரம் பார்த்துக் கொண்டு அமர்ந்திருந்தாள் சுமதி.

மறுநாள் பகல் பன்னிரண்டு மணி.

சாம்பாஜி நகர் காலனியின் மூன்றாம் வீதி இரண்டாம் நம்பர் வீடு. இரண்டு பக்கமும் வீடு கிடையாது. காலி மனைகள் தான்.

'காலிங் பெல்'லை அழுத்தியதும் கதவைத் திறந்தான் வாலிபன். வயது முப்பதுக்குள் என்று தன் சேல்ஸ்மேனுக்குச் சமாதானம் சொன்னான் அவன்.

''ஆமாம்... ஆமாம்...'' என்று ஒப்புக் கொண்ட அருணா தன் நெற்றியில் துளிர்த்த வியர்வையை ஒற்றிக்கொண்டாள்.

''வீட்டைச் சுற்றிப் பார்க்கிறீர்களா? கட்டி முடித்து இரண்டு மாதங்கள்தான் ஆகின்றன. மொத்தம் முப்பத்திரண்டு ரூபாய் ஆயிற்று.''

''பரவாயில்லை...'' என்று தட்டிக் கழிக்கப் பார்த்தாள் அருணா.

''ஏதோ! ஏதோ! வந்து பாருங்களேன். ஒரு பெண்ணின் அபிப்பிராயம் எப்படி என்று

தான் இருக்கும். நல்ல உயரம். சிவந்த நிறம். தொளதொளவென்று ஒரு சட்டையும் லுங்கியும் அணிந்திருந்தான்.

''வாருங்கள், வாருங்கள். உங்களைத்தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்'' என்று சிரித்தபடி வரவேற்றான்.

அருணா தயக்கத்துடன் உள்ளே நுழைந்தாள். ''அப்படி உட்காருங்கள்!'' என்று ஒரு சோபாவைக் காட்டினான் அவன். மின் விசிறியைச் சுழலவிட்டான்.

''என்ன புழுக்கம், என்ன புழுக்கம்! 'ஹீட்' அடியில் நின்று கொண்டே வறுக்கலாம் போலிருக்கிறது!'' எனக் கூறியவன் தன் சட்டையின் மேல் பொத்தான்களை இரண்டைக் கழற்றித் தன் மார்பைக் காட்டிக் கொண்டான்.

''நான் வந்த விஷயம்...'' என்று ஆரம்பித்தாள் அருணா.

''இருங்கள்... 'பாஸ்' சரி என்று சொல்லிவிட்டார். அவர் ஆபீஸிலிருந்து ஒரு 'கால்' எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் உட்காருகிறீர்களா? பத்திரிகைகளைப் பாருங்களேன்!'' எனச் சில பத்திரிகைகளை அவள் பக்கம் நகர்த்தினான்.

அவன் போட்ட பத்திரிகைகளின் அட்டைகள் ஒரு மாதிரியாக இருந்தன. தனிமையில் பெண்கள் பார்க்கத் தயங்கும் பத்திரிகை அது.

வாசல் கேட் கதவை இழுத்துப் பூட்டினான் அந்த இளைஞன். ''ஆமோதிக்கும் வாலிபர்கள் அழகைக் கட்டிப் போட முடியாது. இருபதும் முப்பதும் சேர்ந்து வாலிப வேகத்தில் ஒன்று சேரும் காலம் பலனில் விடுகின்றன!''

நான் தான் தெரிந்து கொள்கிறேனே!... பிளீஸ் வந்திடு..." என அழைத்தாள்.

வீட்டைச் சுற்றிப் பார்த்தாள் அருணா. அந்த வீட்டைத் தினப்படி யாரும் உபயோகிப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதேப்படியில் சமைத்த சுவடே காணோம்.

"மாடியில் இரண்டு அறை கட்டியிருக்கிறேன். காற்று பிய்த்துக் கொண்டு போகும். வந்து பாருங்களேன்!" என்று அழைத்தாள் அவள்.

"பெரிய தொணதொணப்புப் பேர்வழி!" என மனத்தில் சிரித்தபடி அருணா எழுந்தாள். அவள் சொன்னபடி ஆடாவிட்டால் ஆட்டம் கிடைக்காதே. பொல்லாத மாமியார் வீட்டைக் கிழித்தாலும் கிழித்து விடுவாளே!

மாடி அறை அழகாக இருந்தது. பெரிதாக இரட்டைக் கட்டில். டன்லப் பில்லோ போடப்பட்டு அழகாக இருந்தது.

"'அட்டாச்ட்' பாத்ரூம். ஷவர் கூட உண்டு. போய்ப் பாருங்கள்!" என உபசரிக்கிறாள் அவள்.

அவள் கதவைத் திறந்து உள்ளே போய்ப் பார்த்தாள். அவள் திரும்பும்போது படுக்கை அறை உள்பக்கம் தாளிடப்பட்டிருந்தது... அந்த புவன் தன் சட்டையின் பொத்தான்களை நிதானமாகக் கழற்றிக் கொண்டிருந்தான். அவன் பார்வை அவள் உடலைத் துளைத்தது. அருணா நடுங்கினாள்.

"வாட் இஸ் திஸ் நான்சென்ஸ்!" எனக் கோபமாக அவள் ஆரம்பித்தாள்.

அவன் வழிவிடவில்லை. இரையைக் கவ்விப் பதுங்கும் பூனையைப் போல் அவளைக் குறி வைத்து மெதுவாக நகர்ந்தான். அருணா துடித்தாள். என்ன செய்வது என்று அறியாது தவித்தாள்.

கீழே டெலிபோன் மணி அலறியது. அந்த வாலிபனுக்கு ஆத்திரம் பீறிட்டது. அறைக் கதவைத் திறந்து கொண்டு அவசரம் அவசரமாக இறங்கினான். அவன் டெலிபோனை எடுப்பதற்குள் அவனைத் தாண்டி வாசல் வராந்தாவில் போய் நின்றாள் அருணா.

"யார் பேசுவது? மிஸ்டர் சுரேஷ் இருக்கிறாரா?" — டெலிபோனில் பேசியது ஒரு பெண் குரல்.

"நான் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து நர்ஸ் பேசுறேன்... உங்கள் தங்கை பஸ் விபத்தில் மாட்டிக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நிலைமை மோசம். ஆக்ஸிஜன் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். உங்கள் மைத்துனர் உங்கள் டெலிபோன் நம்பரைக் கொடுத்தார். உடனே புறப்பட்டு வரச் சொன்னார்.... 'காஞ்சனா வீடு வார்டு' நம்பர் எட்டு... இந்த நிமிஷங்கள் கூடத் தாமதம் செய்யாதீர்கள்... ரொம்ப அவசரம்."

பேச்சைக் கேட்ட அவன் முகத்தில் கலவரம் பரவியது. கைகால்கள் பதறின. அவன் பார்வை தடுக்கியபடி நின்ற அருணாவின் மேல் விழுந்தது.

"மேடம்! என்னை மன்னித்து விடுங்கள். உங்களை ஏமாற்றித் தப்பான எண்ணத்துடன் இங்கே அழைத்து விட்டேன். 'உனக்குக் கூடப் பிறந்த தங்கை இல்லையா!' எனக் கேட்பது போல் ஆண்டவன் என் அருமைத் தங்கையையே என்னிடமிருந்து பறித்து விடுவார் போலிருக்கிறது. அவளுக்காக நீங்கள் ஆண்டவனிடம் வேண்டிக்கொள்ளுங்கள். என் தவற்றை மறந்து பிரார்த்தியுங்கள்!" எனக் கெஞ்சினான்.

வாசல் 'கேட்'டை அவன் திறந்ததும் வெளியே வந்தாள் அருணா. 'பாவம். தன் தங்கை மேல் இப்படிப்பட்ட பாசம் வைத்திருப்பவனுக்கு இன்னொரு பெண்ணிடம் எப்படித்தான் முறை தவறி நடக்கத் தோன்றியதோ?' எனப் பரிதாபப்பட்டாள்.

ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் 'காஞ்சனா வீடு வார்'டில் தேடித் தேடி அலைந்தான் சுரேஷ். அவன் தங்கையைக் காணோம். அவன் வருவதற்குள் அவள் கதை முடிந்து விட்டதா? அதுதவிர, விசாரித்துப் பார்த்தான். அன்று காலை விபத்துக்குள்ளாகி எந்த நோயாளியும் சேர்க்கப்படவில்லை. அவன், தன் தங்கையின் வீட்டுக்குப் போனான்.

"என்ன அண்ணா இந்த வெயிலில் அலைந்துவிட்டு வருகிறாய்!" வரவேற்றாள் அவன் தங்கை.

"நீ....நீ...." என்று குமுறினான் சுரேஷ்.

"நான்தான், நானேதான். இன்னும் சாகப் போகவில்லை. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியை நன்றாகச் சுற்றினாயா?"

"அப்படியானால் டெலிபோனில் பேசியது?"

"நானேதான். என் குரல்கூட உன்னால் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லையே..."

"நல்ல விளையாட்டுப் போ... நான் எப்படித் தவித்துப் போனேன்...."

அவன் குரல் மாறியது.

"ஏன் அண்ணா! இந்த இரண்டு மணி நேரத் தவிப்பையே உன்னால் தாங்க முடியவில்லையே. பன்னிரண்டு மணிக்கு நீ போட்ட திட்டம் மட்டும் நடந்திருந்தால் அந்தப் பெண் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தவிப்பாளே அது என்ன நியாயம்!"

"சுமதி.... உனக்கு...."

"எல்லாம் தெரியும். அவள் என் ஆபீஸில்தான் வேலை பார்க்கிறாள். உன் விலாசத்தை அவள் என்னிடம் சொன்னதும் எனக்குப் பொறி தட்டியது. அவ்வளவுதான் வேறில்லை. நீ ஏதோ விளையாட்டுக்குத் துணிந்து விட்டாய் என்பது மட்டும் எனக்குப் புரிந்தது. பன்னிரண்டு மணிக்கு முன்பே உன் வீட்டிலிருந்து போனைப் பார்த்தேன். போன் கிடைக்கவில்லை."

"அந்தப் பெண்..."

"வரும் வழியில் பஸ் ஸ்டாண்டிலும் பார்த்தேன். எல்லாக் கதையையும் என்னிடம் சொன்னாள்."

"நான் யார் என்று....?"

"சொல்வேனா அண்ணா? எனக்கும் மானம் இருக்கிறதே? நீ என் கூடப் பிறந்த அண்ணன் என்று... காட்டிக் கொடுப்பேனா?" என வெறுப்புடன் சொன்னாள் சுமதி.

"போதும் சுமதி... என்னைக் கொல்லாதே. நான் திருந்தி விட்டேன்!" எனக் கதறினான் சுரேஷ்.

ராலி:.பேன் கொண்டுள்ள வலுவான, நவீன அடிப்பாகம்.

குழந்தைகளுக்குப் பாதுகாப்பளிக்க சிறப்பான முறையில் கவர்ச்சி-யான வலையமைப்பு. ஆண்டுக் கணக்கில் தொல்லையற்று இயங்கும் ராலி:.பேன் மோட்டார். அதிநுணுக்கமாகச் சமநிலைப்படுத்தப் பட்டுள்ள ராலி:.பேன் பிளேடுகள். ஸ்டோவ் எனமல் முறையில் பூச்சிட்ட, எழிலும் கவர்ச்சியுமிக்க ராலி:.பேன் வண்ணங்கள். அத்துடன் எல்லா வகையிலும் சேவை செய்ய எப்போதும் காத்திருக்கும் ராலி:.பேன் பணியாளர்கள்.

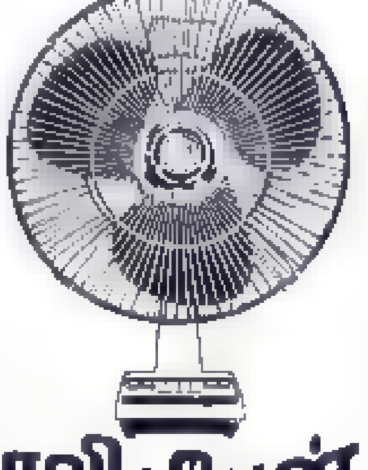

15 ஆண்டுகளாக எல்லாவற்றையும் விட மிக அதிகமாக விற்பனையாகும் :.பேன்களை இருப்பது எப்படி என்பதை மிக நன்றாக புரிந்து வைத்துள்ளது

ராலி:.பேன்

U-RTF-22 TAM

மகளின் மகத்தான
மங்கள மண நாளுக்கு
முத்துக்கவியல்

உங்களது செல்வ மகளின் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற [illegible] தேவையான பணம் சேமிக்க தமிழ்நாடு மெர்க்கன்டைல் பேங்கின் புதிய 'முத்துக்கவியல் டிபாசிட் திட்டம்' உதவுகிறது. இத்திட்டத்தில் உங்கள் டிபாசிட்டுகளுக்கு அதிகபட்சம் 33.83% வரை வட்டி கிடைக்கிறது.

இன்றே இத்திட்டத்தில் ரூ. 13,000/- முதலீடு செய்யுங்கள். 21 ஆண்டுகள் முடிந்ததும் ரூ. 1,05,352-85 பெறுங்கள்

இந்த "முத்துக்கவியல் டிபாசிட் திட்டம்" மூலம் உங்கள் அருமை மகளின் உயர் கல்விக்கு வேண்டிய பணத்திற்கும் வகை செய்யலாம். அன்புப் பெற்றோர்களுக்கு "முத்துக்கவியல் டிபாசிட் திட்டம்" ஒரு அரிய வாய்ப்பு.

தமிழ்நாடு மெர்க்கன்டைல் பேங்க் லிமிடெட்.

(ஷெட்யூல்டு பேங்க் — ஸ்தாபிதம் 1921)

தலைமை அலுவலகம்: 57, வி.இ. ரோடு,

தூத்துக்குடி 628 001

உங்களுக்கு பணிபுரிய தமிழகத்தில் 35 கிளைகள்.

[illegible]

முப்பத்துமூன்றாம் அத்தியாயம்

சந்தேகம்

அமாவாசை அன்று இரவு சிவகாமி தன்னுடைய மாளிகையில் தன்னந் தனியாக உட்கார்ந்திருந்தாள்.

அவளுக்குத் துணையாயிருந்த தோழி நோய்வாய்ப் பட்டிருந்த தன்னுடைய அன்னையைப் பார்த்துவிட்டு வரவேண்டு மென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தபடியால், அதை வியாஜமாகக் கொண்டு அன்றிரவு அவளை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டாள்.

இப்போது தூண்டா விளக்கு ஒன்றே சிவகாமிக்குத் துணையாக எரிந்துகொண்டிருந்

ந்து. அவளுடைய உள்ளமோ பல்வேறு சிந்தனைகளில் ஆழ்ந்திருந்தது.

மாமல்லர் வரப்போகிறார் என்று எண்ணியபோதெல்லாம் அவளுடைய இருதயம் மேலெழும்பி வந்து தொண்டையை அடைத்துக் கொண்டது. ஆத்திரமும் ஆங்காரமும் ஒரு பக்கத்தில் பொங்கின. துக்கமும் ஆர்வமும் இன்னொரு புறத்தில் பொங்கின.

மாமல்லரிடம் வைத்த காதலினால் அல்லவா இந்தத் துன்பங்களுக்கெல்லாம் ஆளானேன் என்ற எண்ணம் அடிக்கடி தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. தனது நிலைமைக்குகந்த சிற்பியின் மகன் ஒருவனைக் காதலித்துக் கல்யாணம் செய்து கொண்டிருந்தால், தான் இந்த அவகேடுகளுக்கெல்லாம் ஆளாகி இருக்க வேண்டியதில்லையல்லவா?

காடு சூழ்ந்த தனி வீட்டில் வசித்த தன்னை மாமல்லர் ஏன் தேடி வந்து இப்படிப் பித்துப் பிடிக்கச் செய்ய வேண்டும்? அப்படிச் செய்தவர் மண்டபப்பட்டு கிராமத்தில் ஏன் தன்னைத் தன்னந்தனியாக விட்டு விட்டுப் போக வேண்டும்? மாமல்லர் மேல் உள்ள ஆசை காரணமாகத்தானே காஞ்சிக்கு அவள் வர நேர்ந்தது! மறுபடியும் அவருடைய காதல் காரணமாகத் தானே கோட்டையிலிருந்து சுரங்கவழியாக வெளிவர நேர்ந்தது! ஆகா! தன்னுடைய துன்பங்களுக்கெல்லாம் காரணம் அவர்தான்!

இப்படியாக மாமல்லரிடம் அருவருப்பு ஆத்திரத்தை வளர்த்துக் கொண்டு வந்தாள் என்றாலும், நேரம் ஆக ஆக, 'ஐயோ! அவர் வரவில்லையோ?' என்ற ஏக்கமும் [illegible] அதிகமாகி வந்தது.

• • •

அர்த்தராத்திரியில் சிவகாமி சூழ்ந்த சிந்தனையிலிருந்த போது திடீரென்று அவள் எதிரில் தாடியும் மீசையுமான முகத் தோற்றமுடைய இருவரைக் கண்டதும் திகில் அடைந்தவளாய்ப் பிரமித்து உட்கார்ந்தாள்.

ஆனாலும், அப்படி வந்தவர்களுடைய முகத் தோற்றம் பயங்கரத்தை விளைவிப்பதாக இல்லை.

எப்போதோ பார்த்த முகங்களாகவும் தோன்றின.

''யார் நீங்கள்? இந்த நள்ளிரவு வேளையில் எதற்காக இங்கே வந்தீர்கள்?'' என்று அதிகாரத்தொனியில் கேட்டாள்.

''சிவகாமி! என்னைத் தெரியவில்லையா?'' என்று மாமல்லரின் குரல் கேட்டதும், சிவகாமியின் முகத்தில் வியப்புடன் கூடிய புன்னகை மலர்ந்தது.

எத்தனையோ காலத்துக்குப் பிறகு சிவகாமியின் முகத்தில் தோன்றிய அந்தப் புன்னகை அவளுடைய முகத்துக்கு எல்லையற்ற வனப்பை அளித்தது.

ஆனால், அந்த முகமலர்ச்சியானது மாமல்லரின் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கவில்லை. 'ஆ! இவள் இவ்விடம் உற்சாகமாகத்தான் இருக்கிறாள்' என்ற எண்ணம் அவர் மனத்தில் உண்டாகி முகம் சுருங்கும்படி செய்தது.

''பிரபு! தாங்கள்தானா?'' என்று உணர்ச்சியினால் கம்மிய குரலில் கேட்டுக் கொண்டு சிவகாமி எழுந்தாள்.

''ஆமாம், நான்தான்! வாதாபிச் சக்கரவர்த்தியின் மாளிகையில் சௌக்யமாக வாழும்போது பழைய மனிதர்களைப் பற்றி எப்படி ஞாபகம் இருக்கும்?'' என்று மாமல்லர் கடுமையான குரலில் கூறினார்.

அந்தக் கொடிய மொழிகளைக் கேட்ட சிவகாமி திக்பிரமை அடைந்த

வன்போல் மாமல்லரைப் பார்த்தது பார்த்தபடி நின்றாள். இவர் உண்மையில் மாமல்லர்தானா அல்லது வேஷதாரியா என்று அவளுக்கு ஐயம் தோன்றிவிட்டது.

இப்படி ஒருவரையொருவர் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா நின்றதைக் கவனித்த தளபதி பரஞ்சோதி, அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தாம் அங்கிருப்பது அநுசிதம் என்பதை உணர்ந்தார். உடனே மாமல்லரின் காதருகில் வந்து, "பிரபு! காலதாமதம் செய்யக் கூடாது! அதிக நேரம் நமக்கில்லை!" என்று சொல்லிவிட்டு, அப்பால் முன்கட்டுக்குச் சென்றார்.

பரஞ்சோதி மறைந்தபிறகு மாமல்லர், "ஓகோ! இன்னும் ஞாபகம் வரவில்லை போல் இருக்கிறது. போனால் போகட்டும். உன் தந்தை ஆயனரையாவது ஞாபகம் இருக்கிறதா, சிவகாமி! ஆடல் பாடல் விநோதங்களில்

அவரையும் மறந்து விட்டாயா?" என்றார்.

சிவகாமியின் புருவங்கள் நெறிந்தன. கோபத்தினால் சிவந்த கண்கள் அகல விரிந்தன; இதழ்கள் துடித்தன.

உள்ளத்தில் பொங்கி வந்த கோபத்தையெல்லாம் பெரு முயற்சியினால் அடக்கிக் கொண்டு, "இளவரசே! என் தந்தை சௌக்கியமாயிருக்கிறாரா? எங்கே இருக்கிறார்? எப்படி இருக்கிறார்?" என்று கேட்டாள்.

"ஆம்; ஆயனர் சௌக்கியமாயிருக்கிறார். கால்களில் ஒன்று முறிந்து ஏக புதல்வியை இழந்தவர் எவ்வளவு சௌக்கியமாக இருக்கலாமோ, அவ்வளவு சௌக்கியமாயிருக்கிறார். 'சிவகாமி எங்கே? என் அருமை மகள் எங்கே?' என்று வந்தவர் போனவரையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். சிவகாமி! புறப்படு, போகலாம்."

சிவகாமியின் கண்களில் நீர் ததும்பியது. ஆயினும், அவள் மாமல்லருடன் புறப்படுவதற்கு யத்தனம் செய்வதாகக் காணவில்லை.

"சிவகாமி! ஏன் இப்படி நிற்கிறாய்? உன் தந்தையை உயிரோடு காண விரும்பினால் உடனே புறப்படு!" என்றார் மாமல்லர்.

இன்னமும் சிவகாமி அசையாமல் சும்மா நின்றாள்.

"இது என்ன, சிவகாமி! காஞ்சிக்கு வர உனக்கு இஷ்டமில்லையா? ஆகா! அப்போதே சந்தேகித்தேன். அது உண்மையாயிற்று!" என்று மறுபடியும் மாமல்லர் குத்தலாகச் சொன்னார்.

சிவகாமியின் மௌனம் அப்போது கலைந்தது. "பிரபு! என்ன சந்தேகித்தீர்கள்?" என்று கேட்டாள்.

"அதைப் பற்றி இப்போது என்ன? பிறகு சொல்கிறேன்."

"என்ன சந்தேகித்தீர்கள்! சொல்லுங்கள், பிரபு!"

"இப்போதே சொல்ல வேண்டுமா?"

"அவசியம் சொல்ல வேண்டும்."

"வாதாபிச் சக்கரவர்த்தியின் மாளிகையில் சுகபோகத்துடன் வாழ்ந்த உனக்கு என்னோடு புறப்பட்டு வர இஷ்டமிராது என்று சந்தேகித்தேன்."

இதைக் கேட்டதும் சிவகாமி சிரித்தாள்! நள்ளிரவு நேரத்தில் அந்தச் சிரிப்பின் ஒலி மாமல்லரின் காதுக்குக் கோரமாயிருந்தது. சிரிப்பை நிறுத்தியதும் சிவகாமி உறுதியான குரலில் கூறினாள்.

"ஆம், பல்லவகுமாரா! உங்கள் சந்தேகம் உண்மைதான். எனக்கு இந்த மாளிகையின் சுகபோகத்தை விட்டு வர இஷ்டமில்லை. வாதாபி நகரைவிட்டு வரவும் மனம் இல்லை. நீங்கள் போகலாம்!"

இவ்விதம் சிவகாமி கூறியதும், மாமல்லர் கண்களில் தீப்பொறி பறக்க, "ஆகா! பெரியவர்கள் கூறியிருப்பது எவ்வளவு உண்மை!" என்றார்.

"பெரியவர்கள் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள்?"

"ஸ்திரீகள் சபலசித்தமுடையவர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்."

"அந்த உண்மையை இப்போது கண்டு கொண்டீர்கள் அல்லவா? போய் வாருங்கள், பிரபு!"

"ஆகா! உன்னைத் தேடி நூறு காத தூரம் வந்தேனே? என்னைப் போன்ற புத்திசாலி யார்?" என்று தமக்குத் தாமே சொல்லிக் கொண்டார் மாமல்

COUPON

To
Halo Veil of Love Talc C. O
C/o Colgate-Palmolive (India) Pvt. Ltd.
12-A Ritchie Street, Madras 600 002.

Dear Sirs,
I would like to have my Halo Veil of Love Talc discount voucher sent to :

Name ______________________

Address ______________________

____

மனம் தளர வேண்டாம்—கார் செலவுகளைக் குறைக்க வேறு வழிகளைக் கண்டு பிடியுங்கள்.

ஃபயர்ஸ்டோன், டயர் செலவைக் குறைக்க வழி காட்டுகிறது.

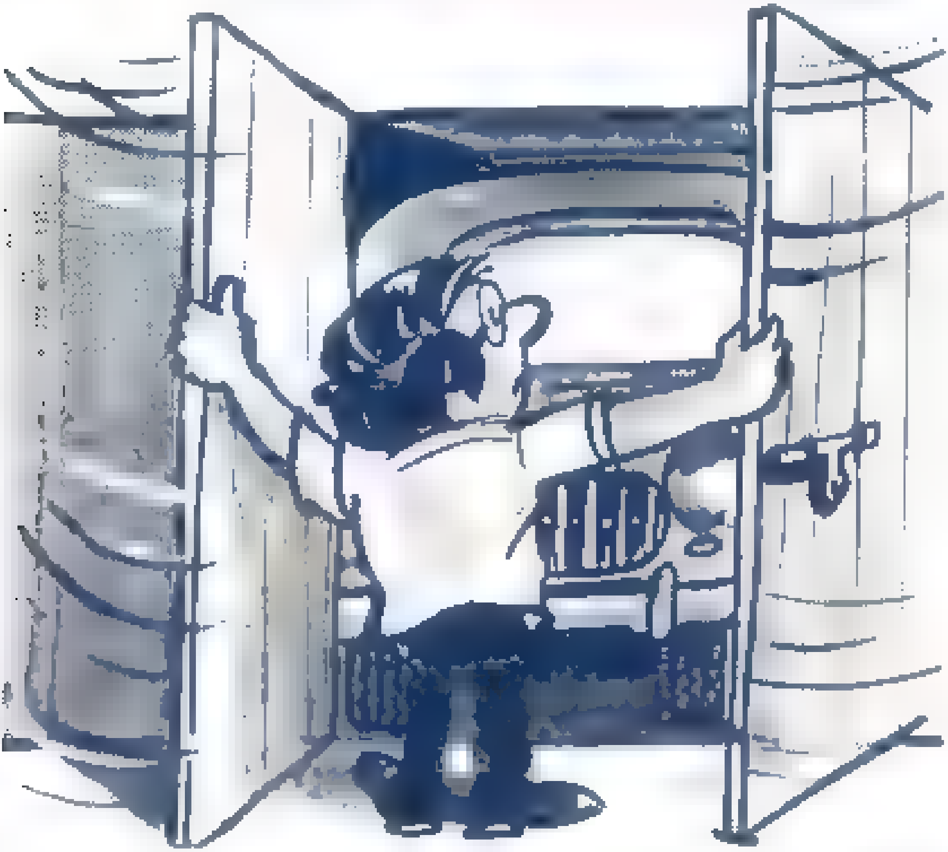

ஃபயர்ஸ்டோன் டயர்கள்

லர். பிறகு, "சிவகாமி! நீ எனக்காக வர வேண்டாம். உன் தந்தைக்காகக் கிளம்பி வா! உன் தோழி கமலிக்காகப் புறப்பட்டு வா! உன்னைக் கட்டாயம் அழைத்து வருவதாக அவர்களிடம் சபதம் செய்துவிட்டு வந்தேன்!" என்றார் மாமல்லர்.

"நானும் ஒரு சபதம் செய்திருக்கிறேன், பிரபு!"

"நீயும் சபதம் செய்திருக்கிறாயா? என்ன சபதம்?"

"தங்களிடம் எதற்காகச் சொல்ல வேண்டும்?"

"சொல்லு, சிவகாமி! சீக்கிரம் சொல்!"

"சொன்னால் நீங்கள் நம்பப் போவதில்லை. சபல புத்தியுள்ள அபலைப் பெண்ணின் சபதந்தானே?"

"பாதகமில்லை, சொல்! நேரமாகிறது!"

"இந்த வாதாபி நகரம் தீப்பற்றி எரிந்து, இந்நகரின் வீடுகள் எல்லாம் சாம்பலாவதையும், வீதிகளிலெல்லாம் இரத்த வெள்ளம் ஓடுவதையும், நாற்சந்திகள் பிணக் காடாய்க் கிடப்பதையும் கண்ணாலே பார்த்த பிறகுதான் இந்நகரை விட்டுக் கிளம்புவேன் என்று சபதம் செய்திருக்கிறேன்!"

"என்ன கோரமான சபதம்? இப்படி ஒரு சபதத்தை எதற்காகச் செய்தாய், சிவகாமி!"

"பிரபு! இந்த நகருக்கு வரும் வழியில் நான் பார்த்த கோரக் காட்சிகளையெல்லாம் நீங்கள் பார்த்திருந்தால் எதற்காகச் சபதம் செய்தேன் என்று கேட்க மாட்டீர்கள். இந்த வாதாபி நகரின் நாற்சந்திகளிலே தமிழ் நாட்டு ஸ்திரீ, புருஷர்கள் கட்டப்பட்ட கரங்களுடனே கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டதையும், சாட்டையினால் அடிக்கப்பட்டதையும், அவர்களுக்கு முன்னால் பல்லவ தேசத்தின் நடனக் கலாராணி நாட்டியமாடியதையும் தாங்கள் பார்த்திருந்தால், சபதம் ஏன் — எதற்காக — என்றெல்லாம் கேட்க மாட்டீர்கள்."

"சிவகாமி! அவையெல்லாம் நான் நேரில் பார்க்காவிட்டாலும் எனக்குத் தெரிந்தவைதான். இருந்தாலும், நீ இவ்வளவு கடுமையான சபதம் எடுத்துக் கொள்ளலாமா?"

"பிரபு! பல வருஷங்களுக்கு முன்னால், — பல யுகங்களுக்கு முன்னால், — என்னை இளவரசர் ஒருவர் காதலிப்பதாகச் சொன்னார். என்னைத் தமது பட்டமகிஷியாக்கிக் கொள்வதாக வாக்குறுதி கூறினார். என்னை ஒருநாளும் மறப்பதில்லை என்று வேலின் மேல் ஆணையாக வாக்களித்தார். தாமரைக் குளக் கரையில் பூரண சந்திரனின் நிலவில், 'இந்த ஜன்மத்திலும் எந்த ஜன்மத்திலும் நீயே என் வாழ்க்கைத் துணைவி!' என்று சத்தியம் செய்தார். அவர் சத்தியசீலர் என்றும், சொன்ன சொல் தவறாதவர் என்றும் நம்பியிருந்தேன். அந்த நம்பிக்கை காரணமாகவே அத்தகைய சபதம் செய்தேன்!" என்று சிவகாமி கம்பீரமான குரலில் கூறி மாமல்லரை எதிர்த்துப் பார்த்தாள். அந்தப் பார்வை கூரிய வேலைப் போல் மாமல்லருடைய நெஞ்சிலே பாய்ந்து அவரை நிலைகுலையச் செய்தது.

ஐம்பத்துநாலாம் அத்தியாயம்

விபரீதம்

மாமல்லர் தமது திடுக்கிட்ட நெஞ்சைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு கனிவு ததும்பிய கண்களால் சிவகாமியை நோக்கினார்.

"சிவகாமி! உன்னுடைய நம்பிக்கை வீணாகவில்லை. உனக்கு நான் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காகவே வந்திருக்கிறேன். நூறு காத தூரம் காடும் மலையும் நதியும் கடந்து வந்திருக்கிறேன். பசி பட்டினி பாராமல், இராத் தூக்கமில்லாமல் வந்திருக்கிறேன். நான் ஏறி வந்த குதிரை எதுக்குமையைச் செத்து விழும்படி அவ்வளவு வேகமாய் வந்தேன். சற்றுமுன்பு நான் கூறிய கடுமொழிகளையெல்லாம் மறந்துவிடு. யார் மேலேயோ வந்த கோபத்தை உன் மீது காட்டிவிட்டேன். இத்தனை நாளைக்குப் பிறகு நம்முடைய சந்திப்பு இப்படிக் கோபமும் தாபமுமாயிருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. எவ்வளவோ ஆசையோடு எத்தனையோ மனக்கோட்டை கட்டிக் கொண்டு வந்தேன்! — போனது போகட்டும், சிவகாமி! புறப்படு, போகலாம்!"

"பிரபு! மன்னியுங்கள்; இப்போது நான் வர மாட்டேன். என் சபதம் நிறைவேறிய பிறகுதான் வருவேன்."

"சிவகாமி! இது என்ன வார்த்தை? என்னுடன் வருவதற்கு உனக்கு விருப்-

பம் இல்லையா, என்ன? தாமதிக்க நேரமில்லை.''

''இளவரசே! என் சபதத்தை நிறைவேற்றி வையுங்கள். பாதகன் புலிகேசியைக் கொன்று வாதாபி நகரத்தைச் சுட்டெரித்துவிட்டு உங்கள் அடிமையின் கையைப் பிடித்து அழைத்துச் செல்லுங்கள். அப்போது நிழல்போல் உங்களைத் தொடர்ந்து வருவேன்.''

''சிவகாமி! உன் சபதத்தை அவசியம் நிறைவேற்றி வைக்கிறேன். ஆனால், அதை நிறைவேற்றுவது எளிதல்ல. பெரும் படை திரட்டிக் கொண்டு தக்க ஆயுத பலத்தோடு வரவேண்டும். இதற்கெல்லாம் அவகாசம் வேண்டும்; பல வருஷங்கள் ஆகலாம்.''

''பல்லவா! குமாரர்தானா இப்படிப் பேசுகிறீர்கள்? வீர மாமல்லரா இப்படிப் பேசுகிறீர்கள்? புலிகேசியைக் கொன்று வாதாபியை வெற்றி கொள்

வது அவ்வளவு கஷ்டமான காரியமா? இந்தப் பேதை தெரியாமல் சபதம் செய்துவிட்டேனா? பல்லவ குமாரா! தாங்கள் காஞ்சிக்குப் போய் இராஜ்ய காரியங்களைக் கவனியுங்கள். இந்த ஏழைச் சிற்பியின் மகளைப் பற்றிக் கவலை வேண்டாம்! நான் என்ன பாண்டிய இராஜகுமாரியா, சோழன் திருமகளா-தாங்கள் கவலைப்படுவதற்கு? நான் எங்கே கெட்டால் தங்களுக்கென்ன? என் சபதம் எப்படிப் போனால் என்ன?'' என்று சிவகாமி கசப்புடன் பேசினாள்.

''சிவகாமி! நீதான் பேசுகிறாயா? நீ பழைய சிவகாமிதானா?'' என்றார் மாமல்லர்.

''இல்லை, பிரபு! நான் பழைய சிவகாமி இல்லை. புதிய சிவகாமியாகிவிட்டேன். எனக்கு வாழ்க்கை கசந்துவிட்டது. என் மனம் பேதலித்துவிட்டது. இந்தப் புதிய சிவகாமியை மறந்துவிடுங்கள். ஒரு சமயம் தங்களிடம், 'அடியாளை மறக்க வேண்டாம்' என்று வரம் கேட்டேன். இப்போது, 'மறந்துவிடுங்கள்' என்று வரம் கேட்கிறேன்!'' என்றாள் சிவகாமி.

''சிவகாமி! கேள்! நீ புதிய சிவகாமியானாலும் நான் பழைய மாமல்லன்தான். உன்னைப் பிரிந்திருந்த காலத்திலெல்லாம் ஒரு கணமேனும் உன்னை நான் மறக்கவில்லை. இரவிலும் பகலிலும், கனவிலும், நனவிலும், அரண்மனையிலும் போர்க்களத்திலும், என்ன செய்தாலும் யாரோடு பேசினாலும், என் உள்ளத்தைவிட்டு நீ ஒரு கணமும் அகலவில்லை. உன் பேரில் நான் கொண்ட பரிசுத்தமான காதலின் மேல் ஆணை வைத்துச் சொல்கிறேன்: நீ செய்த சபதத்தை நிறைவேற்றி வைக்கிறேன். இப்போது என்னோடு புறப்படு!'' என்று மாமல்லர் உணர்ச்சி மிகுதியினால் நாத் தழுதழுக்கக் கூறினார்.

கல்லையும் கனிய வைக்கக்கூடிய மேற்படி மொழிகள் சிவகாமியின் மனத்தைக் கனியச் செய்யவில்லை. பட்ட கஷ்டங்களினாலும் பார்த்த பயங்கரங்களினாலும் கல்லினும் கடினமாகியிருந்தது அவள் உள்ளம்.

''காதலாம், காதல்! காதலும் கல்யாணமும் இங்கே யாருக்கு வேண்டும்?'' என்றாள் சிவகாமி.

''நிஜமாகத்தான் சொல்கிறாயா? காதலும் கல்யாணமும் உனக்கு வேண்டாமா?'' என்று மாமல்லர் ஆத்திரத்தோடு கேட்டார்.

''நிஜமாகத்தான் சொல்கிறேன்: காதலும் கல்யாணமும் எனக்கு வேண்டாம். பழிதான் வேண்டும். வஞ்சம் தீர்க்க வேண்டும். புலிகேசி சாக வேண்டும், வாதாபி எரிய வேண்டும், வாதாபி மக்கள் அலறிப் புடைத்துக் கொண்டு அங்குமிங்கும் ஓட வேண்டும். வேறொன்றும் எனக்கு வேண்டாம்!''

மாமல்லர் மீண்டும் நயமான வார்த்தைகள் கூறினார்.

''சிவகாமி! உன் விருப்பத்தைத் தெரிந்து கொண்டேன். உன்னைக் காட்டிலும் நூறு மடங்கு என் உள்ளம் கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உன்னைச் சிறைப் பிடித்து வந்து அவமானப்படுத்திய பாதகனைப் பழி வாங்க என் மனம் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கட்டாயம் உன் சபதத்தை நிறைவேற்றி வைக்கிறேன். நீ மட்டும் இப்போது என்னுடன் புறப்பட்டு வந்துவிடு!''

''வரமாட்டேன், இளவரசே! ஆயனச் சிற்பியாரிடம், அவருடைய

கைத்தறி வாரம்

மார்ச் 29 முதல்
ஏப்ரல் 14 வரை

10% தள்ளுபடி

அகில இந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட பட்டு மற்றும் நூல் புடவைகள், கண் கவர்பவை. வாஷ் அண்டு வேர் புடவைகள், சீர்சக்கர், காதிரக், உ.பி. ரகத்தில் தயாரான மாக்ஸி மற்ற ரெடிமேட் ஆடைகள் உள்ளன.

எழும்பூர் பொருட்காட்சி
ஹேண்ட்லூம் ஹவுஸ்
அரங்கத்துக்கு வாருங்கள்,

ஹேண்ட்லூம் ஹவுஸ்
9, ரத்தன் பஜார்,
சென்னை 600003

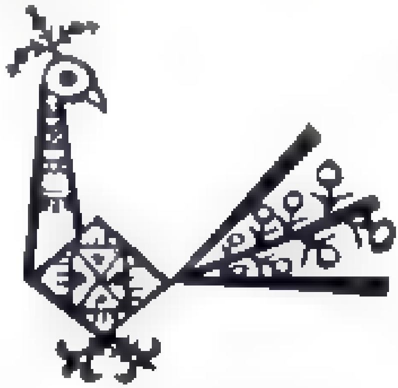

ADWAYS/HH/27/TAM

மகள் இறந்து போய்விட்டாள் என்று சொல்லி விடுங்கள்!''

''சிவகாமி! இது என்ன பிடிவாதம்? கடைசி வார்த்தையாகச் சொல்லுகிறேன். கேள்! உன்னுடைய சபதத்தை நான் கட்டாயம் நிறைவேற்றி வைக்கிறேன். ஆனால், இந்தச் சமயம் என்னுடன் நீ வராவிட்டால் என் மனம் கசந்து போய்விடும். என் அன்பை அடியோடு இழந்து விடுவாய்!''

''அன்பு வேண்டாம், சுவாமி! சபதத்தை நிறைவேற்றுங்கள்.''

''பெண்ணே! பல்லவ குலத்தினர் ஒருநாளும் சொன்ன சொல் தவறுவதில்லை.''

''இளவரசே! ஆயனச் சிற்பியின் மகளும் சொன்ன சொல்லை மாற்றுவதில்லை!''

''ஆகா! இதென்ன அகம்பாவம்?'' என்றார் மாமல்லர்.

''ஆம், இளவரசே! எனக்கு அகம்பாவந்தான். ஏன் இருக்கக் கூடாது? பாண்டியன் மகளுக்கும், சோழ இராஜகுமாரிக்கும்தான் அகம்பாவம் இருக்கலாமா? — நான் சிற்பியின் மகள்தான். ஆனாலும், செந்தமிழ் நாட்டு வீரப் பெண் குலத்திலே பிறந்தவள். காதலன் கழுத்திலே மாலை சூட்டிப் போர்க்களத்துக்கு அனுப்பிய மாதர் வம்சத்தில் பிறந்தவள். கண்ணகித் தெய்வம் வாழ்ந்த நாட்டில் நானும் பிறந்தேன். எனக்கு ஏன் அகம்பாவம் இருக்கக் கூடாது, பிரபு!''

சிவகாமியின் மனத்தைத் திருப்ப மேலே என்ன சொல்லலாம் என்று அவர் சிந்திப்பதற்குள், சேனாதிபதி பரஞ்சோதி பரபரப்புடன் உள்ளே வந்தார். மாமல்லரின் காதில் ஏதோ சொன்னார்.

மாமல்லரின் முகத்தில் ஒரு கணம் இகழ்ச்சியின் அறிகுறி தோன்றியது. மறுகணம் சமாளித்துக் கொண்டார். ''சேனாபதி! இந்த மூடப் பெண்ணின் பிடிவாதத்துக்கு முன்னால் நம்முடைய திட்டமெல்லாம் சின்னாபின்னமாகி விடும் போல் இருக்கிறது!'' என்றார். சிவகாமியின் பக்கம் கோபமாகத் திரும்பி, ''பெண்ணே! நீ வருவாயா? மாட்டாயா? உன்னுடன் வாதமிட்டுக் கொண்டிருக்க நேரமில்லை!'' என்றார் மாமல்லர்.

அப்போது சேனாதிபதி பரஞ்சோதி குறுக்கிட்டு, ''அம்மணி! எங்களுடைய நிலைமையைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். எதிரிகளின் கோட்டைக்குள்ளே தனியாக நாலு பேர் வந்திருக்கிறோம். கோட்டைச் சுவர் மீது குரவேலனியுடன் கண்ணனும் அவன் தந்தையும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கோட்டைக்கு வெளியில் இந்த நிமிஷத்தில் நரபலி கொடுக்கும் காபாலிகர்கள் எங்களைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அந்தக் கள்ள பிக்ஷு நாங்கள் வந்திருப்பதை அறிந்து கொண்டு இதோ வீதி முனையில் வந்து கொண்டிருக்கிறான். தேவி! இந்த வேளையில் தாங்கள் இப்படி வீண் பிடிவாதம் வளர்த்தக் கூடாது'' என்றார்.

'பெண் புத்தி பேதைமை உடைத்து' என்று முன்னோர் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அல்லவா? அது உண்மை என்பதை நிரூபிக்கும்படி சிவகாமி அப்போது பேசினாள்.

''ஐயா! பல்லவ குமாரரும் அவருடைய அருமைத் தோழரும் கேவலம் மண்டை ஓட்டில் பிச்சை வாங்கும் காபாலிகருக்கும், காவித் துணி தரித்த புத்த பிக்ஷுவுக்கும் பயந்து ஓடுவார்கள் என்பது இதுவரையில் எனக்குத் தெரியாமல் இருந்தது. அதற்காக என்னை மன்னியுங்கள். நீங்கள் தப்பிப் பிழைப்பதை நான் குறுக்கே நின்று மறிக்கவில்லையே? தாராளமாகப் போகலாம்'' என்றாள்.

பல்லவகுமாரருக்குக் காலாக்கினியை ஒத்த கோபம் வந்தது. ''அடி பாதகி! சண்டாளி! இதன் பலனை நீ அநுபவிப்பாய்!'' என்று சீறினார். பின்னர் பரஞ்சோதியைப் பார்த்து, ''சேனாதிபதி! இந்த வஞ்சகப் பாதகியின் நோக்கம் இப்போது தெரிந்தது. கள்ள பிக்ஷுவிடம் நம்மைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பது இவள்

ஏப்ரல் 13ல் சித்திரைச் சிறப்பிதழில்

கடைசிப் பக்கம்: கண்ணதாசன் எழுதுகிறார்

தீவுகள்

இந்திரா பார்த்தசாரதி எழுதும்

புதிய தொடர் கதை ஆரம்பமாகிறது

எண்ணம். வாரும், போகலாம்!'' என்றார்.

அப்போது பரஞ்சோதி, ''பிரபு! மன்னிக்க வேண்டும். நான் எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஆயனர் புதல்வி அப்படி வஞ்சகம் செய்யக்கூடியவர் அல்ல. தான் செய்த சபதத்தை முன்னிட்டுத்தான் 'வரமாட்டேன்' என்கிறாள்.....'' என்பதற்குள்ளே, மாமல்லர் குறுக்கிட்டார். ''தளபதி! பெண்களின் வஞ்சகம் உமக்குத் தெரியாது. சபதமாம், சபதம்! வெறும் பொய்! வாதாபிச் சக்கரவர்த்தியின் மாளிகையைவிட்டு வருவதற்கு இவளுக்கு விருப்பமில்லை. வாரும் போகலாம்!'' என்று மாமல்லர் சேனாதிபதியின் கையைப் பற்றி இழுக்கத் தொடங்கினார்.

தளபதி பரஞ்சோதி தயங்கி நின்றார். ''பிரபு! இது நியாயமல்ல. சிவகாமி அம்மையை இங்கு விட்டுப் போவது பெரும் பிசகு. அவராக வருவதற்கு மறுத்தால், நாம் பலவந்தமாகத் தூக்கிக் கொண்டு போக வேண்டியதுதான்!'' என்றார்.

இந்த வார்த்தைகள் காதில் விழுந்ததும் சிவகாமியின் தேகமெல்லாம் சிலிர்த்தது. ஒரு சமயம் மாமல்லர் தன்னை விஷ நாகம் தீண்டாமல் கட்டிக் காத்ததாகக் கனவு கண்டதைப் பற்றிச் சொன்னது அவளுக்கு நினைவு வந்தது. 'அந்தக் கனவு இப்போது மெய்யாகாதா? சேனாதிபதியின் யோசனைப்படி மாமல்லர் தன்னை நெருங்கி வந்து கட்டிப் பிடித்துத் தூக்கிக் கொண்டு போக மாட்டாரா?' என்று எண்ணினாள்.

ஆகா! அப்போதே மாமல்லர் செய்திருந்தால், பின்னால் எவ்வளவு விபரீதங்கள் நேராமல் போயிருக்கும்!

விதிவசத்தினால் மாமல்லர் அவ்வாறு செய்ய மனங் கொள்ளவில்லை.

''வேண்டாம், சேனாதிபதி! வேண்டாம். இஷ்டமில்லாத பெண்ணை நாம் பலவந்தப்படுத்தி அழைத்துப் போக வேண்டியதில்லை. இவளுக்கு நான் கொடுத்த வாக்குறுதியை ஒரு சமயம் நிறைவேற்றுவேன். பிறகு இஷ்டமானால் வரட்டும். அதுவரையில் அந்தக் கள்ள பிக்ஷுவையே கட்டிக் கொண்டு அழட்டும்!'' என்று மாமல்லர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே சத்ருக்னனும் குண்டோதரனும் உள்ளே ஓடோடியும் வந்தார்கள்.

''பிரபு! பிக்ஷு வீதி முனையில் வருகிறார். அவருடன் வந்த வீரர்களில் பாதிப் பேர் வீட்டின் கொல்லைப் பக்கமாகப் போகிறார்கள்!'' என்று சத்ருக்னன் மொழி குழறிக் கூறினான்.

பரஞ்சோதி மறுபடியும் சிவகாமியின் பக்கம் நோக்கிப் பரபரப்புடன், ''அம்மா!'' என்றார்.

''வேண்டாம், தளபதி! வேண்டாம். இந்தத் துரோகி நம்மைக் கள்ள பிக்ஷுவிடம் காட்டிக் கொடுக்கத்தான் பார்க்கிறாள்! வாரும் போகலாம்!'' என்று மாமல்லர் இரைந்து கூறிப் பரஞ்சோதியின் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு அம்மாளிகையின் பின்புறமாக விரைந்தார். அடுத்த கணம் அவர்கள் நால்வரும் சிவகாமியின் பார்வையிலிருந்து மறைந்தார்கள்.

(தொடரும்)

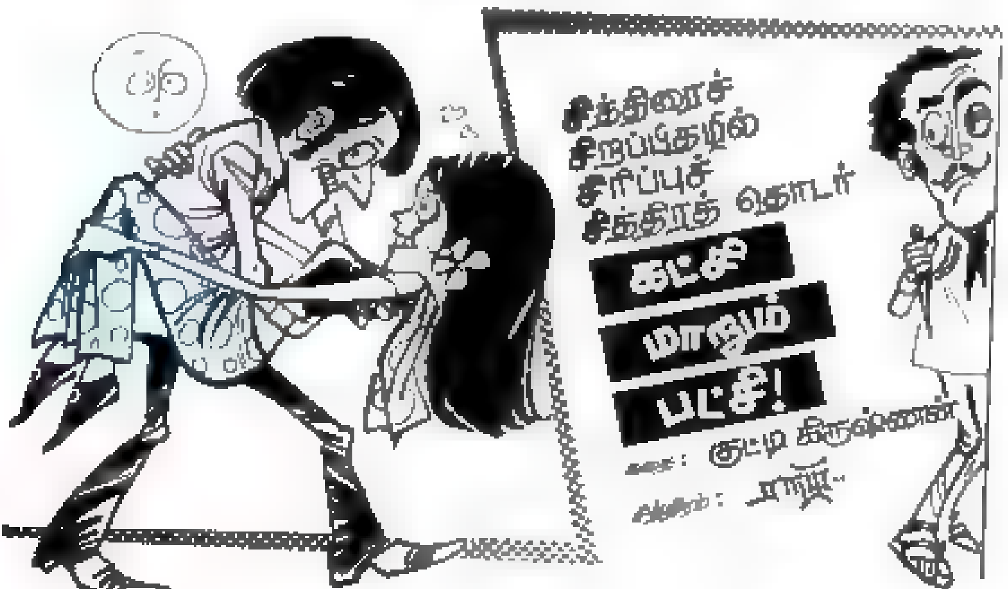

கொசுக்கள் அதிகமாகி வருகின்றன...

(டிடிடிக்கு எதிர்ப்பு பெறுகின்றன)

ஏன் துன்பப்பட வேண்டும்?

உபயோகிப்பீர்

ரிப்லெக்ஸ்

ரிப்லெக்ஸில் கலந்துள்ள விசேஷப் பொருட்கள் கொசுக்களை விரட்டியடிக்கின்றன! மனத்துக்கினிய நறுமணம் வாய்ந்ததும், வழவழப்பானதுமான, க்ரீம் தன்மையுடைய ரிப்லெக்ஸ் உங்கள் சருமத்திலிருந்து உடனே மறைகிறது. கொசுக்கள் மற்றும் பூச்சிகள் கடியிலிருந்து பலமணி நேரங்கள் உங்களைக் காப்பாற்றுகிறது.

இலவசம்!
ஒவ்வொரு ட்யூப்
ரிப்லெக்ஸுடனும்
வண்ண வண்ண
துணி
உலர்த்த உதவும்
க்ளோ-பெக்ஸ்

சாலின் இந்தியா தயாரிப்பு.

RADEUS/R-R-1

THERE ARE ONLY TWO KINDS OF WOMEN-

THOSE WHO READ *femina* AND THOSE WHO DON'T

WHICH KIND ARE YOU?

If you are not already one among our 16 lakh readers*, do yourself a favour.....start ordering your copies of Femina today.

Twice every month, Femina will speak on issues that need to be talked about. We will take you from the metros to the suburbs, from the small towns to the villages, to show you the new Indian woman at work and in the home. We will bring you her ideas on health, politics, the economy, clothes, furniture, films and books—the whole business of living—right up to your doorstep. Maybe you will want to give Femina to your husband, your children, your friends. So that they can understand you better. Don't wait another day!

BUY YOUR COPY TODAY!!

* Source : ORG Survey

femina

INDIA'S FASTEST GROWING FORTNIGHTLY

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

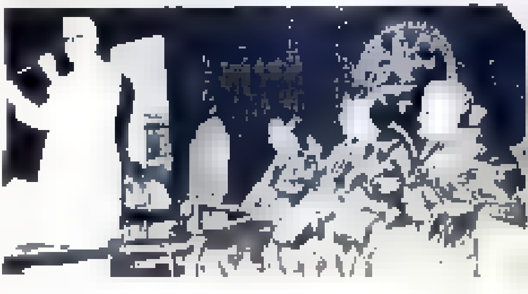

எளிய தமிழில் ஸ்ரீ மஹா பாரதம்

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா அளிக்கும்
ஒரு அரிய வாய்ப்பு

ஸ்ரீ வ்யாஸ பகவான் அருளிய ஸ்ரீ மஹா பாரதத்தை இனிய தமிழில் எளிய முறையில் சிறுவரும் அறியும் வண்ணம் மொழிபெயர்த்து ராக்ஷஸ வருஷ சித்திரை (ஏப்ரல் 1975) இதழ் முதல் ப்ரசுரிக்கிறது ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா. ஸ்ரீ அழகிய சிங்கரின் அருள்மொழிகள், ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம், பகவத்கீதை முதலியனவும் தொடர்ந்து ப்ரசுரங்களாகும்.

மஹாபாரத தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு ஸமீபத்தில் ப்ரசுரமாகவில்லை. பல காலங்களுக்கு முன் ப்ரசுரமானதும் தற்சமயம் கிடைக்காது. ப்ரதிமாதமும் 32 பக்கங்கள் சிறந்த வெள்ளைக் காகிதத்தில தனியாக பைண்ட் செய்து வைத்துக் கொள்ளும் வகையில் ப்ரசுரமாகும்.

புதியதாக மெம்பராகச் சேருபவர்கள், ஏப்ரல் முதலே சந்தாதாரர்களானால்தான் மஹாபாரதம் விடாமல் முழுக்கக் கிடைக்கும். பிறகு மெம்பராகச் சேர்கின்றவர்களுக்குப் பழைய காபிகள் கிடைப்பதரிது. ஆகையால் இந்த அரிய வாய்ப்பை யாரும் இழக்க வேண்டாம் என்று பணிவன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியாவின் வருஷச் சந்தா 15 ரூபாய். தனிப்ரதியின் விலை ரூ. 1-50.

பணம் செலுத்தவேண்டிய விலாஸம்:
மேனேஜர்
ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ ப்ரியா
7 டாக்டர் ரங்காசாரி ரோடு
சென்னை 600 018

ரப்பர் கலந்த நார்த் தயாரிப்புகளும் பல்லை இருக்கும் திரு. ஆர். வீ.

★

ரப்பர் கலந்த நாரினாலான தலை யிப்புகள் உருவாகின்றன.

பாங்கான பொருள்களுக்குத் தேங்காய்நார்!

ஒரு நாளைக்கு இரண்டாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கார்களை உற்பத்தி செய்யும் மேற்கு ஜெர்மானிய ஃபோக்ஸ் வாகன் நிறுவனத்துக்கு, பாரத் மோட்டார்ஸ் நிர்வாகிகளில் ஒருவரான திரு சீனிவாசன் விஜயம் செய்த போது, அங்கே ஒரு மூலையில் தேங்காய் நார்களைக் குவித்து வைத்திருப்பதைக் கண்டார்.

"இந்தத் தேங்காய் நார்களை எதற்குக் குவித்து வைத்திருக்கிறீர்கள்?" என்று வியந்து கேட்டார்.

"அதுவா? மோட்டார் குஷன் செய்ய நாங்கள் இந்தத் தேங்காய் நாரைப் பயன்படுத்துகிறோம். முற்காலத்தில் குதிரை மயிரும் பன்றி மயிரும் 'குஷன்' தயாரித்து வந்தோம். ஆயிரக்கணக்கான கார்களுக்குத் தேவையான குதிரை மயிருக்கும், பன்றி மயிருக்கும் எங்கே போவது? எனவே, தேங்காய் நாரைப் பயன்படுத்தும் முறையைக் கொண்டோம்!" என்றார் மேற்கு ஜெர்மனி கார்த் தொழிற்சாலை நிர்வாகி.

மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்து சென்னை திரும்பியதும் மாப்பிள்ளை சீனிவாசன் தம் மாமனார் திரு என். ஆரிடம் தாம் கண்டதை விவரித்தார். "தேங்காய் நாரிலிருந்து 'குஷன்' போன்ற தயாரிப்புகள் செய்யலாம். நம் மோட்டார் தொழிலோடு இதையும் ஒரு தொழிலாக வைத்துக் கொள்ளலாம்!" என்றார்.

"அப்படியா?" என்று 'என்ஆர்' இந்தப் புதிய தொழில் பற்றிய அத்தனை விஷயங்களையும் தமக்கு உண்டான அநுபவ அறிவுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தார்.

'என்ஆர்' என்று சுருக்கமாக அன்புடன் அழைக்கப்படும் திரு என். ராமச்சந்திரன் ஸார் ராலே கம்பெனியில் காரியதரிசியாகப் பணி புரிந்த போது அவரது நிர்வாகத் திறமை கூடு விட்டுப் பிரகாசிக்கவில்லை. ஜெனரல் மோட்டார் ஸ்தாபனம் அவருக்கு மோட்டார் பாகங்கள் விற்பனைப் பகுதியைச் சென்னையில் தொடங்கும் உரிமையைத் தந்தது. இது தான் பாரத் மோட்டார்ஸ் என்று விரிந்து பரந்து சென்னையில் புகழ் பெற்று விளங்க வித்தாக இருந்தது.

தொழில் துறையில் தமக்குள்ள அநுபவம், துணிவைத் தரவே ஆஸ்திரியாவிலிருந்து இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்தார். என். ஆர். திருநெல்வேலி — பேட்டையில் இந்தத் தொழிலகம் அமைவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார். 'அபாப்ரோப்பி ரெக்ஸ்' ஸ்தாபனம் தேங்காய் மட்டையிலிருந்து உறுதியான நார் தயாரிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டது! அது மட்டுமல்ல; இந்தத் தேங்காய் மட்டை நார் தயாரிக்கும் இயந்திரங்களையும் உருவாக்க முன் வந்தது. 'என்-ஆர்'ரின் நார் தயாரிப்பு இயந்திரங்கள் இன்று இருபத்திரண்டு நகரங்களில் இயங்கி வருகின்றன.

வீட்டை அலங்கரிக்கும் சோபா செட்டுகள், மெத்தைகள், குஷன்கள் பல தேங்காய் நாரிலிருந்து தயாரானவை என்று அவற்றைப் பார்த்தால் தெரியவில்லை.

"ரப்பர் குஷன்கள் உஷ்ணமானவை. ஆனால் இந்தத் தேங்காய் நாரினால் தயாரான குஷன்கள் சூடு தரமாட்டா. பல ஆஸ்பத்திரிகளிலும் இந்தத் தேங்காய் நார் மெத்தைகளையே பயன்படுத்துகிறார்கள்!" என்று விளக்கினார் திரு சீனிவாசன்.

"நீங்கள் அமைத்துள்ள இந்தப் பிரும்மாண்டமான இயந்திரங்களுக்குக் கோடிக்

என். ஆர்.

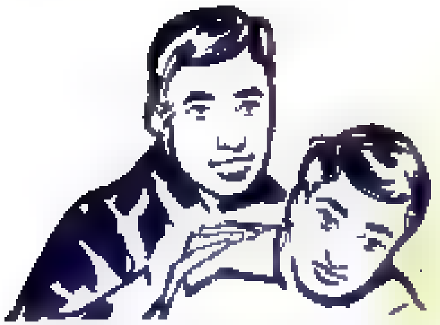

நிறுவனத்தில் பெண் தயாரிப்பதைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தயாரிப்பை [illegible] தேரும். [illegible] இந்தத் [illegible] என்று தெரிந்து கொண்டு தயாரிப்பதைத் [illegible] - [illegible]

கனக்கால தேங்காய் மட்டைகள் தேவைப் படுமே, நம் தமிழ்நாட்டில் அத்தனை தென்னை மரங்கள் இருக்கின்றனவா?'' என்று வினவினேன்.

'' இல்லைதான்; தென்னந்தோப்புகள் மலிந்த கேரளத்திலும் இந்த இயந்திரங்களின் 'டிமாண்டு' [illegible] போட்டு முடிவாகு போயிருக்கு. தென்னை மர நாடுகளான மலேசியா, இந்தோனேசியா, [illegible]

ஆகியவை இந்தத் 'தேங்காய் நார்' தயாரிப்புத் தொழிலில் ஈடுபட முன்வந்தால் அங்கே யெல்லாம் இந்த இயந்திரங்களை நாங்கள் ஏற்றுமதி செய்யலாம்!'' என்று கூறினார் திரு சீனிவாசன். தொடர்ந்து சொன்னார்:

'' கேரளத்தில் தேங்காய் மட்டைகளை நாலு மாதங்கள் ஊற வைத்துப் பின்னர் தான் நார் தயாரிக்கிறார்கள். எங்கள் இயந்திரங்களுக்கு நாலு நாட்கள் பச்சை உரி மட்டையை நீரில் ஊற வைத்தால் போதும்! எங்கே வேலையில்லாப் பிரச்சினை தலைதூக்கி விடுமோ என்று கேரளத்தில் எங்கள் இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தத் தயங்குகிறார்கள்! அப்படியும் அங்கே ஒன்று இரண்டு இடங்களில் எங்கள் நார் தயாரிக்கும் இயந்திரங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன!''

'கன்னூர்' என்ற உழைப்புச் சக்தி [illegible] வருகிறது. [illegible] தொழிலகத்தின் [illegible] வருகிறது; இந்த [illegible] உறுதியோடு நின்று உதவி வருகிறார்கள்.

''[illegible] இல்லை'' என்று [illegible] குறிப்பிடும் [illegible] இலட்சியத்தையும் நன்கு உணர்த்தவே [illegible]

[illegible] பொருந்தத் தெரிந்த [illegible] [illegible] துறையில் [illegible] - [illegible]

கோவர் என்ற
தலைப்புக் கொண்ட
படம்தான்! நல்லவேளை
குட்டிக்கவரானவில்லை!

[illegible]

எம். கல்யாணசுந்தரம்

சொல்பவர்: கே.எம். சுந்தரம்

தலைவர் தரிசனம்

10

1946ம் [illegible]

[illegible]

பணக்கார நாடோடி!

ஊர் ஊராகச் சுற்றுபவன் ஏழையாக இருந்தால் 'நாடோடி'; அவனே பணக்காரனாக இருந்து விட்டால் அவனுக்குப் பேர் 'டூரிஸ்ட்'.

—[illegible] – மணி

திட்டப்படி கல்யாணசுந்தரமும் ஜனதேவுடன் வருவதாக இருந்தது. ஆனால் முதல் நாள் சோக சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து மதுரை நண்பர்கள், கல்யாணசுந்தரம் மதுரைப் பிரயாணத்தை மேற்கொள்ளமாட்டார் என்று தான் நினைத்தனர். ஜனதேவை வரவேற்க ஏராளமான தொழிலாளர் மதுரை ரயில் நிலையத்தில் குழுமியிருந்தார்கள்.

நாதத்துடன் வண்டியும் வந்து மதுரை நிலையத்தில் நின்றது. கதவைத் திறந்து கொண்டு தோழர் ஜனதேவ் இறங்கினார். அவர் பக்கத்தில் கல்யாணசுந்தரமும் நின்றார்!

அவ்வளவுதான்! அங்கே குழுமியிருந்தவர்கள் அனைவர் கண்களிலும் நீர் பொங்கியது. யாருக்கும் என்ன பேசுவது என்று தெரியவில்லை. தங்கள் மௌனத்திலேயே அவருடைய துக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்!

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இவர் அலிப்பூர் ஜெயிலில் இருந்தபோது சில கைதிகள் தப்பி ஓடி விட்டார்கள். அரசியல் கைதிகளைக் கொடுமையாக நடத்திய தன்மை வார்டனை மாட்டி வைக்க விரும்பிய கல்யாணசுந்தரம், தப்பியோடிய கைதிகள் வார்டனுடன் அன்று அதிகாலையில் கூடிப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைத் தாம் பார்த்ததாக மேல் அதிகாரிகளிடம் கூறிவிட்டார்.

உடனே வார்டன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அந்த வார்டன் தாம் கைதிகளை தப்பவிட்டதற்காக வருந்தியபோது கல்யாணசுந்தரமே அவருக்கு உதவ முன் வந்தார்! விசாரணையில் அவர் கூற வேண்டிய வாதங்களைத் தயாரித்தளித்தார்! வார்டன் மீது குற்றமில்லை என்று நிரூபணமாயிற்று!

1966ம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் திருச்சி மதுரம் விளையாட்டுத் திடலில் இவருடைய மணிவிழா வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் நண்பர்களும் அன்பர்களும் இவருக்குத் தொடர்ந்து மாலைகள் அணிவிக்க மாத்திரம் ஐம்பத்தைந்து நிமிடங்களை எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

இருந்த இடத்திலிருந்தே பிரச்னைகளை ஆராய்வது என்பது இவர் வழக்கமல்ல. பிரச்னைகள் எங்கே தோன்றுகின்றனவோ அங்கேயே போய் நேரடியாகக் கவனிப்பது இவர் லட்சியம்.

அருமையான பேச்சாளர். தமக்கு என்று ஒரு சொந்தப் பாணியை வைத்துக் கொண்டு கேட்பவர்கள் மனத்தில் விஷயம் பதியும்படி பேசுவதில் வல்லவர்.

எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை ஜென்ம விரோதியாகக் கருதும் சுபாவம் இவரிடம் கிடையாது. எல்லோரும் இவருக்கு நண்பர்களே. எதிர்க்கட்சியின் நோக்கங்களைக் கடுமையாக விமரிசிக்க வேண்டிய நேரங்களில், இவர் பேச்சில் எந்தவித தரக் குறைவையும் காண முடியாது.

இளைய தலைமுறையினரை ஊக்குவிப்பதிலும் அவர்கள் வளர்ச்சியிலும் நிறைய ஆர்வம் காட்டுவார். தோழர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் 1957ல் மத்திய பாராளுமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது கல்யாணசுந்தரம் அவரை ராஜாஜி அவர்களிடம் அழைத்துப் போய் விஷயத்தைச் சொன்னார். அப்போது ராஜாஜி கூறிய அறிவுரைகள் இவைதாம்: 'பாராளுமன்றத்தில் பேச வேண்டியதை முன்கூட்டியே நன்கு யோசித்துப் பேச வேண்டும். இரண்டாவதாக, நாம் பேசியது மறு நாள் காலைப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமாகியிருக்கிறதா என்று தேடக் கூடாது!'

தொழிலாளர் நலக் கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரை எதையும் பிடிவாதத்துடன் அணுகாமல் பேசித் தீர்த்து நல்லமுறை காணலாம் என்று கொள்கை உடையவர். அப்படியே ஏதாவது சிப்பந்திக் குழப்பமேற்படின் தொழிலாளர்கள் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டால் இவர் அவர்களைப் பார்த்து உற்சாகப்படுத்திவிட்டு வருவார்.

ரயில்வே ஊழியர்களின் குடும்பத்தினர் அனைவருக்குமே கல்யாணசுந்தரம் என்ற பெயர் நன்கு பரிச்சயமானது. ஒவ்வொரு தொழிலாளியிடமும் தம் குடும்பத்து ஜென்ம உறவினர்போல் பல விஷயங்களை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு பாசத்துடன் பேசும் பழக்கம் இவரிடம் உண்டு.

ஓய்வே இல்லாமல், தம்மைப் பற்றியே நினைக்காமல், நேரக் கட்டுப்பாடு இல்லாமல் உழைப்பவராக இருப்பதால் இவர் உடல் நிலை பாதிக்கப்படுகிறது. வெளிநாடுகளில் வைத்தியம் செய்து கொண்டு வந்தாலும், இங்கு வந்தவுடன் தம்மை மறந்து பல பிரச்னைகளில் மூழ்கிவிடுவதால் அவருக்கு ஓய்வு கிடைப்பதில்லை. திரு கல்யாணசுந்தரம் முழுக்க முழுக்கச் சுத்த சைவம் — உணவு விஷயத்தில்!

கேட்டு எழுதியவர்: **கோமதி சுவாமிநாதன்**

மேலட்டை வண்ணப் படம்: **[illegible]**

புதிய அனுபவம், பேரானந்தம்

செஞ்சுரி
பருத்தித் துணிகள்

செஞ்சுரி -100% பருத்தித் துணிகள்

தி செஞ்சுரி ஸ்பின. அண்டு மானுபு.
கம். லிமிடெட், பம்பாய்-400 025

பிலிப்ஸின் சகோதரர் பிரான்சிஸ் பேசுகிறார்: "எங்கள் குடும்பமே விளையாட்டுத் துறையில் ஈடுபாடுள்ள குடும்பம். வின்சென்ட் தமிழக கால்பந்தாட்டக்காரர். ஜூடு ஒலிம்பிக்கில் கலந்து கொண்ட பீட்டர் மற்றொரு சகோதரர். நான் பாக்ஸர். இளைய சிங்கம் நாமன் தென்னிந்திய ரயில்வே ஹாக்கி ஆட்டக்காரர்."

இரவு பத்தரை மணி. அஜித் பால் ஏழு லட்சம் மதிப்புள்ள உலகக் கோப்பையை ஏந்தி வர, மானேஜர் பல்பீர் முன்னணியில் நடத்திச் செல்லத் தமிழக மண்ணில் உலக ஹாக்கி வீரர்கள் வீறுநடை போடுகிறார்கள்.

மானேஜர் பல்பீரிடம், "பல வருடங்களாகக் கிடைக்காத வெற்றியைக் கோலாலம்பூரில் எப்படிச் சம்பாதிக்க முடிந்தது?" என்று வினவுகிறோம்.

"நம் இந்திய ஹாக்கி வீரர்களின் 'டீம் ஸ்பிரிட்' தான்! இந்தியக் கோஷ்டி முதலில் ஐரோப்பிய பாணி ஆட்டத்தைப் பின்பற்றி வந்தது. பிறகு இரண்டும் கலந்த ஆட்டம். தோல்வி தந்தது. இந்தத் தடவை கோலாலம்பூரில் இந்தியக் கோஷ்டி நம் ஆசிய பாணி ஆட்டத்தைக் கையாண்டதில் மாபெரும் வெற்றி கண்டது!" என்று இந்தியக் கோஷ்டியின் மானேஜர் பல்பீர் சிங் விளக்கினார்.

● காப்டன் அஜித்பால் உலகக் கோப்பையுடன்.

முதல் போட்டியில் மூன்றாவது இடம்;

மீனம்பாக்கம் விமான நிலையம். மலேசியாவிலிருந்து உலக ஹாக்கி வெற்றி வீரர்களை அழைத்து வரும் ஏர் இந்தியா விமானத்துக்கு அந்தப் [illegible] அளிக்க இந்திய மண்ணில் இறங்கிவிட விருப்பமில்லையோ என்னவோ! தாமதமாகிக் கொண்டிருந்தது!

வி. ஐ. பி. அறையில் ஒரு வயதான அம்மாள் தம் குடும்பத்தோடு அமர்ந்து அந்த விமானத்தின் வருகையை பெரு ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். மலேசியாவில் வெற்றி வாகை சூடிய உலக ஹாக்கி வீரர்களில் தமிழகத்தின் பெருமையை உயர்த்திய திரு பிலிப்ஸின் அன்னை அவர்.

"என் பிள்ளை வெற்றியோடு வருவதைப் பார்த்து மகிழக் குடும்பத்தோடு வந்திருக்கேன்! இதோ பிலிப்ஸின் மனைவி தெரஸா. எனக்கு ஏழு பிள்ளைகளும் ஒரு பெண்ணும்!" என்று பூரிப்புடன் சொல்லிக் கொண்டே போகிறாள் அந்த அன்னை. பிலிப்ஸ் சென்ட்ரல் எக்ஸைஸில் பிரதம டிக்கெட் பரிசோதகர்.

"நாங்க வீட்டிலே ரேடியோ காமெண்டரியிலே வெற்றிச் செய்தியைக் கேட்டோம். என் கணவர் அயல் நாடுகளுக்குச் சென்றது இது நாலாவது தடவை! என் மகனுக்கு ஆறு வயது. [illegible] பள்ளியில் முதல் வகுப்புப் படிக்கிறான்" என்று வெற்றிப் பெருமகனின் திருமகனை அறிமுகப்படுத்துகிறாள் தெரஸா.

"இந்தியக் கோஷ்டி ஆட்டக்காரர்கள் சிங்கப்பூரில் ஏக்கப்போர் தேச ஆட்டக்காரர்களைச் சமாளித்திருக்கிறார்கள். ஆறு இஞ்சில் இரண்டு மணி நேரமான அவர்கள் 'டைம்' இடைவெளியிடம் மாட்டிக் கொண்டு வெளியேற முடியாமல் தவிக்கிறார்களோ!" என்று நீண்ட நேரம் காத்திருந்து மாலைகளை ஏந்தி நின்ற அதே ஹாக்கி ரசிகர்கள் முணுமுணுத்தார்கள்.

உலகக் கோப்பைப் பந்தயத்தில் ஹாக்கி ஆட்டக்காரர்களின் திறமை பளிச்சிடுவதை நேரில் கண்டு மனமுருகி நின்றவர் இந்திய ஹாக்கி பெடரேஷன் தலைவர் திரு எம். ஏ. எம். ராமசாமி.

"மலேசியாவில் நடந்த ஹாக்கிப் பந்தயங்களை நேரில் பார்த்த தங்களிடமிருந்து விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாமா?"

"மலேசியத் தலைநகர் கோலாலம்பூரில் நான்கு மைதானங்களில் உலக ஹாக்கிப் பந்தயங்கள் நடைபெற்றன. நம் சென்னையைப் போலவே கோலாலம்பூரும் உஷ்ணப் பிரதேசம்தான். ஐரோப்பிய ஆட்டக்காரர்களுக்கு நிச்சயம் கஷ்டமாக இருந்திருக்கலாம். ஹாக்கிப் பந்தயங்களின்போது இரண்டு மணி நேரம் கொட்டு கொட்டு என்று மழை கொட்டி விட்டது. ஆட்டக்காரர்களும்,

பார்வையாளர்களும் நினைத்து போனார்கள். ஆனால் இந்திர ஜாலமோ மகேந்திர ஜாலமோ என்னும்படி சிறிது நேரத்திலேயே மாறு பெய்த கவடு தெரியாமல் போய் விட்டது'' என்றார் திரு எம். ஏ. எம்.

''உங்களுக்கு உலக ஹாக்கிப் பந்தயங்களில் எந்தப் பந்தயம் 'திரில்'லிங்காக இருந்தது?''

'' இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற பந்தயத்தையே 'திரில்லிங்' பந்தயமாகக் கருதுகிறேன். நமது இந்திய ஹாக்கி அணியில் காப்டன் அஜித்பால், அஸ்லம், பிலிப்ஸ் ஆகியோர் மிகவும் நன்றாக ஆடினார்கள். நம் இந்திய ஹாக்கி கோஷ்டியிடம் நல்ல திறமை இருக்கிறது. ஹாக்கி ரசிகர்கள் அவர்களைத் தொந்தரவு படுத்தாமல் இருந்தால் நிச்சயம் கப்பை விட்டுப் பிரகாசிப்பார்கள் என்பது உலகக் கோப்பைப் பந்தயத்தில் நிரூபணமாயிற்று. இந்தியக் கோஷ்டிக்கு 'ஸ்டாமினா' குறைவு என்பது அபத்தம். அவர்கள் தொடர்ந்து எல்லா ஹாக்கி மாட்சுகளை ஆடிச் சமாளித்திருக்கிறார்களே!''

''எந்தத் தேச ஆட்டக்காரர்களிடம் நிபுணத்துவம் மிகுந்திருந்தது?''

''ஐரோப்பிய ஆட்டக்காரர்களிடம் ஹாக்கி நிபுணத்துவம் மிகுந்திருந்தது. கானா ஆட்டக்காரர்களிடம் ஒரு தனித் தன்மையைக் கண்டேன். ஏழு கோல் தோல்வியில் ஆடிக் கொண்டிருந்த கானா ஆட்டக்காரர்களுக்கு அந்தத் தேசத் தலைவர் கடைசி இரண்டு

மாஜிஸ்ட்ரேட் (கைதியைப் பார்த்து): நானும் உன்னைச் சென்ற பத்து ஆண்டுகளாக இதே கோர்ட்டில் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேனே!

கைதி: உங்களுக்குப் பேஷ் ஆக ப்ரமோஷன் கொடுக்க மறுத்துவிட்டால் நான் என்ன செய்வது?

எஸ். எஸ். ராஜாராம்
ஆதாரம்: கோவை

கோப்பை கிட்டியது!'' என்று விவரித்தார் திரு எம். ஏ. எம்.

உலகக் கோப்பைக்கான ஹாக்கிப் பந்தயம் முதன் முதலில் 1971ம் வருஷம் பார்ஸிலோனாவில் நடைபெற்றது. இந்தியா இந்தப் பந்தயத்தில் மூன்றாவது இடம் பெற்றது. இரண்டாவது உலக கோப்பைப் பந்தயம் 1973ம் ஆண்டில் ஆம்ஸ்டர்டாமில் நடைபெற்றது. அதை நடத்திய ஹாலந்துக்கே உலகக் கோப்பை சென்றது. இந்த இரண்டாவது உலகப் போட்டியில் இந்தியாவுக்கு இரண்டாவது இடம். மூன்றாவது உலகக் கோப்பைப் பந்தயம் மலேசியாவின் தலைநகரான கோலாலம்பூரில் நடைபெற்றது. இந்தியா முதல் இடத்தை, உலக சாம்பியன் பதவியை நிலைநிறுத்திக் கொண்டது! ஹாக்கி பெட

மூன்றாவது போட்டியில் முதல் இடம்!

நிமிஷங்களிலும் ஜால் கொடுத்து உற்சாகப் படுத்தியது புதுமை. இந்த உலக ஹாக்கிப் பந்தயத்திலேயே கானா தேசத்துக்குத்தான் தியாக உணர்வுடன் கூடிய ஆட்டத்துக்கான

ரேஷனின் போல் விருது அளிக்கும். இந்தியக் கோஷ்டியின் பொன்னான வெற்றி இந்தியாவைத் தலைநிமிர்ந்து நிற்க வைத்திருக்கிறது.

இந்தியக் கோஷ்டியின் காப்டன் அஜித் பால்சிங், கோவிந்தாவும் பிரமாதமாக ஆடினர். தெருவட்டையின் பார்வை கிட்டியவர்களுக்குத் இருக வட்டத்திலும் விளையாடி வெற்றி பெற வாழ்த்துவோம்! — குண்டுமணி

● வெற்றி வீரர்கள். இந்திய ஹாக்கி ஃபெடரேஷன் தலைவர் திரு எம். ஏ. எம். ராமசாமியுடன் மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்தில்.

வாலிப - வயோதிக அன்பர்களே,

வாலிப வயதில் செய்த தவறுதல்களை இப்போது உடல் கெட்டு பலவீனமடைந்து ரத்தக் குறைவு, சோர்வு, தலைவலி, உஷ்ணம், சோம்பல், [illegible] அசதி, பலவீனம், உடல்வலி, தூக்கக் குறைவு, ஆயாசம், கரப்பு, பீதி, வெட்கம், பயம், வெறுப்பு உண்டாகி மன வேதனையும் கஷ்டமும் அடைந்து வாழ்கிறீர்கள். 77 வருட அனுபவம் பெற்ற நமது மருந்துகள் சாப்பிட்டுவர புத்துணர்ச்சி பெற்று நிம்மதியான வாழ்க்கை வாழலாம். வி. பி. பி.யில் பெற உடன் எழுதுக.

ஒரு மாத மருந்துகள்

மிக உயர்தரம் செட் ரூ. 90. தங்க பஸ்பம், [illegible] லேகியம் 60 வேளை – ரூ. 120
30 வேளை ரூ. 60. போஸ்டேஜ் இலவசம். நேரில் ஆலோசனை பெற.

1ந் தேதி செங்கம்: [illegible] காலை 8 மணி முதல் 12 வரை
1ந் தேதி நாகர்கோவில்: [illegible] 3 மணி முதல் 4 மணி வரை
2ந் தேதி மதுரை: [illegible] காலை 8 மணி முதல் 2 மணி வரை
2ந் தேதி புதுக்கோட்டை: [illegible] 4 மணி முதல் 5-30 மணி வரை
3ந் தேதி காரைக்குடி: A. V. M. P. L. [illegible] 9 மணி முதல் 11 மணி வரை
3ந் தேதி அறந்தாங்கி: [illegible] பகல் 12 முதல் 1 மணி வரை
3ந் தேதி பட்டுக்கோட்டை: [illegible] பிற்பகல் 3 மணி முதல் 5-30 மணி வரை
3ந் தேதி மன்னார்குடி: [illegible] 4-30 முதல் 6 மணி வரை
4ந் தேதி திருச்சி: [illegible] காலை 8 முதல் 3 மணி வரை
4ந் தேதி கரூர்: [illegible] 4 மணி முதல் 5-30 வரை
5ந் தேதி தஞ்சாவூர்: [illegible] காலை 10 மணி முதல் 12 மணி வரை
5ந் தேதி திருவாரூர்: [illegible] 2 முதல் 4 மணி வரை
5ந் தேதி நாகப்பட்டினம்: [illegible]
6ந் தேதி [illegible]: [illegible] காலை 8 முதல் 10 மணி வரை
6ந் தேதி கும்பகோணம்: [illegible] பகல் 12 மணி முதல் 2 மணி வரை
6ந் தேதி மாயவரம்: [illegible] 3 மணி முதல் 4-30 மணி வரை
6ந் தேதி சிதம்பரம்: [illegible] 5-30 மணி முதல் 7 மணி வரை
7ந் தேதி பண்ருட்டி: [illegible] காலை 8 மணி முதல் 9-30 மணி வரை
7ந் தேதி கடலூர் N. T.: [illegible] 10-30 மணி முதல் 11 மணி வரை
7ந் தேதி விழுப்புரம்: ஸ்ரீ [illegible] 1 மணி முதல் 3 மணி வரை
7ந் தேதி உளுந்தூர்பேட்டை: [illegible] 4 மணி முதல் 5-30 மணி வரை
8ந் தேதி கள்ளக்குறிச்சி: A. K. T. லாட்ஜ், காலை 8 முதல் 9-30 வரை

கிளை: 41, [illegible], சென்னை-1 போன்: 21448

வைத்திய நிலயம், வைத்தியராஜ்: டாக்டர் [illegible] R. M. P. (Ind.) V. V. C., A. M. I. H.

பழனி சித்தர் வைத்தியசாலை (Regd.) பழனி-62460

போன்: 316, 316A, [illegible]: 420. [illegible] தந்தி: "சித்தர்"

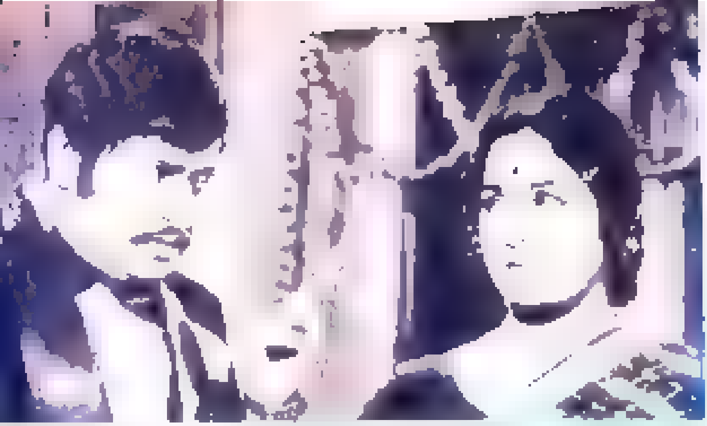

ஆயிரத்தில் ஒருத்தி

யாருக்கு மாப்பிள்ளை யாரோ?

பொன்னியின் புதல்வர்

சுந்தா

துன்பம் மிகுந்திடச் சுதந்தரம்:
இன்பமே பெருகும்.

1931ம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் விடுதலையான ராஜாஜி, அதுவரை சிறை புகாமலிருந்த ஸ்ரீ எஸ். சத்தியமூர்த்திக்கு வரவேற்பும் கொள்கை வற்புறுத்தி அவரைக் கையைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு போய்க் கட்டமறியல் செய்தார். இருவருமாகச் சிறை சென்று சில நாட்கள் இருந்த, விரைவிலேயே காந்தி — இர்வின் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டபடியால் வெளியே வந்தார்கள்.

காந்தி — இர்வின் ஒப்பந்தம் அமுலில் இருந்த 1931ஆம் வருஷத்தில் ராஜாஜி தமிழ் நாடெங்கும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து தேசியப் பிரசாரமும் மதுவிலக்குப் பிரசாரமும் நடத்திய முறை சரித்திரத்தில் எழுத வேண்டியது.

(''நாட்டுக்கு ஒரு புதையல்'' நூலில் கல்கி)

அந்தச் சுற்றுப் பிரயாணத்தில் கலந்து கொள்வதற்குத் தக்க சமயத்தில், திருச்செங்கோட்டுக்குக் கல்கி மனைவியுடன் வந்து, பழைய குடிசையில் புதுக் குடித்தனம் போட்டுக் கொண்டார். வந்துசேர்ந்ததுமே அவர், ராஜாஜியின் பிரதமமாகப் பிரசாரப் புத்தகம் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டு தெருவிலும் விநியோகத்துக்கு அனுப்பினார். அதில், ''நமது கடமை'' என்ற பகுதியைப் பார்ப்போம்:

மகாத்மா காந்தி முதலிய நமது அரும் பெருந் தலைவர்களும், ஸ்ரீமதிகள் சரோஜினி தேவி, ருக்மிணி லக்ஷ்மிபதி, பிச்சுத்தம்மாள், கமலாதேவி முதலிய பெண்மணிகளும் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் சிறைக் கூடங்களிலே கிடந்து துன்புற்றார்கள். இன்னும் ஆயிரக் கணக்கான தொண்டர்கள் சிறை புகுந்தும், அடிபட்டும், மற்றும் போலீஸ் கொடுமைகளுக்கு உள்ளாகியும் எத்தனையோ கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவித்து வந்தார்கள். ஏன் இவர்கள் எல்லாம் இப்படித் துன்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டும்? பாரத மக்கள் அனைவரும் அடிமைத்தனம் நீங்கி, சுதந்திரம் பெற்று, வறுமை ஒழிந்து உடுக்க உடையும், உண்ண உணவும் அடைந்து சுகமாக வாழ வேண்டும் என்றே அல்லவா? இந்தத் தேசபக்த வீரர்கள் — வீரப் பெண்கள் முதலியோரின் அரிய தியாகங்களுக்கு நாம் பாத்திரர்களாக வேண்டாமா!

அப்படி மக்களைப் பாத்திரர்களாக்குவதற்காக ராஜாஜி செய்த பிரசாரப் பயணங்களில், அவருடைய காரியதரிசியாகக் கல்கி பணியாற்றினார். ஆச்சாரியாருடன் தெருவிலும் வழி நடக்க வேண்டும் என்று அவர் சொன்ன ஆசை, அப்போது ஓரளவு நிறைவேறியது.

நான்கு மாதம் பிரயாணம் செய்த பிறகு, வேடிக்கையான சம்பவம் ஒன்று நிகழ்ந்தது:

ராஜாஜியிடம் நான் காரியதரிசி வேலை பார்த்த நாளில் சில சமயம் அவருடன் ரயில் பிரயாணம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அப்போது ஒரு நாள் நடந்த ரசமான சம்பவம் என்னுடைய வாழ்க்கையையே மாற்றி அமைத்து விட்டது என்று துணிந்து சொல்லலாம்.

ரயில் 'சோட்டா' என்று இரண்டு ஆட்டம் ஆடி நின்றதும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தவன் தூக்கிவாரிப் போட்டுக் கொண்டு எழுந்திருந்தேன். நான் இறங்க வேண்டிய ஸ்டேஷன் வந்திருந்தது. ராஜாஜியும் அப்போதுதான் எழுந்து தமது படுக்கையைச் சுற்ற ஆரம்பித்திருந்தார். அதைப் பார்த்து நானும் என் படுக்கையைச் சுருட்ட ஆரம்பித்தேன். அதைக் கட்டுவதற்கு ஒரு கயிறு வைத்திருந்தேன். படுக்கையைச் சுருட்டி அதனுடைய கயிற்றை விட நினைத்தபோது படுக்கை முழுதும் அவிழ்ந்து விழுந்தது! பிறகு படுக்கைக்கும் எனக்கும் ஒரு பெரிய மல்யுத்தம் ஆரம்பித்தது. தலையணையை உள்ளே திணித்தால், ஜமக்காளம் வெளியே வந்து விழுகிறது. அதைத் திணித்து விட்டுப் பார்த்தால், துப்பட்டி எப்படியோ வெளியில் வந்து கிடக்கிறது. எல்லாவற்றையும் மறுபடியும் வைத்துச் சுருட்டிவிட்டுப் பார்த்தால் கயிற்றைக் காணவே காணோம்! துப்பட்டி கயிற்றையும் சேர்த்து அமுக்கிக் கொண்டு படுக்கைக்குள் போய் விட்டது!

துப்பட்டி மறுபடியும் வெளி யில் வராமல், கயிற்றை மட்டும் எடுப்பதற்குள் எனக்கு மூச்சு வாங்கிப் போய்விட்டது!

மறுபடியும் படுக்கை கட் டத் தொடங்கினேன். ஒரு வார்த்தையில் சொல்கி றேன்! அவசரத்திலே நம் மைக் காலை விடுவதற்குப் படுக்கையையும் கயிற்றை யும் போன்ற வஞ்சகத் துரோக வஸ்துக்கள் ஒன் றுமே இல்லை! என்ன வெல் லாமோ செய்து பார்க்கி றேன், படுக்கையை அந்தக் கயிறு கட்டவே மாட்டேன் என்கிறது.

இதற்குள்ளே கார்டு விசில் அடித்துவிட்டான். ராஜாஜி தமது படுக்கையைக் கட்டி அதையும் மற்ற சாமான் களையும் ரயிலே இறக்கிவிட்டு என்னைப் பார்த்தார். மள மளவென்று வந்து என் கையிலிருந்த கயிற்றைப் பிடுங்கிக் கொண்டு அதை ஒரு வாங்கு வாங்கி ஓர் இழுப்பு இழுத்து, படுக்கை யைக் கட்டி முடிக்கப் போட்டார். அப்புறம் கூட அதை என் வசத்தில் ஒப்பு வித்தால் என்ன விபத்து நேருமோ, என்னமோ என்று பயந்து தாமே தூக் கிக் கொண்டு போய், வெளி யில் பிளாட்பாரத்தில் போட்டார்!

இதையெல்லாம் பார்த் துக் கொண்டிருந்தார்கள் ரயிலில் இருந்தவர்கள். எனக்கு மானம் போயே போய்விட்டது. கொஞ்ச நாளைக்கெல்லாம் என்னு டைய காரியதரிசி பதவி யையே ராஜிநாமா செய்து விட்டேன்! (ஆ. வி. 23-1-38)

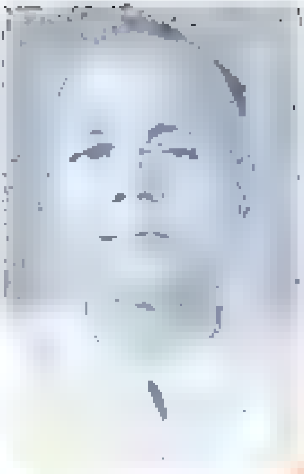

● "[illegible] வேலை யைச் செய்தால், [illegible] கூடத் திருப்பி[illegible] என் னும் நம்பிக்கை பரவி விட்டது!" (படம்: ராஜம் கிருஷ் ணன் எழுதிய [illegible])

● "வாசன் திருச்செங்கோட் டுக்கு வந்து கல்கியை அனுப் பித் தரும்படி கேட்டார். கல்கியை அவரிடம் ஒப்படைத் தேன். இருவரும் பயணமா னார்கள்." ([illegible])

● "என்னவெல்லாமோ செய்து பார்க்கிறேன். படுக்கையை அந்தக் கயிறு கட்டவே மாட் டேன் என்கிறது!"

● ஆனந்த [illegible]

இது வெறும் கயிறு அல்ல! உண்மையிலே நடந்த இந்த நிகழ்ச்சியை ராஜாஜி அடிக்கடி தமது நண்பர்களிடம் சொல்லு துண்டு. ஆனால், ராஜா ஜியை விட்டுக் கல்கி விலகியதற்கு அந்தக் கயிறு, அதாவது கயிற் றைக் கட்டத் தெரியாத கையாலாகாத்தனம் கார ணம் அல்ல. சென்னையி லிருந்து, எஸ். எஸ். வாசன், ஆனந்த விகட னுக்கு வந்துவிடும்படி கயிறு போட்டுக் கொண்டே இருந்தார். அந்தக் கயிற்றின் இழுப் புக்கும் ராஜாஜியின் அன் புத் தளைக்கும் இடையே, தர்மசங்கடமான நிலை யில் கல்கி இருக்கையில், வாசன் திருச்செங்கோட் டுக்கு வந்து அவரை விடு விக்கும்படி ஆச்சாரி யாரை வேண்டிக் கொண் டார். அதற்கு அவரும் இணங்கினார். (அந்த ரயில் பிரயாணம் முடிந் ததும் கல்கி விலகிக் கொண்டார்.)

இதைப் பற்றி எங்கே யும் கல்கி எழுதியோ

பேசியோ இருக்கவில்லை என்றாலும், வெவ்வேறு சமயங்களில், வாசன் எழுதியதும் ராஜாஜி பேசியதும் உண்டு: அவற்றை அடுத்தடுத்துப் பார்ப்போம் :

> ...சில மாதங்களில் ''ஆனந்தவிகடன்'' ஆசிரியராகவே ஆக்கிக் கொண்டேன். அப்போது அவர் திருச்செங்கோடு காந்தி ஆசிரமத்தில் ராஜாஜிக்குத் துணையா யிருந்தார். ராஜாஜி இதற்கு அனுமதி கொடுத்தார். சிறந்த எழுத்தாளர் ஒருவர் தமிழ் நாட்டுக்குக் கிடைத்தார் என்று அவரை ஆசிரியராய் அமைத்த விஷயத்தில் ஆனந்தம் அடைந்தேன். (ஆ. வி. 6-9-'43)
>
> ...வாஸனே திருச்செங்கோட்டுக்கு வந்து கல்கியை அனுப்பித் தரும்படி கேட்டார். ''அவர் வந்தால் தாராளமாக அழைத்துச் செல்லுங்கள்'' என்று நான் சொன்னேன். ''உங்கள் வேலையில் அவர் ஈடுபட்டிருக்கையில் நானும் அவரை அழைத்துச் செல்ல மாட்டேன்; அவரும் வரமாட்டார்'' என்று அவர் சொன்னார். கல்கியை அவரிடம் ஒப்படைத்தேன். இருவரும் பயன் அடைந்தனர். வாஸனுக்குக் கல்கி மாதிரி ஓர் ஆசிரியர் கிடைத்திருக்க மாட்டார். கல்கிக்கும் வாஸன் மாதிரி ஒருவர் கிடைத்திருக்க மாட்டார்.
>
> (17-12-'54ல் ராஜாஜி மண்டபத்தில் பேசியது. கல்கி 26-12-'54)

கல்கியின் எழுத்துத் திறமையையும் எழுத்துத் துறையில் அவருக்கு இருந்த ஆசையையும் அதற்குள் கண்டுகொண்டிருந்த ராஜாஜி, தமக்கு உதவியாய் இருக்கிறார் என்ற காரணத்தால் அவரைத் தம்முடன் கட்டிப் போட்டிருப்பது நியாயமல்ல என்பதை உணர்ந்திருப்பார். கல்கி ஆனந்தவிகடனில் சேருவதால், விடுதலை இயக்கம், காங்கிரஸின் குறிக்கோள்கள், தமக்கு விருப்பமான தீண்டாமை விலக்கு, மதுவிலக்கு ஆகியவற்றுக்கு நல்ல பிரசாரம் கிடைக்கும் என்பதையும் அவர் உணர்ந்திருப்பார். ஏற்கனவே பத்தாயிரம் பிரதிகளுக்கு மேல் விற்கும் அந்தப் பத்திரிகை மேலும் வளர்ந்து, வலுவான பிரசார சாதனமாய் அமையும். இவற்றை எல்லாம் கருதி மிக்க மகிழ்ச்சியுடனேயே ராஜாஜி கல்கியை ஆனந்த விகடனுக்குப் போகச் சொல்லி இருப்பார்.

1931 இறுதியில் ஆசிரமத்தைவிட்டுக் கல்கி புறப்பட்டார். ஆசிரமவாசிகள் அனைவரும் ராஜாஜியின் தலைமையில் கூடி, கல்கி தம்பதியருக்கு நல்வாழ்த்துக் கூறி அவர்களை வழியனுப்பி வைத்தார்கள்.

அப்போது மனைவி ஐந்து மாதக் கர்ப்பிணியாய் இருந்ததால், அவளைக் கல்கி பிறந்தகத்தில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டு, சென்னைக்குச் சென்று, ஆனந்தவிகடனின் துணையாசிரியராய், நடைமுறையில் மெய்யாசிரியராய், அமர்ந்தார். அவர் வருவதற்காகவே காத்திருந்த வாசன், 1933 தொடக்கத்திலிருந்து தமது பத்திரிகையை மாதம் இருமுறை இதழாகக் கொண்டு வரச் செய்தார். தமிழவனின் துணையுடன் கல்கி, முழு மனத்துடன் பத்திரிகை வேலையில் ஈடுபட்டார். ஆனந்த விகடன் என்ற பெயருக்கு ஏற்ப, அட்டைப் படம், தலையங்கம், கதைகள், கட்டுரைகள், விமரிசனங்கள் முதலிய எல்லாவற்றையும் விகடமயமாய் ஆக்குவதென இருவரும் திட்டமிட்டு அதை நடத்துவதில் முனைந்தார்கள்.

இன்னொரு பக்கத்தில் வாசன், புதுப் புதுப் போட்டிகளை வெளியிட்டார்; அவற்றின் பரிசுத் தொகைகளை அதிகமாக்கினார். பத்திரிகையின் விற்பனையைப் பெருக்குவதற்கும், அதன் மூலம் தம் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் நூதன உபாயங்களைச் செய்து கொண்டும் யோசித்துக் கொண்டும் இருந்தார்.

அவர்கள் இப்படி உற்சாகமாய் வேலை செய்து கொண்டிருக்கையில் நாட்டின் அரசியல் நிலைமை மோசமாகிக் கொண்டிருந்தது.

> மகாத்மா காந்தி காங்கிரஸின் ஏகப் பிரதிநிதியாக லண்டனில் நடந்த வட்டமேஜை மாநாட்டுக்குச் சென்று ஏமாற்றமடைந்து திரும்பி வந்தார். அவர் வருவதற்குள்ளேயே காந்தி-இர்வின் உடன்படிக்கையைத் தகர்த்து விட பிரிட்டிஷ் அதிகார வர்க்கம் தீர்மானித்திருந்தது. அதற்குக் கருத்தாற்போல் லார்ட் வில்லிங்டன் புது வைஸ்ராயாக வந்து சேர்ந்தார்.
>
> மகாத்மா பம்பாயில் வந்து இறங்கிய ஒரு வாரத்துக்குள்ளே கைது செய்யப்பட்டார். எல்லா மாகாணத் தலைவர்களும் அவ்விதமே சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். ராஜாஜியும் நாலாவது தடவை சிறை சென்றார். மிகக் கொடுமையான அடக்குமுறை தேசமெங்கும் தாண்டவம் ஆடியது. தேசமும் தேசிய இயக்கமும் உயிர்ப்பற்றவை போல் ஸ்தம்பித்து நின்றன.
>
> (கல்கியின் ''நாம் கேட்ட ஒரு புதுமை'' நூல்)

இவ்வித அரசியல் நிலைமையால் உண்டான சோர்வு, ராஜாஜியின் சிறை வாசத்தால் தோன்றிய வருத்தம், பத்திரிகையின் பொறுப்புகள் — இவற்றி

விடையே கல்கி இருக்கையில், புத்தமங்கலத்திலிருந்து கடிதத்துக்கு மேல் கடிதமாக வந்து கொண்டிருந்தது—சீமந்தம் நடக்க வேண்டும் என்பதாக. முன்பு தாயாரின் வற்புறுத்தலால் பிராயச்சித்தம் செய்து கொள்ள இணங்கியது போல், இப்போதும் அவரைத் திருப்தி செய்வதற்காக அதற்கும் சம்மதிக்க வேண்டியதாயிற்று. அவருக்கு அதில் வெறுப்பு இல்லை என்றாலும், ராஜாஜியும் மற்ற தலைவர்களும் சிறையில் இருக்கையில், என்ன கொண்டாட்டம் வேண்டி இருக்கிறது என்று எண்ணினார். அவருடைய கண்டிப்பான நிபந்தனைகளின்படி, மேள தாளம், கண்ணாடி வளையல்கள், அந்நியத் துணிகள் எதுவுமின்றியும், மிக எளிய முறையிலும் சீமந்தம் நடந்தது.

சீமந்தம் எல்லாம் முடிந்ததும் ருக்மிணி, ராஜாஜியிடமிருந்து தனக்கு ஜனவரி மாதத்தில் வந்திருந்த கடிதம் ஒன்றைக் கணவரிடம் காட்டினாள்.

சாந்தி ஆசிரமம், திருச்செங்கோடு
— 1–32

எப்போதும் சந்தோஷமாகவும் கவலையின்றியும் தைரியமாயிருந்தால் ஒருவிதக் கஷ்டமும் நேராது. கஷ்டமின்மையும் உடலுக்கு எல்லாமே யும் பழமையும் பார்த்துக் கொள்ளக் கடமை. எவ்வித வியாதியும் இல்லாமல் ஆரோக்கியமாயிருக்குமாறு கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நாட்டின் மானத்துக்காக நாம் பாடுபடுகிறோம். அதில் கஷ்டங்கள் படும் கஷ்டமும் ஒரு யாகம். கிருஷ்ணமூர்த்தியை நான் பார்த்தபோது என்னவோ தெரியவில்லை. அதற்கு முன்னமே என்னைப் பிடிப்பார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அவருக்கு என்னுடைய அன்பைச் சொல்லவும் அவருடைய உடம்பைச் சிரமமின்றிப் பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்லவும்.

“அன்று இப்படி யெல்லாம் நமக்கு எழுதுவது நாம் செய்த பாக்கியம்” என்றார் கிருஷ்ணமூர்த்தி.

கிராமத்தில் சரியான மருத்துவ வசதி கிடையாதாகையால், பிரசவத்துக்குச் சென்னைக்கே வந்துவிடுமாறு மனைவியிடம் கூறிவிட்டுப் பயணமானார்.

அதன்படியே சில வாரங்களுக்குப் பிறகு தாயாரின் துணையுடன் சென்னைக்கு வந்தாள் ருக்மிணி. கல்கி தனியாய் வீடு பார்த்து வைத்திராததால், தங்கசாலைத் தெருவில் துமிலன் குடியிருந்த வீட்டின் ஒரு பகுதியில் வசிப்பதென்று ஏற்பாடாயிற்று.

தண்டையார்ப்பேட்டை ரேணி ஆஸ்பத்திரியில் பிரசவம் நிகழ்ந்து பெண் குழந்தை பிறந்தது. அந்தச் செய்தியைக் கிருஷ்ணமூர்த்தி தம் ஊருக்கும் தஞ்சூருக்கும் தந்தி மூலம் அறிவித்தார்; வேலூர் சிறையிலிருந்த ராஜாஜிக்குக் கடிதம் மூலம் தெரிவித்தார்.

நாலைந்து நாட்களில் ஆச்சாரியாரிடமிருந்து பதில் கடிதம் வந்தது. அரைக் கால் தாளில் நாலு பக்கங்கள்; அவற்றில் மூன்று பக்கங்கள் ஆங்கிலத்தில் கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு; ஒரு பக்கம் தமிழில் ருக்மிணிக்கு.

மத்திய சிறைச்சாலை, வேலூர்
26–5–32

பிரியத்துக்குரிய கிருஷ்ணமூர்த்தி,

எனக்கு சந்தோஷமான செய்தியை உன் கடிதம் கொண்டு வந்தது! இத்தனை நாள் காத்திருந்த பிறகு கிடைத்த உன்கள் கடிதம் நல்ல பரிகாரம் செய்து விட்டது. ரொம்ப நல்ல சங்கதி! ருக்மிணிக்கு என் அன்பான பாராட்டுக்கள்; பிறந்துள்ள செல்வக் குழந்தைக்கு ஒரு தாத்தாவின் ஆசீர்வாதம். சீரும் சிறப்புமாய் அவள் வாழ்வாளாக.

ஏதோ பெற்றாள் பிறந்தாள் என்பதைத் தவிர வேறு எந்த உணர்ச்சியும் இல்லையே என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள். சாதாரணமாய் இப்படித்தான் யாருக்கும் தோன்றும். அபாயத்திலிருந்து மனைவி விடுபட்டாள் என்பது ஒன்றைத்தான் எந்தக் கணவனும் முதலில் நினைப்பான். போகப் போகத்தான் குழந்தையிடம் பாசம் உண்டாகி வளரும். மனைவியிடம் உள்ள பிரியம் இரு மடங்காய்ப் பெருகும்; அவளுடைய பிரியமும் அப்படியே.

அன்பான வேலைகள் நிறைய பேச உதவி. அவை உள்ளங்களை ஒருநாளும் இணைக்கும் இல்லை.

— விக்டர் ஹ்யூகோ

அன்பு ஓர் அற்புத சக்தி. அதற்கு ஈடு வேறு கிடையாது. எல்லாவற்றிலும் அதுவே இனிமையானது, மகத்தானது. அது ஒன்று தான் உலகத்திலே நீடிப்பானது.

குழந்தை மேலே ரொம்ப ஆசை வேண்டியதுதான்; அதை அக்கறையாய் வளர்க்க வேண்டியதுதான். ஆனாலும் கவலைப்பட்டு மன நிம்மதியை இழக்கக் கூடாது.

எந்தப் புதனோ வியாழனோ, உங்கள் சென்னையில் போய் என்னைப் பார்க்க வரலாம். நீங்கள் வருவதால் வேறு யாருடைய உரிமையும் தடைப்பட்டு விடாது. அப்படி யாரும் என்னைப் பார்க்க வரப் போவதாகவும் தெரியவில்லை. — ஸி. ஆர்.

சௌ. ருக்மிணிக்கு அன்னையுடைய ஆசீர்வாதம்.

நீ சுகமாகக் குழந்தை பெற்ற பாக்கியம் அடைந்ததை அறிந்து அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தேன். லக்ஷ்மியும் வெகு சந்தோஷத்துடன் எழுதியிருக்கிறாள்.

குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால்தான் ரொம்ப நல்ல ஆகாரம். நீ சரியாகப் பால், வெண்ணெய் சாப்பிட்டு ஆரோக்கியமாக உடம்பை வைத்துக் கொண்டு குழந்தையைச் சரியாகப் பார்த்து வருவாய். கிருஷ்ணமூர்த்தியிடம் இரு மடங்கு அன்பு வளரும்.

நான் சவுக்கியமாக இருக்கிறேன். — அப்பா

பிறக்கும்போது ஆறு மாதக் குழந்தை போல் அவ்வளவு பெரியதாய் இருந்த சிசு, ஆஸ்பத்திரியில் போதிய கவனிப்பு இல்லாத காரணத்தாலோ என்னவோ, காயக் காய இளைத்துப் போயிற்று. காய்ச்சல் வந்து வாட்டியது. வெளியே தனி வைத்தியர்களைக் கொண்டு கவனித்துக் கொள்ளலாம் என்று [illegible] எண்ணி, தாயையும் குழந்தையையும் வீட்டுக்குக் கூட்டிச் சென்றார். கொஞ்சம் தேவலை என்று தோன்றிய சமயத்தில், திடீரென்று ஒரு நாள் இரவு குழந்தைக்கு இழுப்பு வந்துவிட்டது. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் [illegible] தவித்தார். ஆபீசுக்குச் சொல்ல, இருவரும் விரைந்தோடிப் போய் தன்வந்திரியான டாக்டர் ரங்காச்சாரியாரைக் கூட்டி வந்தார்கள். அந்த டாக்டர் கண்ணால் பார்த்துக் கையால் தொட்டாலே போதும், எந்த வியாதியும் குணமாகிவிடும் என்று செல்வந்தர் மக்கள் நினைத்தார்கள். கலியில் [illegible] போல், டாக்டர் ரங்காச்சாரியின் பெயரைச் சொன்னால் போன உயிர்கூடத் திரும்பி வந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை பரவியிருந்தது. அப்படிப்பட்டவர் அக்கறையுடன் கவனித்து மருந்து கொடுத்தும் குழந்தை பிழைக்கவில்லை.

அந்தத் துக்கச் செய்தியை அறிந்ததும், ருக்மிணி அம்மாளுக்கு ஆறுதல் சொல்லி ராஜாஜி கடிதம் எழுதினார்:

மத்திய சிறைச்சாலை, வேலூர்
6—6—38

உனக்கு ஏற்பட்ட துக்கத்தைப் பற்றிச் சமாசாரம் அறிந்தேன். மனிதர்களுக்குப் பகவான் வைத்திருக்கும் துக்கங்களுக்குக் கணக்கே இல்லை. ஆனால் நீயும் இப்படிப்பட்ட விசனம் அனுபவிக்க வேண்டியதாயிற்றென்று நினைக்க வருத்தமாய்த்தான் இருக்கிறது. என்ன ஆறுதல் சொல்ல முடியும்? நடந்து போனதைக் கடவுளிட்டதாக ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளாமல் வேறு காரியங்களில் மனத்தைச் செலுத்தி வருவது நல்லது.

சுகம், சந்தோஷம் — இவைகளுக்கு நமக்குள்ள பாத்தியம் என்ன? எத்தனையோ பேர்களுக்கு எத்தனையோ துக்கங்கள் வந்து அனுபவிக்கிறார்கள். "பகவான் கொடுத்தான்; பகவான் கொண்டு போனான்" என்று பாட்டிகள் சொல்வது ரொம்ப உண்மை. இன்னும் சில நாள் கழித்து இந்தச் சம்பவத்தை மறக்கும்படி உனக்கும் பாக்கியம் கிடைக்கும்.

அவ்வளவு பெரிய மனிதர், சிறையில் வாடிக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலும் தனக்கு ஆறுதல் சொல்லி அத்தனை அன்புடன் எழுதியதை ருக்மிணி படித்துப் படித்துக் கண்ணீர் உகுத்தாள். அந்தக் கண்ணீரே அவளுக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதல் அளித்தது. ஆயினும், என்ன ஆறுதல் அடைந்து மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டாலும், அந்த வீட்டில் இருக்கிறவரை துக்க நினைவுகள் வந்து கொண்டேயிருக்கும், வீடு மாற வேண்டும் என்று அவள் எண்ணினாள்; கணவரும் அப்படியே எண்ணினார்.

அப்பர்சுவாமி கோயில் தெருவில் முன்பு அவர்கள் குடியிருந்த அதே வீட்டின் பகுதி அப்போது தற்செயலாய்க் காலியாய் இருந்தது. அங்கே மாற்றலாகிப் போனார்கள். மறுபடியும் சனிக்கிழமை பஜனை, ஞாயிற்றுக் கிழமை கடற்கரை, மற்ற நாட்களில் டிராமில் அலுவலகத்துக்குப் போக்குவரத்து என்று தொடங்கி ஆறு மாதங்கள் ஓடின.

ஒரு நாள், அந்தத் தெருவுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த குடிசைகளில் தீப்பற்றி வேகமாய்ப் பரவிக் கொண்டிருந்தது. ஒரே கூப்பாடும் இரைச்சலும் குழப்பமுமாய் இருந்தது. முக்கியமான சாமான்களை மட்டும் ஒரு பெட்டியில் வைத்துக் கொண்டு, வெளியேற ஆயத்தமாய் இருக்கும்படி மனைவியிடம் சொல்லி

கதிராமங்கலம் வனதுர்க்கா பரமேஸ்வரிக்குக் கோடி அர்ச்சனை

நவதுர்க்கா க்ஷேத்திரங்களுள் ஒன்றும், [illegible] க்ஷேத்திரம் என்றும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றதும், காவிரி நதி தீரத்தில் புனிதத் தலமுமான கதிராமங்கலம் வனதுர்க்கா பரமேஸ்வரிக்குக் கோடி அர்ச்சனை செய்யும் கைங்கரியம் நவராத்திரியில் தொடங்கி அதிவிமரிசையாய் நடந்து வருகிறது. இந்த தெய்விகப் பணியில் பங்கு கொள்ள விரும்புவோர் இயன்றவரை முகவரிக்குத் தங்கள் உபயத்தை அனுப்பி வைக்கலாம். வனதுர்க்கா பரமேஸ்வரியின் ஆலய கோபுரத் திருப்பணியும், பக்தர்களுக்காக ஒரு மண்டபமும் கட்டப்பட இருக்கிறது. அதற்கான நிதி உதவியும் தாராளமாகச் செய்யும்படி அன்பர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். நிதி அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: கே. வி. கைலாசநாதன், பொருளாளர், ஸ்ரீ வனதுர்க்கா பரமேஸ்வரி கோடி அர்ச்சனைக் கமிட்டி, கதிராமங்கலம் P.O. குத்தாலம் (வழி), தஞ்சை மாவட்டம்.

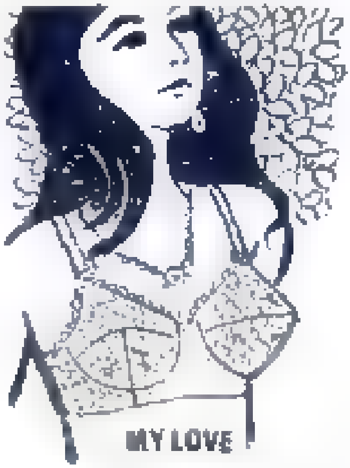

Stretch Centre, S.S.U-Back

Lace bra, foam cups.

New look

மேனியெழில் மிகுந்திட

மேட்டூர் சந்தன சோப்

மேட்டூர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்

மேட்டூர் அணை-636402 ● சேலம் ஜில்லா, தமிழ்நாடு

சொல்லிவிட்டு, தம்மால் ஏதேனும் செய்ய முடியுமா என்று பார்க்க வெளியே ஓடினார். அங்கே உண்டாகி விருந்த குழப்பத்தில் ஏதும் செய்ய முடியாது என்பதைக் கண்டார். எப்படியோ யாரோ சொல்லித் தீயணைக்கும் வண்டிகள் வந்து தீயை அணைத்தன.

ஓர் எழுத்தாளருக்கு எதுவும் எழுதுவதற்கு உரியது. அதுவும் அது போன்ற தீ விபத்து என்றால் கேட்பானேன்? ''கலாட்டா'' என்ற தலைப்புடன் கல்கி ஒரு கட்டுரை எழுதி வெளியிட்டார். தம் வீட்டுக்கு அருகே மூண்ட தீயைப் பற்றி அதில் விரிவாக வர்ணித்துவிட்டு, ''ஏதாவது விபத்துக்கள் நேரும்போதும், மற்றும் நெருக்கடியான சந்தர்ப்பங்களிலும், காரியம் எது செய்யவேண்டுமோ, அதை உடனே உணர்ந்து திறமையாகச் செய்கிறவர்கள் எங்கேயும் கொஞ்சம் அருமை ; தம் நாட்டிலோ அபூர்வம் என்றே சொல்லலாம்'' என்று முடித்தார்.

முன்பு குடியிருந்த வீட்டில், தம் குழந்தையின் உயிரைக் காப்பாற்ற வந்த டாக்டர் ரங்காச்சாரியைப் பற்றியும், பின்னொரு சமயம், ''பெரிய மனிதர்'' என்ற தலைப்புடன் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். அதில், தமது குழந்தை சம்பந்தப்பட்ட விவரத்தையே, அந்த டாக்டருக்கு இருந்த நல்ல பெயரைக் கெடுக்காதபடி, மாற்றி எழுதினார் :

உயிரைக் காப்பதற்கு வைத்தியரைத் தேடி வர என்று ஏற்படும்போது. மிகவும் கெட்டிக்காரர் என்று பெயர் பெற்ற வைத்தியரையே எல்லோரும் தேடிப் போவது இயற்கை அல்லவா? இவ்வாறு அவரைத் தேடிச் சென்ற பல்லாயிரக் கணக்கான ஜனங்களில் நானும் ஒருவன்...

ஒரு தடவை உயிர் நீங்கும் தறுவாயிலிருந்த ஒரு குழந்தையைப் பார்ப்பதற்காக டாக்டர் ரங்காச்சாரியை இரவு பத்தரை மணிக்கு டெலிபோனில் கூப்பிட்டேன். அவரை அப்போது அழைப்பது மிக சிரமம் கொடுப்பதாகும் என்று மனத்திற்குள் தெரிந்திருந்தது. ஆனாலும் பாசம் கேட்கவில்லை. டெலிபோனில் விஷயத்தைச் சொன்னதும் ''மோட்டார் டிரைவர் வீட்டுக்குப் போய் விட்டான். வருவதற்கில்லை. வருத்தப்படுகிறேன்'' என்று பதில் வந்தது. டெலிபோனில் பெரியவர் கேட்கிறார். ''கார் நாங்கள் அனுப்புகிறோம்'' என்றேன். ''சரி'' என்று கூறி மேலே ஒரு வார்த்தையும் பேசாமல் டெலிபோனை வைத்து விட்டார் டாக்டர்.

மோட்டார் சென்று வீட்டு வாசலில் நின்று அடுத்த விநாடியில் 'டக் டக்' என்று டாக்டர் நடந்து வந்து வண்டியில் ஏறிக் கொண்டதாக ஞாபகம் இருக்கிறது. அவரிடம் ஒரு வார்த்தைகூடப் பேசவில்லையாம்.

குழந்தையைப் பார்த்த பிறகு, ''இனிமேல் ஒன்றும் வேண்டாம். குழந்தைக்குத் தாகம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஜலம் நிறைய கொடுங்கள்'' என்று கூறித் தாமே ஒரு பாலாடையில் ஜலம் வார்த்துப் புகட்டினார். ''பார்த்தீர்களா? எவ்வளவு ஆவலாகக் குடிக்கிறது?'' என்று சொல்லிவிட்டு வெளிக் கிளம்பினார். மோட்டாரில் ஏறும்போது, ''உங்களைச் சிரமப்படுத்தினேன். மன்னிக்க வேண்டும்'' என்று கூறிக் கொண்டே பத்து ரூபாய் நோட்டு ஒன்று நீட்டப்பட்டது. அவரோ ''வேண்டாம்; வேண்டாம், வந்தனம்!'' என்று சொல்லிவிட்டு வண்டியில் ஏறிக்கொண்டார்.

அந்த நேரத்தில் அவரை அழைத்துத் தொந்தரவு கொடுத்தது பற்றி எனக்கு எவ்வளவோ கொஞ்சம் மனச்சாட்சியில் தொந்தரவு ஏற்பட்டது. ஆயினும் ஓர் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்கு எவ்வளவு முயற்சி செய்யலாமோ அவ்வளவும் செய்தாகி விட்டது என்று திருப்தி அடைந்தோம்.

(''ஆ! வைகுண்டமே!'' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பிலிருந்து)

''நவசக்தி''யில் வேலை பார்த்த நாளில் இருந்தே கல்கியை ஜுரநோயும் தொல்லைப்படுத்தி வந்தது. அதற்கு நிவாரணம் தேடி அவர் எத்தனையோ வைத்தியர்களை அணுகியும் பலனில்லை. கடைசியில் டாக்டர் ரங்காச்சாரியிடம் சென்றார்.

பிரசித்தி பெற்ற என்னுடைய ஜுரநோயைத் தாம் பார்க்கவில்லை என்ற அதிருப்தி டாக்டர் ரங்காச்சாரியாருக்கு ஏற்படக் கூடாது என்று ஒரு சமயம் தீர்மானித்து அவரிடம் சென்றேன். அதற்கு முன் பார்த்த பெரிய டாக்டர் ஒருவர், தொண்டை காது, மூக்கு ஆகிய மூன்றிலும் ஆபரேஷன் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தபடியால் டாக்டர் ரங்காச்சாரி குறைந்தது ஆறு ஆபரேஷனாவது அவசியம் என்று சொல்லுவார் என எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் நடந்தது முற்றும் மாறானது

''ஆ'' என்று வாயைத் திறக்கச் சொன்னார். உள்ளே பார்த்துவிட்டுத் ''தொண்டையில் ஒன்றும் இல்லை'' என்றார். காதைப் பிடித்துப் பார்த்தார். ''காதில் ஒன்றும் இல்லை'' என்றார். மூக்கை வெகு நிதானமாகப் பார்த்து விட்டுக் கடைசியில் ''மூக்கிலும் ஒன்றும் இல்லை'' என்றார். எனக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தைச் சொல்லி முடியாது. ''ஆபரேஷன் ஒன்றும் தேவையில்லை. நீர் என்ன ஜலத்தில் தினம் குளிக்கிறீர்?'' என்று கேட்டார். ''வெந்நீரில்'' என்றேன். ''குளிர்ந்த ஜலத்தில் குளித்துப் பழக்கம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இனிமேல் கனமான போர்வைகளைப் போர்த்திக் கொள்ளக் கூடாது. தலை

யில் சரியாகப் போகலாம். சிகிச்சை ஒன்றும் வேண்டாம்'' என்று மறுத்தார்.

அவர் பேச்சில் அப்போது எனக்குச் சிறிதும் நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. கடைசியாக, எத்தனையோ டாக்டர்களின் ஆலோசனைகளுக்குப் பின்னே அவருடைய யோசனைதான் கிட்டத்தட்ட சரியானதென்று ஏற்பட்டது. (மேற்படி)

மயிலாப்பூரிலிருந்து மறுபடியும் மாம்பலத்துக்குக் குடி மாற்றம்; ஆனால் பழைய மாம்பலத்துக்குப் பதிலாகப் புதிய மாம்பலம். ராஜாஜியின் மூத்த குமாரர் திருஞானசுவாமி — அந்து பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராய்ச் சேர்ந்திருந்தவர் — ராமசாமித் தெருவில் பெரிய வீடு ஒன்றை எடுத்திருந்தார். அந்த வீட்டில், முப்பத்தைந்து ரூபாய் வாடகையுள்ள ஒரு பகுதியில் கல்கி தம்பதியர் வசித்தனர். அந்த வீட்டின் அதிகமான இட வசதியும் துணை வசதியும் அப்போது அவர்களுக்கு வேண்டியதாய் இருந்தன. ஏனெனில், ருக்மிணிக்கு இரண்டாவது பேறு காலம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. முந்திய அனுபவத்தின் காரணமாய், மருத்துவ மனையில் அல்லாமல் வீட்டிலேயே பிரசவத்தை வைத்துக் கொள்வதெனத் தீர்மானம் ஆகியிருந்தது. அப்போது அந்தப் பக்கத்தில் வசித்த டாக்டர் காந்தாமணி தைரியம் ஊட்டி அபயம் அளித்திருந்தார்.

சுகப் பிரசவமாகிப் பெண் குழந்தை பிறந்தது. தேதி, 8–4–1933.

அந்தச் செய்தியை அறிந்தபோதும் ராஜாஜி சிறையில்தான் இருந்தார்— வேலூருக்குப் பதிலாகக் கோயமுத்தூரில். தமது பாராட்டுக் கடிதத்தில் அவர், ''ஆனந்தி'' எனக் குழந்தைக்குப் பெயரிடும்படி சொன்னார். ''உன் துக்கத்தைப் போக்கி ஆனந்தம் கொடுக்க இவள் பிறந்திருப்பதால் இந்தப் பெயரே பொருந்தும். ''வசந்த காலத்தில் பிறந்ததால் ''வசந்தா'' என்று தகப்பனாரும், அழாமல் அமைதியாய் இருந்ததால், ''சாந்தி'' என்று தாயாரும் குழந்தைக்குப் பெயர் வைக்கலாம் என்றிருந்தார்கள். ஆனால், ராஜாஜியின் விருப்பத்தை அறிந்ததும் தத்தம் விருப்பங்களை விட்டுக் கொடுத்தார்கள்.

ராஜாஜி குடும்பத்தாரும் கல்கி குடும்பத்தாரும் எப்படிச் சுக துக்கங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள் என்பதை அதே கோயமுத்தூர் சிறைச் சாலையிலிருந்து ஐந்து மாதங்களுக்குப் பிறகு ராஜாஜி ருக்மிணிக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்று எடுத்துக் காட்டுகிறது.

24–8–33

நீயும் குழந்தையும் சவுக்கியமாய் இருப்பது பாப்பாவின் கடிதங்களால் தெரிய வருகிறது. (''பாப்பா'' என்பது ராஜாஜியின் மூத்த குமாரி நாமகிரியின் செல்லப் பெயர். அப்போது நாமகிரி கணவரை இழந்து துக்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்த சமயம்.)

நீ பாப்பாவிடம் காட்டி வரும் அன்பைப் பற்றி அவள் ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் அளவற்ற சந்தோஷத்துடன் எழுதுகிறாள். உன் கூட இருக்கும் சந்தர்ப்பம் அவளுக்குக் கிடைத்தது பெரும் பாக்கியம் என்றே எண்ணுகிறேன். இது எனக்குப் பெரும் ஆறுதல் தருகிறது. உன்னுடைய பெருங் குணமும் பிரியம் காட்டும் தன்மையும் அவளுக்கு இருக்கும் துக்கத்தை மறைக்க உதவுகிறது.

நான் சவுக்கியமாய் இருப்பதாகக் கிருஷ்ணமூர்த்திக்குச் சொல்லவும். என் கூடத் தண்டனை பெற்றவர்களைப் பற்றி நினைத்தால்தான் மனத்தில் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. மற்றப்படி எனக்கு இங்கிடம் வேண்டிய சவுகரியங்கள் இருக்கின்றன. உன் உடம்பைச் சரியாகப் பார்த்துக் கொள்.

(தொடரும்)

''ஏன் ஸார், இரட்டையரான நீங்களும் லக்ஷ்மணனும் ஒரே மாதிரி இருப்பதால் பல சங்கடங்கள் உண்டாகுமே!'' என்றார் பத்திரிகை நிருபர் ஒருவர்.

இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் கூறிக் கூறி அலுத்து விட்ட ராமன், ''ஆமாம் ஸார்!'' என்று கூறி நிறுத்திக் கொண்டார்.

நிருபர் விடவில்லை. ''உங்களிடம் பணம் கடன் வாங்கிய பேர்வழிகள் லக்ஷ்மணனிடம் திருப்பிக் கொடுப்பார்கள். நீங்கள் காதலித்த பெண்ணை லக்ஷ்மணன் கல்யாணம் செய்துகொள்ள நேரலாம், இல்லையா?''

ராமனுக்கு எரிச்சல் பற்றிக் கொண்டு வந்தது. சொன்னார்: ''அதுமட்டுமா? லக்ஷ்மணன் இறந்து விட்டான். என்னைப் புதைத்துவிட்டார்கள்!''

—ஸ்ரீனிவாஸன்

"இன்னும் என்னம்மா வேணும்?" என்றான் கடைக்காரன்.

லக்ஷ்மி, கண் உயர்த்தி [illegible] நாக்கால் [illegible] மெல்லிய குரலில், "அந்த... அந்த ... [illegible] பின்னால் ஒரு 'ஷாப்' [illegible] இருக்கே, அதை எடுங்க" என்றாள்.

[illegible] இடது கை, [illegible] கடைக்காரனுக்கும் இடையேயிருந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கண்கள் தகர்த்தது.

கடைக்காரன் 'ஷாப்' [illegible] திரும்பிய [illegible] [illegible] [illegible] லக்ஷ்மியின் கை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

"இந்தச் [illegible], அம்மா?"

"ஆமா... ஆமா..." லக்ஷ்மியின் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உணர்ந்தாள். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தனித்தது.

"இருபது ரூபா, தாங்க" என்றான் கடைக்காரன், [illegible] [illegible]. [illegible] அவள் முகத்தைக் கவனித்து விட்டு, "என்ன, ஒரு மாதிரியாயிருக்கீங்க? [illegible], [illegible] அம்மாவுக்கு ஒரு [illegible] வாங்கிட்டு வா... [illegible] [illegible]..." என்றான்.

'[illegible] எதுக்கு? இருபதிருக்கிற [illegible]?' என்று [illegible] [illegible]. லக்ஷ்மி, [illegible], "அதெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாமப்பா" என்று

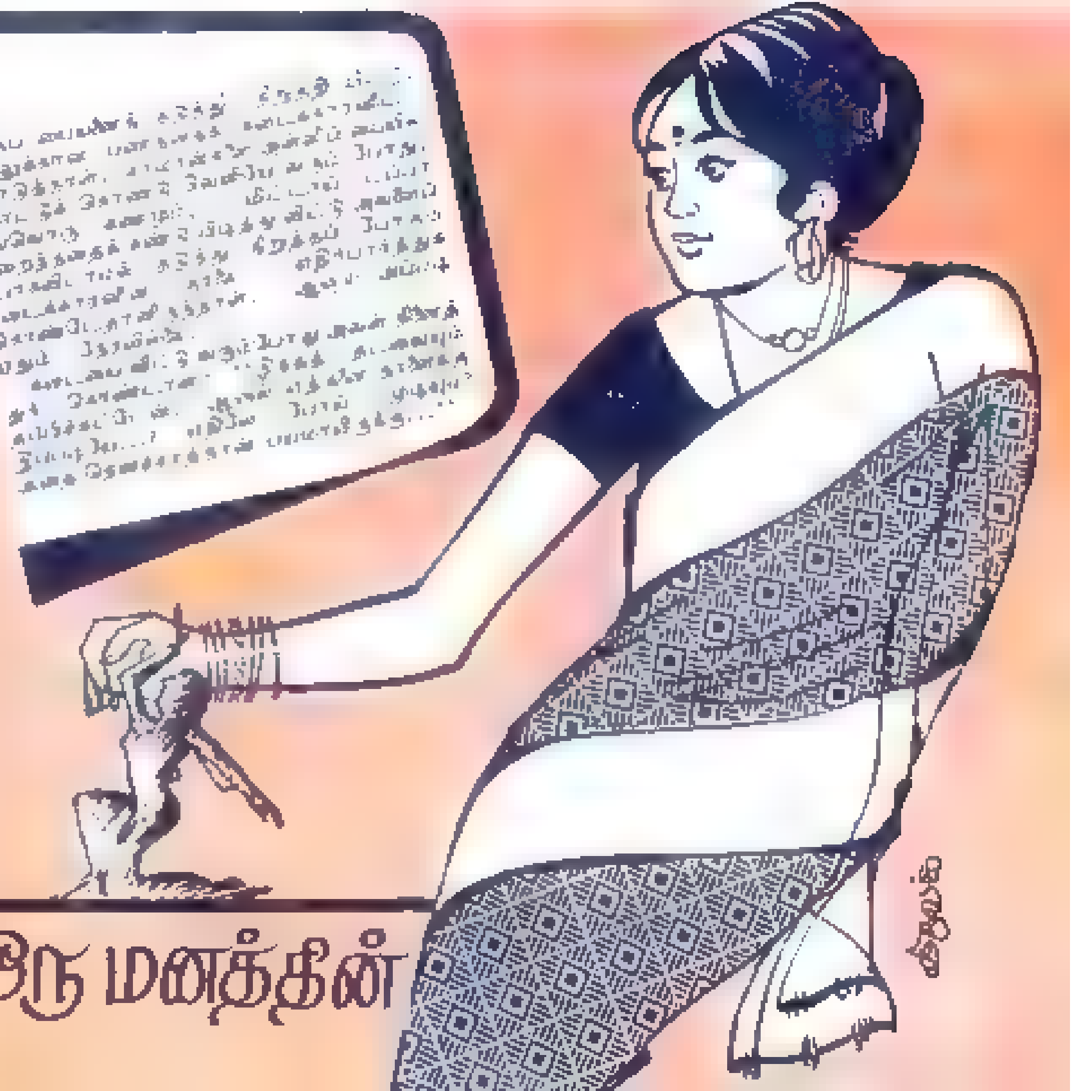

ஒரு மனத்தின்

வெ.ஜானகி

பிரச்னைகள்

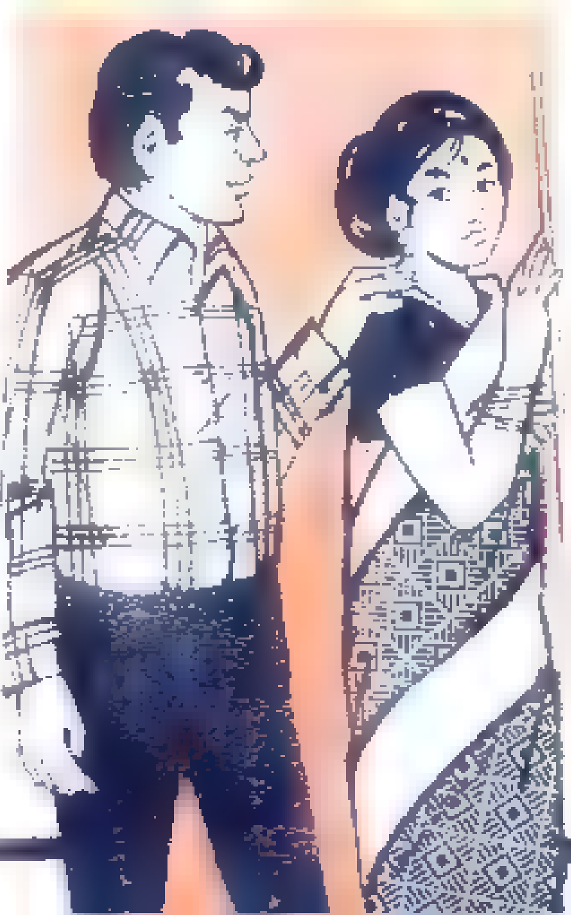

லக்ஷ்மி வீட்டையடைந்த போது, அவளுடைய கணவர் சங்கரன் ஆபீஸிலிருந்து வந்திருக்கவில்லை. வாசலில், அவளுடைய பிளாட் இருக்கிறது -அவளுக்கு ஏதோ ஒரு விதத்தில் நிம்மதியாக இருந்தது. [illegible] அவர் அவள் பக்கம் செலுத்தும் பார்வையை கண்களில் [illegible] மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவளுக்குத் தான் [illegible] யாகிக் கொண்டிருந்தன.

மகன் [illegible] பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து வந்து விட்டிருந்தான் [illegible] [illegible]

"எங்கேம்மா போயிட்டு வர்றே?"

"கடையிலே கொஞ்சம் [illegible] வேலையிருந்தது. பசிக்குதாடா...?" [illegible] அவனைத் தாண்டிக் கொண்டு [illegible] சமையலறையில் [illegible] வெளிப்பட்டு [illegible] கொண்டிருந்தாள்.

"[illegible] கொடு அம்மா..."

"இன்னும் [illegible] ... [illegible] வந்தேன் ... [illegible]"

"[illegible]"

"எதுக்கு [illegible] அப்பா [illegible] வந்தாரே?"

லக்ஷ்மி [illegible] அடுப்பைப் [illegible] கூறினாள்: "[illegible] இல்லே?"

"[illegible] பின் கோபத்துக்குப் [illegible] கொண்டு [illegible]"

"கொடேன்..."

[illegible] யின் லக்ஷ்மியின் [illegible] வருவது [illegible]

"ஏன் லக்ஷ்மி எதுக்கு அந்த வாயில் பாக்கை வாங்கினே? நான்தான் நேத்தி [illegible] வாங்கிண்டு வந்தேனே?" [illegible]

பொட்டலத் திறந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த லக்ஷ்மி, அதை திறந்துவிட்டு, திரும்பி கண்ணுக்கு வழியாகத் தன் கணவரின் முகத்தைத் தேடினாள். ஆனால் சங்கரன் [illegible] ஏதோ தேடிக் கொண்டிருக்கிறான். அவனை [illegible] முதுகுப்புறம் தான் அவளுக்குத் தெரிந்தது. [illegible] நெஞ்சில் [illegible] [illegible] எரிந்து [illegible]

"[illegible] [illegible] பிறந்த நாளுக்குச் சொன்னேன். அவளுக்குத் [illegible] இருக்கட்டுமேன்னு வாங்கினேன்!" அவளையும் மீறி அந்தப் [illegible] நாள் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தது.

[illegible] அவர், "[illegible] லக்ஷ்மி, [illegible] போதும்" என்றபடி [illegible] சென்று விட்டார்.

[illegible] மாற்றிக் கொண்ட பின், [illegible] கொல்லைக் கதவை நோக்கிச் சென்றவள், [illegible] நாயக்கிறான். [illegible]. சங்கரனின் குரல் கேட்டது.

"என் அம்மா, எதுக்கு புது வீட்டு [illegible] வாங்கிண்டு வரச் சொன்னே? நான் [illegible] வாங்கிண்டு வந்ததையே [illegible] கொடுக்கலாமே?"

"[illegible] வாங்கிண்டு வரச் சொன்னேன்? அவா எதுக்கோ வாங்கிண்டு வந்துட்டா... அதுக்கப்புறம்தான், நான் கோபாலுக்குப் பிறந்த நாள்னு சொன்னேன், அதை எடுத்துண்டேன்!"

லக்ஷ்மி சட்டென்று நகர்ந்து வாசல் பக்கம் [illegible] வந்து விட்டாள். முகம் [illegible] வெளுத்து விட்டிருந்தது.

"[illegible] லக்ஷ்மி!" என்று [illegible] வந்த சங்கரன், அவள் [illegible] பார்த்ததும், இரண்டடி எட்டும் [illegible]

"[illegible] ஒன்றுமில்லை லக்ஷ்மி!"

இனம் புரியாத விதத்தில் வசீகரித்த ஓர் ஆக்கிரமம்தான் கொண்டிருந்து. "ஒன்றும் சொல்லலியே... கொஞ்சம் தலைவலி, அவ்வளவுதான்."

"இங்கே விருந்துக்குப் போக வேண்டாமோ? நான் போன் பண்ணிச் சொல்லிடட்டுமா?"

"அதெல்லாம் ஒன்றும் வேண்டாம்... எதுக்கும் இந்த விஷயத்தையெல்லாம் பெரிசுபடுத்தறேள்?" அவள் சட்டென்று அவரிடமிருந்து திரும்பி வாசலை நோக்கிச் சென்று விட்டாள்.

கார் நகரச் சாலை வழியாகக் கார் நிதானமாகச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, அவர், "லக்ஷ்மி" என்றார்.

"ஏன்?"

"லக்ஷ்மி, விருந்துக்கு இன்னும் நாழியாகலே. நான் கொஞ்சம் நேரம் காரை நிறுத்தறேன். உன்னோட பேசணும்..." கார் நின்றது. "போன வருஷம், அந்த இன்னொரு குழந்தையும் நமக்குத் தங்கியிருந்தால்... ஆனால் நான் அதை நெனைக்க இப்போ வருத்தப்படலே...!

"அந்தக் கொழந்தை போனப்புறம் நீ என்னவோ ஒரு விதத்திலே மாறியிருக்கே. அதுதான் எனக்குக் கவலையாயிருக்கு... அதைத்தான் என்னாலே தாங்கிக்க முடியலே. லக்ஷ்மி! என்கிட்டே சொல்லேன், உனக்கு என்ன பண்ணறது?" கரைந்து கொண்டிருந்த அவள் மனம் சட்டென்று இறுகியது.

'கவலை! என்னைப் பத்தி என்ன கவலை? இப்ப கவலை என்பார்! அப்புறம் மூளை சரியில்லை என்பார். கடைசியா, நாலும் பாவி போட்ட அம்மா மாதிரி பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியிலே கொண்டு போய்த் தள்ளி விடுவார்' இப்படி அவள் மனத்தில் சிந்தனை ஓட்டங்கள் பாய்ந்தன.

"எனக்கொன்னுமில்லே... எனக்கொன்னுமில்லே... நீங்களா எதையாவது நெனைச்சுண்டா, அதுக்கு நான் என்ன செய்யறது?"

"உனக்கு உடம்பு ஒண்ணுமில்லே லக்ஷ்மி! ஆனால். இப்ப கொஞ்ச நாளா, ஞாபக மறதியா... கவனப் பிசகா... ஒரு மாதிரியா இருக்கே பாரு. அதைத்தான் சொல்லேன், அன்னிக்குக் கூட, புடவைக் கடைக்குப் போயிட்டு ஏதோ புடவையை மறந்து போய்ப் பையிலே போட்டுண்டுட்டே... அப்புறம் கடைக்காரன் பார்த்துச் சொன்னதும்!... ஒரு 'க்ளெப்டோ' மேனியா இதெல்லாம் உட்ப்ப்பட்டதோ..."

"அவ்வளவு ஞாபகமறதி வராது இல்லையா! அது ஒரு தப்பா? நான் என்ன, அந்தப் புடவையைத் திருடவா நினைச்சேன்? எனக்கென்ன, பைத்தியமா பிடிச்சுப் போச்சு?" லக்ஷ்மியின் குரல் அசாதாரணமாக உயர்ந்தது.

கார் பக்கமாகச் சென்று கொண்டிருந்த ஒருவர் திரும்பிப் பார்த்தார். லக்ஷ்மி மௌனமானாள். அவர் அவளிடம் மேலொன்றும் பேசாமல், காரைக் கிளப்பினார்.

விருந்தில் அவர்கள் இருவரும் பிரிந்து விட்டார்கள். சங்கரன், அவருடைய ஆபீஸ் நண்பர்கள் சூழ்ந்து கொண்டு விட்டார்கள், லக்ஷ்மி, கண்ணாடி டம்ளரிலிருந்த பழச்சாறை உறிஞ்சியவாறே ஒரு பக்கமாக நின்றுகொண்டிருந்தாள். ஒரு பெரிய அதிகாரியின் மனைவி என்ற மரியாதையில், தெரிந்த பெண்மணிகள் ஒருவர் அவள் பக்கத்தில் நின்று பேசிவிட்டுச் சென்றார்கள். விருந்து கொடுத்த சேதாராம் என்பவரின் மனைவி, லக்ஷ்மியை வரவேற்று, உபசரித்து விட்டு அகன்றாள்.

ராஜபரம்பரை

[illegible]

— [illegible]

286

165

மேஜிக் எண்கள் அல்ல ஆனால் கெல்வினேட்டர் எண்கள். அவைகள் லிட்டர் கொள்ளளவுகளை குறிக்கின்றன. அதாவது ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஏற்றவாறு ஒரு

135

கெல்வினேட்டர் உள்ளது — அதன் எண் எதுவாயினும், உன் குடும்பத்தினரை கெல்வினேட்டர்கள் மகிழ்வுடன் இருக்கச் செய்கின்றன என்பதற்கான காரணங்களில் அதுவும் ஒன்று.

65

எல்லா எண்களும் ஒரு குடும்பத்தை மகிழ்விக்கவே, நபர்களின் எண்ணிக்கை எப்படியிருப்பினும்

ஸ்பென்ஸர்ஸ்

— 1865 முதல் நமது வாழ்க்கைப் பாதையில் சேவையுடன்

ஸ்பென்ஸர் அண்ட் கம்பெனி லிட்
153, மவுண்ட் ரோடு
சென்னை-600002
19, அலிபூர் ரோடு
டெல்லி-110006
ஸ்பென்ஸர்ஸ் பில்டிங்
போர்ஜெட் தெரு
பம்பாய்-400036
டைமண்ட் ஹார்பர் ரோடு
கிதர்பூர்
கல்கத்தா-700023

அதற்கும் மேலாக, கெல்வினேட்டர் வைத்திருப்பவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பதற்கு காரணம் யாதெனில் ஒரு முறை வாங்கியவுடன் இரண்டு நன்மைகளை அடைகின்றனர். ஒவ்வொரு கெல்வினேட்டருடன் பெயர் பெற்ற ஸ்பென்ஸரின் சேவைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது. அகில இந்திய தொடர்புகளுடன் ஸ்பென்ஸர்ஸ் குறித்த கால திறமையான, நம்பத்தக்க உள்ள விற்பனைக்குப் பின் சேவையை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். இந்த நம்பிக்கை ஒரு முறை வாங்கியவுடன் உங்களை மறக்காமலிருப்பது இதுதான் கெல்வினேட்டரைப் பற்றிய சிறப்பு அம்சம்.

கெல்வினேட்டரின் மற்ற சிறப்புகள்:

- சிறந்த உள் வடிவமைப்பு
- ஒரு பக்க ஹேண்டில்
- காந்த முறையுடன் கதவமைப்பு
- போலார்ஸ் பிராண்ட் கம்ப்ரெஸர்
- எழிலான சீரமைப்புடன் டிசைன்

FOCUS.SC.3391 TAM (e)

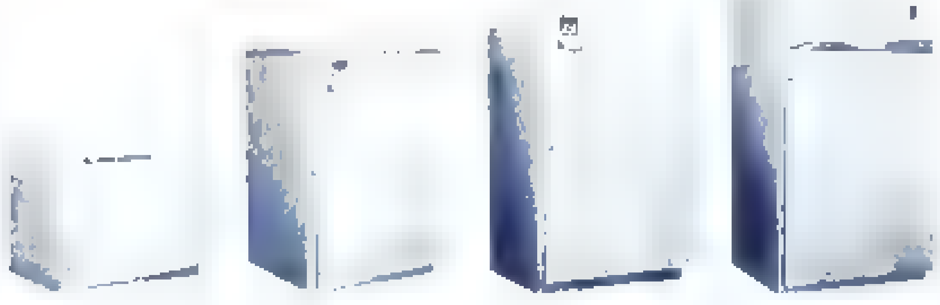

தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது ஒவ்வொரு முறையும்!
அதுதான் கெல்வினேட்டர் ஸ்பென்ஸரிலிருந்து!

ஸ்ரீ சக்தி விநாயகர் ஆலய டிரஸ்ட் (REGD)

டாக்டர் பி. டி. ராஜன் சாலை • கருணாநிதி நகர் • சென்னை-600 078

[illegible] 12-4-1975 [illegible] 13-4-1975 [illegible] 14-4-1975 [illegible]

ஸ்ரீ சக்தி விநாயக ஆலய நிர்வாகக் குழுவினர்

வாலிப மிடுக்கோட வாழுங்க ஆனந்தமா!

[illegible]

ஒகாஸா

ஹார்மோ-பார்மா லிமிடெட், லண்டன்-பெர்லின் தயாரிப்பு.

[illegible]

OKASA CO PVT LTD., [illegible] Bombay-[illegible]

பலத்திற்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும்

பண்டிட் டி. கோபாலாசார்லுவின்

ஜீவாம்ருதம்

1898

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம் லிமிடெட் சென்னை.

லக்ஷ்மிக்கு முன்றிலும் தாட்டமில்லாமல் உடலும், உள்ளமும் சோர்ந்து விட்டாற் போலிருந்தது. சுழன்று சென்று வந்த அவள் விழிகளில், சட்டென்று அது தட்டுப்பட்டது.

ஒரு சிறிய வெள்ளிப் பொம்மை. பளபள வென்று. யாரோ பாலிஷ் போட்டு வைத்திருந்தார்கள். அவள் நின்றிருந்த இடத்துக்கு நேர் எதிரே, ஒரு மேஜையின் மேல் செவ்வந்திப்பூக்கள் வைத்திருந்த ஒரு பூச்ஜாடியின் அருகே, விளக்குகளின் வெளிச்சம் பட்டு மின்னிக் கொண்டிருந்தது அது.

"இல்லையா? வேண்டாம். நான் எங்காவது ஓடிவிட வேண்டும்!" என்று பதறியது மனத்தின் ஒரு பக்கம்.

"இல்லேன்னா வேண்டும். இதுவே வேண்டும். இப்பொழுதே வேண்டும்" என்று அதிகாரமாக ஒலித்தது மனத்தின் இன்னொரு பக்கம்.

கையிலிருந்த டம்ளரைப் பக்கத்தில் ஒரு முக்காலியின் மேல் வைத்த லக்ஷ்மி, தன்னைச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டாள். யாருமே அவளைக் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அவளுடைய வலது கை சடாரென்று அந்தப் பொம்மையை அபகரித்து, கைப்பையில் போட முயன்ற போது, "என்னம்மா அதை எடுக்கறீங்க? யாரு நீங்க!" என்று அதட்டும் குரல் எழுந்தது.

திறந்த கைப்பை திறந்தபடியே இருக்க, கையில் பிடித்திருந்த பொம்மை கையிலேயே இருக்க, அதிர்ச்சியில் முகத்திலிருந்த ரத்தமெல்லாம் ஒரு கணம் வடிந்தது.

அவள் வேறு வேகமாக அவளருகில் வந்து, அந்தப் பொம்மையை அவள் கையிலிருந்து பிடுங்கி "டக்"கென்று மேஜையின் மேலேயே வைத்தாள். அந்தச் சத்தம்தான் லக்ஷ்மியை அதுவரை மயக்கியிருந்து விடுவித்தது. அவள் உடல் முழுதும் ஒரு முறை சிலிர்த்து அடங்கியது. பின்னால் காலடிச் சப்தம் கேட்டது.

"என்ன லதா? என்ன ஆச்சு?" சீதாராமின் மனைவியின் அமைதியான குரல்.

"இந்த அம்மா அந்தப் பொம்மையை எடுத்துக் கைப்பையிலே போட்டுக்கிட்டிருந்தாங்க. நான் பிடிச்சுட்டேன்" என்றாள் லதா பெருமையாக. லக்ஷ்மிக்குச் சட்டென்று தன் அருகில் சங்கரன் வந்து விட்டது தெரிந்தது. சீதாராம், தம் வேலைக்காரிக்கு நேர்ந்து விட்ட அவமானத்தில் [illegible] அடைந்தவளாய், இரைந்து சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்: "லதா! ஏதாவது புத்தி இருக்கா உனக்கு? இந்த அம்மா யார் தெரியுமா? கமலா, ஏன் இந்த மாதிரி பட்டிக்காட்டுப் பசங்களையெல்லாம் வேலைக்கு வைக்கிறே? சங்கரன், நீங்க தப்பா எடுத்துக்காதீங்க..."

சங்கரனின் குரல் அமைதியாக லக்ஷ்மியின் பக்கத்திலிருந்து ஒலித்தது. "தப்பு என்னோடதுதான்... அன்னிக்கே உங்க வீட்டுக்கு வந்திருந்த போது லக்ஷ்மி அந்தப் பொம்மையைப் பார்த்துட்டு, ரொம்ப அழகாயிருக்கு, அதை மாதிரி கொடுத்து இன்னொரு பொம்மை பண்ணணும்னு சொல்லிண்டிருந்தா... இப்பக்கூட, கொஞ்சம் முன்னாடி என்கிட்ட உங்களையோ, உங்க மனைவியையோ பார்த்து இதை வீட்டுக்கு எடுத்துட்டுப் போறேன்னு

[illegible] ரூ 3-50 [illegible]

சொல்லச் சொன்னா... நான்தான் பேசக் கொள்ளும் [illegible] மறந்து போயிட்டேன்..."

"அதனாலே என்ன சார்! இந்த வீட்டிலே உங்களுக்கு இல்லாத உரிமையா? தாராளமாக எடுத்துட்டுப் போங்க."

லக்ஷ்மி, அவள் நீட்டிய பொம்மையைப் பார்த்தாள். காகிதம், ஆச்சரியம் கலந்து போய் [illegible] பதறிப் போன முகத்தைப் பார்த்தாள்.

மெல்லச் சிரித்தபடி நீட்டிய பொம்மையை வாங்கியவள், அதை மேஜையின் மேலேயே வைத்துவிட்டு, இலேசாகப் புன்னகையுடன் சொன்னாள். "இது இங்கேயே இருக்கட்டும். நான் கேட்டதாகச் சொல்லலே... அப்படி ஜெயிச்சுக் காட்டினேன்... [illegible] ஒரு [illegible] செய்து தரும்படி [illegible] தோணுது. அவ்வளவுதான். அப்புறமா ஒரு நாள் வந்து வாங்கிக்கிறேன். அதற்கு [illegible] ஒன்றும் சொல்லாதீங்கோ... இவ்வளவு அழகான வேலைக்காரர் எல்லோருக்கும் அமையறதில்லை!" அவள் சங்கரனின் பக்கம் திரும்பி, தன் வார்த்தைகளை முடித்தாள்: "நாம் வீட்டுக்குப் போகலாமா? எனக்குத் தலைவலி கொஞ்சம் அதிகமாகிறது!"

அவர்கள் மௌனமாகவே காரில் வீட்டை அடைந்தார்கள். மௌனமாகவே உடை மாற்றிக் கொண்டு படுக்கச் சென்றார்கள். சங்கரன் தூங்கி விட்டிருந்தான். அவன் அறைக்குள் எட்டிப் பார்த்துவிட்டு, விட்டு விளக்குகளை ஒவ்வொன்றாக அணைத்துக் கொண்டு லக்ஷ்மி படுக்கையறையை அடைந்த போது, இருளிலிருந்து சங்கரனின் நிதானமான சுவாச ஒலி சன்னமாகக் கேட்டது. லக்ஷ்மி மௌனமாகப் படுக்கையை அடைந்து, படுத்து, போர்வையை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டாள்.

பிறகு, எப்பொழுதோ, மணி என்ன என்பதைக் கவனிக்காமல், கவனிக்க வேண்டிய அவசியம் எதுவும் தோன்றாமல், அவள்

எதிர்பாராத விபத்து

படம் : **சங்கரன்.**

எழுந்தாள். சாப்பிடும் அறையை அடைந்து, அங்கிருந்த ஓர் அலமாரியிலிருந்து அந்தத் தூக்க மாத்திரைகளை எடுத்தவள், மேஜையின் மேல் எல்லா மாத்திரைகளையும் கொட்டி விட்டு, ஒரு டம்ளர் தண்ணீரையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்தாள். நிதானமாக மேஜையின் அருகே அமர்ந்து, முதல் மாத்திரையை விழுங்கி விட்டு, இரண்டாவதை எடுக்கப் போகும் சமயம், "தூக்கம் வரதுக்கு ஒண்ணு போதும் லக்ஷ்மி!" என்றபடி சங்கரன் வந்து மேஜையின் மேலிருந்த மாத்திரைகளின் மேல் கையை வைத்து ஒதுக்கி விட்டார்.

அதன்பின், ஒரு குழந்தையின் எளிமையுடன், ஒரு குழந்தையின் செயலற்றுப்போன தன்மையுடன், மேஜையின் மேல் தலையைக் கவிழ்த்து கொண்டு லக்ஷ்மி அழுதாள். பல நிமிடங்களுக்கு, உடல் மட்டும் குலுங்க, சத்தமே வராமல் அழுதாள். அதன் பின்னர், விசும்பல்களுக்கிடையே வார்த்தைகள் வெடித்துச் சிதறின. "எவ்வளவு அவமானம் உங்களுக்கு... என்னைச் சாக விட்டிருக்கணும் நீங்க ... நான் இருந்தாலே கஷ்டம்தானே? என்னாலே என்னை அடக்கிக்கவே முடியலே.. ஒரு வெறி மாதிரி. எனக்கு ஏன் இப்படி ஆயிடுத்து? ஏன்னா, என்னைப் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியிலே அடைச்சுடுவேளோ?"

"அசட்டம் பேசாதே. உனக்கொண்ணு ஆயில்லே. நாளைக்கு நீயும் நானும் ஒரு நல்ல டாக்டரைப் போய்ப் பார்ப்போம். எல்லாம் சரியாயிடும்."

"ஒருவேளை, எனக்குக் குணமே ஆகாட்டா....!"

"குணமாகாட்டா?" ஜன்னல் வழியாக வெளியிருட்டை நோக்கிக் கொண்டிருந்த சங்கரன், சட்டென்று சிரித்தார். "அப்ப நாம் ஒண்ணு செய்யலாம், லக்ஷ்மி. நான் வேலையை விட்டுடறேன். நாம ரெண்டு பேரும் ஊர் ஊரா போவோம், நமக்குப் பிடித்த சாமானுகளைப் பார்த்து வைக்கலாம். நான் திட்டம் போடறேன், நீ திருடு. கவிதை நமக்குக் கணக்கு எழுதட்டும். என்ன?"

தொண்டை வரை எழுந்த சிரிப்பு, கவிதையின் பேரைக் கேட்டவுடன் அங்கேயே கல்லாக உறைந்தது. அடிவயிற்றில் இனம் புரியாத சங்கடம் எழுந்தது.

"கவிதை!... நீங்க ... உங்களுக்கு ... பாருங்கோ அவளுக்கு ஏதாவது தெரியும்னு நெனைக்கிறேளா? அவள் சில சமயம் என்னைப் பார்க்கிற விதம்...எனக்குப் பயமாயிருக்கு!"

அவர் சற்றுநேரம் மௌனமாக இருந்தார். பிறகு அவர் பேசுகையில், அவருடைய குரல் மிகவும் மென்மையாக இருந்தது.

"ஏன் லக்ஷ்மி? அவளுக்குத் தெரிஞ்சா என்ன? அவளைப் பத்தின ரகசியம் எதுவும் உனக்குத் தெரியாதும்னு, உன்னைப் பத்தின உண்மைகள் அவளுக்குத் தெரிஞ்சா என்ன? அதுனாலே உன் மேல் அவளுக்கிருக்கிற பிரியம் குறைஞ்சு போயிடாது. நீயாக உன்னை எங்க கிட்டேயிருந்து பிரிச்சு வைக்காதே..."

அவர் பேசப் பேச, லக்ஷ்மி தன் மனத்தில் சேர்த்திருந்த கனம் மிக எளிதில் இறங்கி வருவதைப் போல் உணர்ந்தாள். அதுவே, ஒரு பிரமையாக இருக்கலாம். இருந்தால் என்ன? மனமெங்கும், அவருடைய அன்பு, குளிர்ந்த நீரைப் போல் தென்றல் போல், இதமாகப் பரவியது.

அவள் கையைப் பற்றி நாற்காலியிலிருந்து எழுப்பிய சங்கரன், விளக்கை அணைத்து விட்டு அவளை அழைத்துக் கொண்டு படுக்கையறையை நோக்கிச் செல்கையில், சொன்னார்: "நாளைக்கு, அந்த பிட்டாயி டப்பாவைக் கொண்டு போய்த் திருப்பிக் குடுத்திட்டு வந்துடறேன், என்ன?"

ஆனால் லக்ஷ்மி அவர் பேச்சைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. இருட்டில் அவருடைய கையை அழுத்தப் பற்றியபடி அவள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தாள்:

"இந்தக் கணம், இந்த விநாடி, என் மனசிலே குழப்பமில்லே, பயமில்லே, கவலையில்லே... உங்க பக்கத்திலேயிருக்கிற நிம்மதி தான் இருக்கு. நாளைக்கு, நாளையைப் பத்தி நான் இப்ப நினைக்கப் போறதில்லே. இனிமே வர நாளெல்லாம் இருட்டாகவே இருக்கலாம். ஆனால், இந்த நிமிஷம், நான் வெளிச்சத்திலே இருக்கேன்!"

சே! அந்த மோசம்!

'அரசியல் இப்போது ரொம்பவும் மோசமாகி விட்டது. தேர்தலில் தோற்றுப் போவதற்குக்கூட நிறைய செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது!'

- கவிக்குமரன் - பாரி

காட்சி 19

(அரங்கத்தில் இருள். டெலிபோன் மணி அடிக்கிறது. பேச்சுக்குரல்கள் கேட்கின்றன.)

ஆரோக்கியசாமி: ஹலோ! நான் ஆரோக்கியசாமி பேசறேன்.

குரல்: நான்தான் தனிகாசலம். என்ன சொல்லுங்க.

ஆரோ: ஒரு முக்கியமான விஷயம் கேக்கணும்.

தனி: கேளுங்க.

ஆரோ: அட்லபெட் ஜெனரல் நியமனம் இப்போ சமீபத்திலே வரப் போகுதா?

தனி: ஆமாம். அப்படித்தான் பேச்சு. ஏன்? என்ன?

ஆரோ: அது விஷயமா நான் உங்களை நேரே பார்க்கணும்.

தனி: வாங்க பேசுவோம்.

(டெலிபோன் மணி அடிக்கிறது.)

தனி: நான்தான் தனிகாசலம் பேசறேன். பெருமாள் இருக்காரா?

பெருமாள்: பெருமாள்தான் பேசறேன். என்னங்க?

தனி: இந்த அட்லபெட் ஜெனரல் நியமனம் விஷயமா ஏதாச்சும் சொன்னீங்களா?

பெரு: அதிலே கொஞ்சம் போட்டி இருக்குது. நாலஞ்சு பேர். நீங்க நேரே வாங்க பேசுவோம்.

(டெலிபோன் மணி அடிக்கிறது.)

பெண் குரல்: ஹலோ... டிரங்க் கால் ஃப்ரம் டெல்லி... ஸ்பீக் ஆன்...

பெரு: வணக்கம். நான் மெட்ராஸிலிருந்து பெருமாள் பேசறேன். ஒரு முக்கியமான விஷயம். யாரு ஜெயின்தானே... பேசறது?

குரல்: எஸ். ஜெயின் ஸ்பீக்கிங்... ஐ யாம் கமிங் டு மெட்ராஸ் டுமாரோ.

பெரு: சரி. நேரே பேசறேன்.

(டெலிபோன் மணி அடிக்கிறது.)

ஜெயின்: ஹலோ... ஐ யாம் ஜெயின் ஹியர். மே ஐ ஸ்பீக் டு...

குரல்: குட் மார்னிங் ஸார்... ஒன் மினிட்.

வேறொரு குரல்: ஹலோ மிஸ்டர் ஜெயின்? ஹௌ ஆர் யூ? வாட் கேன் ஐ டு ஃபார் யூ?

ஜெயின் குரல்: ஐ வான்ட் டு மீட் யூ இன் பெர்ஸன்.

குரல்: ப்ளீஸ் கம். யூ ஆர் ஆல்வேஸ் வெல்கம்.

(டெலிபோன் மணி அடிக்கிறது.)

குரல்: என்?

குரல்: சொன்னேனே முடியுமா?

குரல்: நீங்க நேரே வாங்க.

(டெலிபோன் மணி அடிக்கிறது.)

குரல்: எஸ். ஆமாம். அதிலே ஒண்ணும் சிரமம் இல்லே. அவர் பேர் லிஸ்ட்லே இருந்ததுதானே? இப்ப நீங்களும் சொல்லிட்டீங்க. ஒண்ணும் பிரச்னை இல்லே. ஏற்கனவே கன்சிடரேஷன்லே இருந்ததுதான்.

குரல்: நான் அவர்கிட்டே சொல்லிடலாமா?

குரல்: ஓ...யெஸ்! அது நிச்சயந்தான். தாராளமாகச் சொல்லுங்க. நான் சொன்னேன்னு சொல்லுங்க.

குரல்: தேங்க்யூ!

(டெலிபோன் டயல் செய்யும் சத்தம்.)

காட்சி 20

(சத்தி வீடு. பாத்திரங்கள்: சத்தியநாராயணா, பங்கஜம், ஆரோக்கியசாமி, அருணாசலம். டெலிபோன் மணி அடிக்கிறது.)

சத்தியநாராயணா (டெலிபோனை எடுத்து): அட்லஜு... தேங்க்யூ! அட்லஜு.... நேற்று அட்லபெட் ஜெனரல்! அடுத்த மாசம். அட்லஜு? தேங்க்யூ.... ஆரோக்கியசாமி கூட ரொம்பச் சொன்னாரா? அட்லஜு? தாங்க்யூ. நானே கூட அதுக்குத் தகுதியுள்ளவனா? தாங்க்யூ... அட்லஜு... தாங்க்யூ.

(போனை வைத்துவிட்டுத் தான் கேட்டதை நினைத்தபடியே நின்றுகொண்டிருக்கிறார்.)

பங்கஜம்: என்ன? என்ன விஷயம்? என் நெஞ்சு படபடன்னு அடிச்சுக்கிறது. ஹார்ட்டே நின்னுடும் போலிருக்கு. மூச்சே நின்னுடும் போலிருக்குன்னு.

சத்: அட்லஜு... தேங்க்யூ!

பங்: அய்யய்யோ மூளைப் பைத்தியமே பிடிச்சிடுத்தா? இத்தனை நாளா அமைதியாத்தானே இருந்தேள்! அண்ணா...ஓடிவா! டாக்டரைக் கூப்பிடட்டுமா?

சத்: ஒத்து பங்கஜம். டாக்டர் உதவி செய்யாது. அட்லபெட் ஜெனரல் ஆகப் போறேன்!

பங்: நிஜமாகவா? அதுக்கு டாக்டர் என்ன உதவி செய்தார்?

சந்: டாக்டர் பெருமாள், டாக்டர் தனிகாசலம், டாக்டர் ஜான் அத்தரு கூப்பிட்டு ஆரோக்கியசாமி பேசியிருக்காரு. என் பேரு லிஸ்ட்லே இருந்தது. அதுக்கு மேலே கொஞ்சம் பேசினதாலே நானே அட்வகேட் ஜெனரல் ஆக போறாரு!

பங்: யாரு சொன்னது?

சந்: டெலிபோன்லே இன்ஃபர்மேஷன் வந்தது. கவர்மெண்ட் கைநெலைத்து திடீர் ஒர்சந்தி. அடுத்த மாசம் அட்வகேட் ஜெனரல்!

பங்: அய்யோ! அடுத்த மாசம் வரைக்கும் நான் சாதாரண வக்கீல் பெண்டாட்டிதானா? என்ன, போன் உங்களுக்குத்தான் வந்ததா? ஏதாவது ராங் நம்பரா இருக்கப் போறது?

சந்: வேது, பங்கஜம்! இதி நிஜ நிஜம்!

பங்: அய்யோ! கொஞ்சம் இருங்க. என் இருப்புலே உங்களுக்கும் பட்டுப்புடவை இருக்கு! கொஞ்சம் இருங்கோ கற்பூரம் சுத்திப் போடறேன்.

(உள்ளே போகிறாள்.)

சந்: தேவுடா! ஏழு கொண்டல வாடா! கொன்னதா! அட்வகேட் ஜெனரல் ஆகப் போறதுனா! நாலு தப்பு இருக்குது இல்லையா? லிஸ்ட்லேயா பேர் இருந்தது. ஆரோக்கியசாமியும் ஒரு வார்த்தை செப்பினாரு. அந்தா நீ தயா. ஆரோக்கியசாமி தயா.

(பங்கஜம் ஆரத்தியுடன் வருகிறாள்.)

பங்: நில் நுங்கொள! அய்யோ! ஆண்டவனே! அடுத்த மாசம் சீக்கிரம் வரணும். வாட்சன் நில், துக்கின் நட் ஸைஸ்? என் நில் ஸைஸ். ஆரத்தி டேக்கில்!

சந்: ஏமிட்டி இதி இல்லிங்கோ?

பங்: அட்வகேட் ஜெனரல் ஒய்ஃப் ஆகப் போறேன். பேசிப் பழகிக்கப் படாதா? அவர் வரார்! அவர் வரார்!

(ஆரோக்கியசாமி வருகிறார்.)

சந்: நில்லண்டி, கொஞ்சம் இருங்க.

(கற்பூரத் தட்டை வாங்கி அவருக்கு ஆரத்தி காட்டுகிறார். பங்கஜம் உள்ளே போகிறாள்.)

சாமி தாங்கள். தேவுடா! அந்த ஸ்ரீ தயா. நாலு தருவி இருக்குது. நீங்க ஒரு வார்த்தை சொன்னது ரொம்ப நல்லாப் போயிந்தி. கவேண்டிபு, கவேண்டிபு.

ஆரோக்கியசாமி: மிஸ்டர் சந்திரபோதராவு! நான் என்ன பெரிய காரியம் பண்ணிட்டேன்? உங்க பேர் கன்ஸிடரேஷன்லே இருந்தது. ஏதோ என்னால் ஆனது ஒரு வார்த்தை...

சந்: அட்ல செப்ப கூடாது. சொல்லக் கூடாது. ஒரு வார்த்தை நாலிக்கு என்ன வாக்கு!

ஆரோ: உங்க கிட்ட முன்னே கேட்ட அந்த ரெகார்ட்ஸ்... சாட்சியங்கள்...

சந்: போக கூடாது! ஏமி அந்த ரெக்கார்ட்ஸ்? நேத்து அட்வகேட் ஜெனரல் ஆனப்புறம் கவர்ன்மெண்டுக்கு எதிரா கேஸ்லே ஆஜராகக் கூடாது! அதி தப்பு. லோ நேறு பார்டியோட கேஸ்லே ஆஜர் ஆகக் கூடாது. நானு அந்தச் சாட்சியங்கள் உங்க கிட்டயே இல்தாரு. இப்புடு எனக்கும் அந்த கேஸுக்கும் சம்பந்தம் லேது. ரிக்கார்ட்ஸ் இரும்புப் பீரோவிலே உந்தி. கொஞ்சம் இருங்கோ. பங்கஜம்! பங்கஜம்!

(பங்கஜம் காகிதங்களை அடங்கிய பெட்டியுடன் வருகிறாள்.)

பங்: இதோ அந்த ரெக்கார்ட்ஸ். கொண்டு வந்துட்டேன். இதுக்காகத்தானே வந்திருக்கீங்க? எனக்குத் தெரியாதா உங்களை? இந்தாங்கோ. நீங்களே அவா கையிலே கொடுங்கோ.

சந்: நீவு கொடுத்திடு. காரணங்களானே சொல்றேன். சய்...சய்...!

ஆரோ: தேங்க் யூ மிஸ்டர் சந்திரபோதராவு!

சந்: நா ஒப்புக்கொண்ட தாங்கள் செய்யணுமா அவங்களுக்கு கொடுத்தது? இதிலே எல்லாம் இருக்குது. டேட், லெட்டர், பேப்பர்ஸ் எல்லாம்.

"வாட்சன் நில், துக்கின் நட் ஸைஸ்! என் நில் ஸைஸ். ஆரத்தி டேக்கில்!"

ஆரோ: நான் வரட்டுமா?

பங்: ஒண்ணுமே சாப்பிடாம போறீங்களே?

ஆரோ: அந்த அருமை நாயகம் வந்தா...

சத்: வந்தா என்ன? அவரு ரொம்ப கோ-ஆப்பரேஷன் வேணு. எனக்கு அவரு கேஸ்லே எத்தனையோ ஒத்தாசை.

பங்: அவர் என்ன பொய் சொல்றாரா? எங்களுக்கு என்ன தெரியும்? நாங்க என்ன கண்டோம்?

ஆரோ: அவர் தம்மைத் தாமே உண்மையான கிறிஸ்டியன்னு சொல்லிக்கிறார்.

பங்: அவர் பெரிய கிறிஸ்டியன். உங்களை மாதிரி நல்ல உள்ளம் கொண்டவர்தான் கிறிஸ்டியன். நீங்க பார்க்காத நீதியா? நீங்க பார்க்காத ஏசுவா?

(அருமைநாயகம் வருகிறார். பங்கஜம் உள்ளே போகிறாள்)

அருமைநாயகம்: குட் மார்னிங் மிஸ்டர் சத்தியநாராயணா!

சத்: [illegible] ... [illegible]

[illegible]

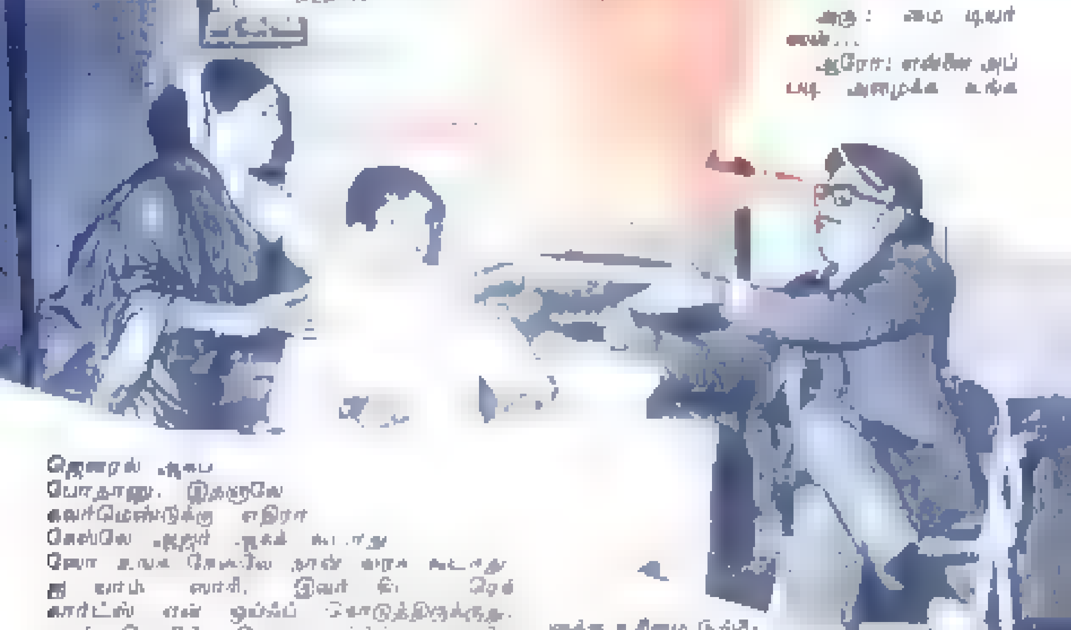

“நீங்க கொடுத்தது, வரதட்சணைதான் சொல்றேன். கொடு! கொடு!”

[illegible] தெரைல் ஆகப் போதாது. இதுவுமே கவர்மெண்டுக்கு எதிரா செஞ்சே ஆகும் கூடாது. போன வருஷ லெவல்லே நான் வரச் சொல்லி ... பாம் லாரி. இவர் ... செக் கார்ட்ஸ் என் ஒப்பிப் கொடுத்திருக்குது. நான் கொடுக்க வேணு. ... கொடுத்தது. நீங்க இவா ... வாங்கிக்கோங்களேன். நாலு பவுன் ... தாறு. ஆரோக்கியசாமி ஒன்றாறுன்னு மிஸ்டர் அருமை நாயகம்! ஒன் மினிட் ... தவ்வா பவுன் பிரம்ம தெவரு சின்ன ... வேணு. ரூ பாம் லாரி.

(சத்தியநாராயணா உள்ளே போகிறார்)

ஆரோ: என் மிஸ்டர் அருமை நாயகம். இன்னொரு வியாபாரத்தை இப்பத்தான் முடிச்சேன். என்ன? அவர் பேசிட்டுப் போறது புரியுதா? என்கிட்டே செக்காட்டைக் கொடுத்துட்டு ‘ஒப்பிப் கொடுத்தாங்க’ நீங்க வாங்கிக்கிட்டுப் போங்கன்னு சொல்லிட்டுப் போறார். எதுக்குன்னு தெரியுதா?

அரு: தெரியுது. கொஞ்ச நாளா எனக்கும் கூட இதெல்லாம் புரிய ஆரம்பிச்சிருக்குது. அவர் மனச்சாட்சியைச் சமாதானம் செய்து கொள்ள அப்படிச் சொல்லிட்டுப் போறார்.

ஆரோ: இப்பவும் உங்களுக்குப் புரியலே. அவர் எதுக்காக மனச்சாட்சியைச் சமாதானம் செய்துக்கணும்? அவர் மனச்சாட்சியை நான்தான் விலைக்கு வாங்கிட்டேனே! அவர் உங்களை ஏமாத்திட்டுப் போறார்!

அரு: குப்புசாமி வீட்டுக்குப் போனேன். அவங்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்கிட்டீங்கன்னு தெரிஞ்சுது. இவரை என்ன கொடுத்து வாங்கினீங்க?

ஆரோ: பணம்! போனவுடன், அதைக் கொடுத்தேன். இது நேர்மையான வியாபாரம் இல்லே. இருந்தாலும் வியாபாரம் தான். இவர் பையனை விலைக்கு வந்தான். பேரம் சரியா இல்லே. அதனாலே அவன் போறதிரதேவன்னு இவரை வாங்கிட்டேன்!

அரு: ஸைமன் டியர் ...

ஆரோ: என்னே அப்படி அனுப்பின உங்களுக்கு உரிமை இல்லே. நீங்க மாதிரி இல்லேன்னு அதுக்கு நீங்க வருத்தப்படுத்தினீங்க இருக்கிறீங்களா?

அரு: மிஸ்டர் ஆரோக்கியசாமி! நீங்க எனக்கு எதுவுமே நினைவுபடுத்த வேண்டாம். ... உங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தை நினைவு படுத்துகிறேன். நாமக் வெளியே இருக்கும் வரை உண்மையை நிரூபிக்க எனக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்குது.

ஆரோ: இன்னமும் அது முடியும்னு நினைக்கிறீங்களா?

அரு: ஏசு எனக்கு உதவி செய்வார்!

ஆரோ: ஏசுதான் இந்தக் காட்சிகளை என்கிட்டே கேட்பிக்கட்டுமே!

அரு: நூ ஆர் மிஸ்டேக்கன்! அது ஏசு செய்த வேலை இல்லே. சைத்தான் செய்த வேலை! மிஸ்டர் ஆரோக்கியசாமி! இந்த

உண்மையின் ஒரு சக்திவாய்ந்த இருதயத்தை. கொடுத்து வைக்கவில்லை? திரும்பவும் கொடுக்க மாட்டார்னு நீங்க முன் நினைக்கிறீங்க? நீங்க கூட உண்மையை ஒப்புக்குங்க. உங்களுக்கு அதுதான் கௌரவம். பெருந்தன்மை.

ஆரோ: கௌரவத்தைக்கூட நான் விலைக்கு வாங்கிடுவேன்னு சொல்லி கிடுக்கிறேன். தாமன் வெளியே இருக்கிறதை நம்பிக்கை இருக்குங்கிறீங்க. அன்பையும் உண்மை தானேங்கு?

அரு: அது உங்களாலே முடியாது. அவர் இருக்கிற இடம் அப்படி. அதுக்கும் பாதுகாப்பா இருக்கிறார் ஒரு பக்தர். அவரை உங்களாலே விலைக்கு வாங்கவே முடியாது.

ஆரோ: நான் மனை சொன்னா, பக்தனை மட்டும் இல்லே. அந்தப் பக்தன் ஒப்பற கூட்டம் ஆளையும் வாங்குவேன். பணத்தாலே எதையும் வாங்க முடியும்!

அரு: அந்தப் பக்தன் உண்மையானவரே காணுறவர். அவருக்கு எதுவேணும் ஆசை கிடையாது. பணம் — பதவி — எதுவுமே தேவையில்லை அவருக்கு. அவரை உங்க பணத்தாலோ அந்தப் பணத்தை வேண்ட வர பதவியாலோ வாங்க முடியாது.

ஆரோ: அந்தளவு நம்பிக்கை இருந்தா அந்தப் பக்தன் யாருன்னு சொல்லுங்க. அவனையும் வாங்க முடியும்னு காட்டறேன்!

அரு: அவசியமில்லை... ஆள் கடவுளுக்கும், உண்மைக்கும் மட்டுமே அடிமை. உண்மையின் அடிமைகள் விலைக்கு வரமாட்டாங்க. அந்த பெயர்த்தை உங்களாலே கொண்டு செல்ல முடியும். அது விலைக்கு வாங்க முடியாது!

ஆரோ: அவரை நான் விலைக்கு வாங்கிடுவேன்னு நீங்க பயப்படறீங்க. அதனாலேதான் அவர் யாருன்னு சொல்ல மாட்டேங்கறீங்க!

அரு: ஹோ! அவரு யாருன்னு சொல்லிட்டா போலீஸுக்குத் தகவல் கொடுக்கலாம். அதை நினைச்சு நீங்க என்னைக் கேக்கறீங்க!

ஆரோ: நான் போலீஸுக்குத் தாமன் இருக்கிற இடத்தைச் சொல்ல மாட்டேன். நானே போய்த் தாமனை அழைச்சுக்கிட்டு வந்து வேற ஒரு இடத்திலே ஒப்படைக்கப் போறேன். பெருந் தன்மையையும் விலைக்கு வாங்கிக் காட்டப் போறேன்!

அருணா: வாக்கிட்டே ஒப்படைப்பீங்களா?

ஆரோ: பிராமிஸ் பிட்டே!

அரு: நான் உங்களை நம்பத் தயாராயில்லை. ஏன்னு நீங்க ஒரு உண்மையான பிரியநான இல்லே! சொல்லிகிட்டே ஒப்படைக்கத் தான் திட்டம் போடறீங்க.

ஆரோ: நான் அந்தப் பக்தனை விலைக்கு வாங்கிடுவேன்னு நீங்கதான் பயப்படறீங்க.

அரு: அப்படிச் சொல்லாதீங்க! அவரை வாங்க வருவ போறேன்னு நான் நினைக்கல ஏன்னுதான் அவமானம்! போலீஸுக்குச் சொல்லிடுவீங்களோன்னுதான் பயப்படறேன்.

ஆரோ: அம்மாடி! உங்களாலேதான் என்னை நம்ப முடியாது. ஆனா நான் உங்களை நம்பறேன். ஏன்னு நீங்க ஒரு பைத்தியக்காரர்; அதனாலே நான் நம்பறேன். இந்த செக் காகிதம் எல்லாம் நீங்களே வைச்சுக்குங்க.... ம்...எடுத்துக்குங்க! (மேஜை மீது பெட்டியை வைக்கிறார்) அந்தப் பக்தன் இருக்கிற இடத்தைச் சொல்லுங்க. நான் அவரை ஏதோ ஒன்னு கொடுத்து விலைக்கு வாங்கிறேன் இந்தச் சாட்சியங்களைத் திருப்பி எனக்கிட்டே கொடுங்க. தாமனை நான் போலீஸிலே ஒப்படைக்கா நீங்க இதை வேணும் என் கிட்டக் கொடுக்க வேண்டாம். வேலை நடக்குங்க. இந்தச் சாட்சியங்கள் இருந்தா வேலை நீங்க ஜெயிக்கலாமே! இதோ நோ ஒப்புதல் சீட்டு வாங்கிலே வைக்குறதையும் இந்தப் பெட்டியிலே வைக்கிறேன்.

அரு: அந்தப் பக்தனை விலைக்கு வாங்க முடியல்லைன்னு, அப்போ நீங்க போலீஸுக்குப் போக நான் இதையெல்லாம் என் கிட்டே வைச்சுக்கிட்டுக் கொள்ளவும் பயன் படுத்தலாமா?

ஆரோ: ஓ எஸ். அந்தப் பக்தனை விலைக்கு வாங்கிட்டா இந்தச் சாட்சியங்களை எல்லாம் என் கிட்டே திருப்பிக் கொடுத்திடணும். உங்க வார்த்தை எனக்குப் போதும்.

அரு: ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனா மிஸ்டர் ஆரோக்கியசாமி, அந்தப் பக்தரை விலைக்கு வாங்கற முயற்சியிலே நீங்க தோல்வியைத் தான் அடையப் போறீங்க!

ஆரோ: நான் வியாபாரத்திலே தோல்வி அடைந்ததே கிடையாது. அவர் விலாசம்?

அரு: மாணிக்கம், பண்டாரம், மேலத் தெரு, செல்லப்பட்டி.

ஆரோ: சரி, நான் போய் அந்த வியாபாரத்தையும் முடிக்கிறேன்.

அரு: அந்த வியாபாரம் உங்களை முடிக்கும்.

ஆரோ: என் பணம் படைப் பலமுள்ளது!

(தொடரும்)

பூரிக்கு ஒரு புதிய கோவில்

பூரி [illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

ஸ்ரீ [illegible] 23-4-79 [illegible]

[illegible] பூரி - 752001.

[illegible]

[illegible]

தோசை விலை குறையுமா?

சில வாரங்களுக்குமுன் சென்னை நகர ஹோட்டல்களில் முன்றும் பண்டங்களின் விலையைக் குறைக்கப் போராட்டம் நடத்திப் பரபரப்பை உண்டாக்கினார் செல்வமணி!

இவர் போராட்டம் கலப்படத்தில் ஆரம்பித்தது! முன்பு ஒரு முறை இவர் இஞ்சினீயரிங் கல்லூரியில், ஒரு பகுதிக் கட்டடம் இடிந்து விழுந்து சில தொழிலாளிகள் மாண்டபோது, இவர், அந்த விழுந்த பகுதிக் கட்டட ஆராய்ச்சியில் இறங்கினார். கலப்பட சிமென்டு என்று கண்டு பிடித்தார். அரசிடம் புகாரும் செய்தார். அப்புறம் இவரே வேறு இடத்தில் பெரிய அளவில் சிமென்டுக் கலப்படம் தொழிலாளியை நடப்பதைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்தார். அந்த வழக்கு இன்னும் நடக்கிறது.

[illegible] - எம். கே. செல்வமணி

போன ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டு தீபாவளி சமயத்தில் துக்கானக் கடையில் வாங்கின எண்ணெய் கலப்படமாக இருந்து குழந்தைகளுக்கெல்லாம் ஜுரம் வந்ததால், அந்த எண்ணெயைப் பரிசோதனைக்கு அனுப்பிக் கலப்படம் என்று தெரிந்து கொண்டார். கலப்படத்துடன், போலி நிறுவனத் தன்னை வைத்துப் பொது மக்களை ஏமாற்றுபவர்கள் மீதும் எச்சரிக்கைக் கணைகள் தொடுக்க ஆரம்பித்தார். இந்த எச்சரிக்கை, போராட்டங்களாக சரியான அஸ்திவாரத்துடன் நடந்த. ''பண்டம் வாங்குவோர் பாதுகாப்புச் சங்கம்'' என்ற ஸ்தாபனத்தையும் சென்ற ஆண்டு பதிவுசெய்து கொண்டார். அதற்கு எம். கே. செல்வமணிதான் நிர்வாகத் தலைவர்.

அவருடைய ஆராய்ச்சி ஹோட்டல் பக்கம் திரும்பியது.

முதலில், கலப்படம், இரண்டாவது அளவுகள், மூன்றாவது விலை நிர்ணயம்!

''சட்டீக்கு யார் பொரிகடலையையும் தேங்காயையும் உடைக்கிறார்கள்? புகையிலையின் மேல் தோலையும் தேங்காய்ப் பின்னோருக்கையும் சேர்த்து அரைத்துத் தாளித்து நமக்கு வழங்குகிறார்கள். நம்முடைய நாக்கையும் கண்களையும் ஏமாற்றுகிறார்கள்'' — இது செல்வமணியுடைய முதல் வாதம்.

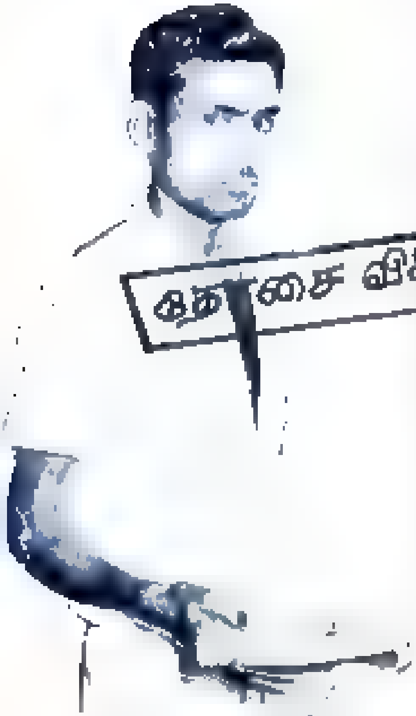

"ஒரு படி அரிசி மாவுக்கு நாற்பது இட்லியோ என்பதுதைத்து தோசையோ தயாரிக்கலாமே! ஓர் இட்லி பதினைந்து பைசா என்று விற்பது நியாயமா?" — இது அவருடைய அடுத்த வாதம்.

"மத்திய பிரதேசக் காட்டுப் பகுதியில் ஒரு ஏகம் ஒரு படி ஒரு ரூபாய் கிடைக்கும். தானியப் பக்குவமாகவும் வரும். அதைப் போட்டுச் சாம்பார் வைத்து, [illegible] தெரியாமல் வெல்லம் போட்டு விற்கிறார்கள். நாம் அதை விரும்பி வைக்கிறோம். நம் உடல் ஆரோக்கியம் என்ன ஆவது?..." இது அவருடைய மூன்றாவது கேள்வி.

இந்த அடிப்படையில் போராட்டக் காரர்கள், விலைகளை ஏற்றிக் கொண்டே போவது அநியாயம் என்று மறியல் செய்து இரண்டு கடைகளை மூடியிருக்கும் 'மன்டம் வாங்குவோர் பாதுகாப்புச் சங்கத் தலைவர் சேஷாசலம் புதிய எதிர்: பேங்க் களிடமிருந்து அவர்கள் கடனும் பெறுவதைக் கூட அடியாளைய ஏற்றுக் கொண்டு அநியாய வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள். இந்த மாதிரி, மக்கள் நலனுக்குப் பாடுபடத் தமக்கு வழிகாட்டியவர் அமெரிக்க நாட்டு ரால்ஃப் நாடார் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் ரால்ஃப் நாடார் பெற்றது போன்ற மகத்தான வெற்றியைத் தாம் இன்னும் தான் அடைய வேண்டும் என்பதையும் இவர் ஒப்புக் கொள்ளத் தயங்குவதில்லை.

இது சம் பே. சேஷாசலம் ஓட்டல் பண்டங்களின் விலை குறைப்பு போராட்டக் கதை பற்றி. சென்னை திருவல்லிக்கேணி பைகிராஃப்ட்ஸ் ரோட்டில் கிட்டத்தட்ட சைவ மாக ஓட்டல் தொழில் நடத்திவரும் 'மூன் லேக்' அதிபர் திரு. கே. வெங்கடேசன் அவர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட் டோம். திரு வெங்கடேசன் சொன்னது:

சேஷாசலம் அவர்களின் போராட்டம் 'தீனா வாசு' [illegible] இருக்கலாமே தவிர, உண்மையுடன், [illegible] ஒத்து வரும் விஷயம் இல்லை.

1973ல் நாங்கள் [illegible] மூட்டை [illegible] ரூபாய்க்கு வாங்கினேன். இப்போ மட்டமான புழுங்கலரிசி மூட்டை இருநூற்றி என்பது ரூபாய்! இரண்டு இட்லியின் விலை இருபது பைசாவிலிருந்து இருபத்தைந்து பைசாவாக உயர்த்தியிருப்பது நியாயமா? அநியாயமா? நீங்களே சொல்லுங்கள்!

சர்க்கரை மூட்டை முந்நூற்றைம்பது ரூபாயிலிருந்து ஐந்நூறு ரூபாய்க்கு உயர்ந்திருக்கிறது. காப்பிப் பொடி கிலோ ஒன்பதிலிருந்து பதினாறாகியிருக்கிறது. பால் விலையோ கேட்க வேண்டாம்! இந்த மட்டும் நாங்கள் காப்பி கொடுக்கிறோமே என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டாமா?

ஓர் உதாரணம் சொல்கிறேன். [illegible] ஒரு 'கஸ்டமர்' வருகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர் இரண்டு இட்லி, ஒரு தோசை, ஒரு காப்பி சாப்பிடுவார்! [illegible] நாற்காலி, சாப்பிட மேஜை, [illegible] போடல், தேவையானதும் விளக்கு, ஆகா? மேஜை துடைக்கும் பையன் மேஜையைத் துடைக்கிறான். தண்ணீர் கொண்டு வரும் பையன் தண்ணீர் டம்ளரை வைக்கிறான். இப்போ இரண்டு நபர், ஒரு பாத்திரம் ஆகிறதா? கணக்கு வைத்துக்கொள்ளுங்கள்!

சர்வர் ஒரு பெரிய பிளேட்டில் இரண்டு இட்லி, சின்ன இரண்டு தட்டுக்களில் சாம்பார், சட்னி கொண்டு வருகிறான். இப்போ, மூணு ஆளாச்சு, நாலு பாத்திரங்கள்.

இப்போ எல்லாம் எல்லோருக்கும் எல் லாம். கூடாமத் தோசை தோசை போடு கிறதோடு [illegible] தோசைக்குச் சாம்பாரு கொண்டே இருக்க வேண்டும் [illegible] காலியாகக் கொண்டே இருக்கிறது.

தோசைக்கு ஒரு பிளேட், சட்னி சாம்பா ருக்கு இரண்டு பாத்திரங்கள். இப்போ மொத்த பாத்திரம் ஏழு. அப்புறம் காப்பி, டபரா டம்ளர் இரண்டு. மொத்த பாத்திரம் ஒன்பது. இதைக் கழுவ வேறு ஆள் ஆக ஒரு வாடிக்கையாளரைக் கவனிக்க நாலு ஆட்கள், ஒன்பது பாத்திரங்கள், மேஜை நாற் காலி. மின்விசிறி, விளக்கு... இந்தச் செலவுகளெல் லாம் எங்கே போகிறோம்! ஒரு படி அரிசி மாவுக்கு நாற்பது இட்லி என்று கணக்கு எழுதிக் காட்டலாம்! அதில் எப்படி இட்லி ஆகிறதோ! புரிகிறதா!

அப்புறம் இந்த விற்பனை வரி விவகாரம் இருக்கிறதே! அது பெரிய பகாசுர விஷயம். மொத்த விற்பனையில் இவ்வளவு சதம் என்று கணக்கு [illegible] அதிகாரிகள் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்து அநியாயமாக வரி நிர்ணயிப்பார்கள். அப்பீல் செய்து பார்க்கலாம். அப்பீல் முடிய வருஷக் கணக்கு ஆகலாம். ஆனால் நாம் வரி வேண்டியதை அவ்வப்போது கட்டியாக வேண்டும். இன் னொரு தொல்லை [illegible] செய்ய [illegible] வருவார்கள். இப்போ என்னுடைய நாலு அப்பீல்கள் 'பெண்டிங்'கிலே இருக்கு.

[illegible], [illegible], [illegible] எத் தனை பேர் ஓட்டலிலே வேலை செய் யறார். இவர்கள் எல்லோருமே, டீ, காப்பியில் விருந்து. [illegible] இவர்களுக்குத் தவிர [illegible] ஆறு நூறு ரூபாய் ஆகும். ஆனால் [illegible] இவர்களுக்காகத் தனி [illegible] ரூபாய்!

அப்புறம் மூன்றேகால் பாத்திரங் களுக்கு [illegible] அறுபது ரூபாய் [illegible] கொடுப்பேன். இப்போ [illegible] ரூபாய் ஆகிறது. ஓட்டலுக்குச் சர்வீஸ் செய்கிற [illegible] கொடுக்கிறோம்!

எங்களை அநியாயம் நாங்கள் வாங்கும் பொருட்கள் [illegible] இருக்கலாம்! ஆனால் சர்க்கரை, தேங்காய் புண்ணாக்கையும், புளிக்காய்ச் தேங்காயும் சேர்த்து அரைத்துச் சட்னி என்று சொல்ல முடியாது. அப்படிச் செய்தால், எங்களால் தொடர்ந்து தொழில் நடத்த முடியுமா?

ஒரு விஷயம் நீங்க ஞாபகத்திலே வைக்க ணும்! நாம விலை கொடுத்து வாங்குற சாமான்கள் விலை மணிக்கணக்கில் தேன் விலை மாக ஏறிக் கொண்டு போகிறது. நாங்கள் விற்கும் பண்டங்கள் விலை மாதக்கணக்கில் ஒரு நிலையில் நிற்கிறது!... பேட்டி: பட்டினத்தார்

திருப்பணி நிதி வேண்டுகோள்

வள்ளல் பாரி வாழ்ந்த பிரான் மலைக்கு [illegible] மைல் தொலைவிலும் முருகன் திருத்தலங்களில் ஒன்றான குன்றக்குடிக்கு 15 மைல் தொலைவிலும் பாலாற்றங்கரையில் அமைந்திருக்கும் சிவகங்கை தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த முறையூர் அருள்மிகு மீனாக்ஷி சொக்கநாதர் ஆலயம் புதுப்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. பக்த அன்பர்கள் பெருமனவில் பொருளுதவி செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். குடமுழுக்கு நடத்த உங்கள் உதவியை வேண்டுகிறோம்.

முகவரி: எஸ். அழகப்பன்
தலைவர், திருப்பணிக்கமிட்டி
97-C, தெற்கு ஆவணி மூல வீதி
மதுரை - 625001

சென்னை [illegible] அவர்கள் குமாரர் சிரஞ்சீவி P. S. சந்திரசேகர் M.A.,CAIIB.(ஆபீஸர், ஸ்டேட் பாங்க், சென்னை)க்கும், திரு R. ராஜகோபாலன் அவர்கள் குமாரத்தி சௌ. சாந்தி B. A.க்கும், சென்னையில் திருமணம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. வாழ்க மணமக்கள்

அய்யங்கார்ஸ் காபி கம்பெனி

தலைமை ஆபீஸ்:
45, [illegible] தெரு.
சிந்தாதிரிப்பேட்டை.
(போன்: 24131)

கிளை:
15, தெற்கு மாட வீதி.
மயிலாப்பூர்.
(போன்: 76773)

தி. நகர். ஏஜன்ஸி:
[illegible] & கோ.,
18, உஸ்மான் ரோடு.
(போன்: 446387)

2 ஃபாஸ்ஃபோமின் டானிக்...

ஃபாஸ்ஃபோமின் அயன்

பெண்களுக்கான அயன் டானிக்

ஃபாஸ்ஃபோமின் அயன் சத்து மிக்க சிவப்பு இரத்தம் உருவாகக் காரணமாயிருந்து உற்சாகத்துடன் சக்தியையும் பெருக்குகிறது. பெண்களுக்கான ஃபாஸ்ஃபோமின் அயனைத் தவறாமல் தினம் உட்கொள்ளுங்கள்.

ஃபாஸ்ஃபோமின் விடமின்

குடும்பத்திற்கான விடமின் டானிக்

ஃபாஸ்ஃபோமின் குடும்ப ஆரோக்கியத்திற்குத் தேவையான விடமின் பி காம்ப்ளெக்ஸ் மற்றும் பல்வேறு கிளிஸரோபாஸ்பேட்டுகள் அடங்கிய விடமின் டானிக்காகும்.

குடும்பத்தினர் அனைவரும் திட ஆரோக்கியத்துடன் திகழ ஃபாஸ்ஃபோமின் டானிக்

ஃபாஸ்ஃபோமின் அளிக்கும் இரு டானிக்குகளும் பசியைத் தூண்டி, வலிமையைப் பெருக்கி, நோய்களை எதிர்க்கும் சக்தியைக் கூட்டுபவைகளும்.

SARABHAI CHEMICALS LTD.

SHILPI SC 8A/74 TAM

விடியாத இரவுகள்

சோம. மகாதேவன்

இருளன் வீரய்யா திண்ணையிலே உட்கார்ந்து வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

தெப்பமாக நனைந்து, எங்கிருந்தோ வந்து சேர்ந்தான் இருளனது மகன் நாகப்பன்.

"மேலக்குண்டிலே ஓர் உழவைப் போட்டு, நாளைக்கே நாத்துப் பாவிப் போடலாம்" என்றான் வீரய்யா, மகனைப் பார்த்ததும்.

நாகப்பன் நெற்றியில் வழிந்த நீரை வழித்துவிட்டவாறு தகப்பனைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"அதெல்லாம் உழுதுக்கலாம். இப்ப நிலத்துக்காரரு கந்தசாமி, பஸ்ஸிலே வந்து இறங்கினவர், அங்கேதானே மறைக்கு ஒதுங்கி நிக்கிறாரு. இங்கேதான் வருவாரு. எந்தப் பேச்சிலேயும் பிடி கொடுத்துப் போடாதே. ஆமா, சொல்லிட்டேன்....

"நிலத்தைக் கிரயம் பேசறதா பேச்சு அடிபடுது. யாருக்கு வித்தாலும் கொண்டானும் உழவடையைக் கண்டிப்பா விடமுடியாதுன்னு சொல்லிப் போடு" என்று உத்தரவிடுவது போலச் சொன்னான் நாகப்பன்.

குரல் கேட்டு வீட்டுக்குள்ளிருந்து மருமகள் முனியம்மாளும் வந்துவிட்டாள்.

"ஊருக்குள்ளே நம்ம பங்காளிகளே எப்ப எப்பன்னு காத்துக்கிட்டிருக்காங்க. வாய் மறுபேச்சிலே எதுவும் விட்டுக் கொடுத்துப் பேசிப்புடாதீங்க. பொழைப்புக் கெட்டுப் போகும்" என்று அவளும் எச்சரித்தாள்.

வீரய்யா இருவரையும் திரும்பிப் பார்த்தான். வாயைத் திறக்கவில்லை.

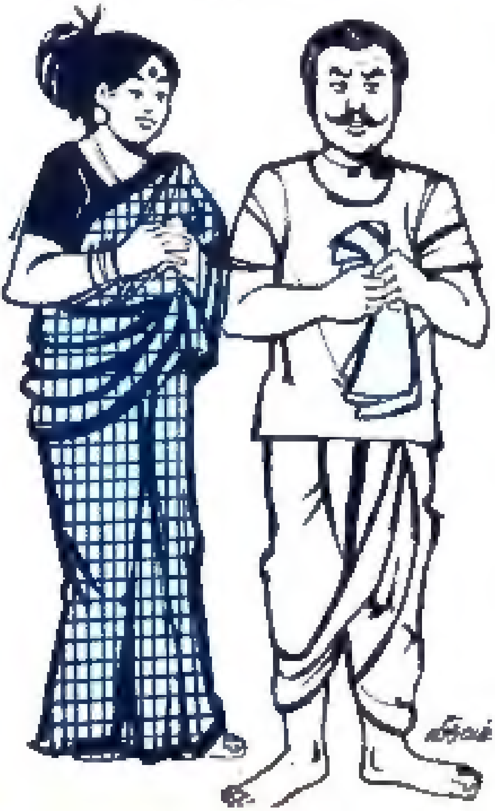

முன்பு இந்த வீடு, கூரை வீடாக இருந்த போது, ஒரு மழை பெய்தாலும் நனையாமல் ஒண்டியிருக்க உள்ளே இடம் இருக்காது. இந்த விழும் கூரையைச் செப்பனிட்டுக் குடியிருக்க வகை இருந்ததா? பாதி கரைந்து போன திண்ணையிலே இப்படித்தான், முழங்கால்களைக் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான் வீரய்யா. அவனையும் ஒரு பொருட்டாக எண்ணி, தேடி வந்து, பக்கத்திலே உட்கார்ந்து பேசினார் கந்தசாமி. அப்போது மதுரையிலே அவருக்குப் பலசரக்குக் கடை வியாபாரம் விரிவாக நடந்துகொண்டிருந்தது.

முதல் சந்திப்பிலேயே, தமது இரண்டு ஏக்கர் நன்செய் நிலத்தையும் வீரய்யாவிடம் உழவடைக்கு ஒப்படைத்தார். முதல் வருடம் முழுதும் விவசாயச் செலவுக்கென்று முன் பணமும் கொடுத்தார்.

கந்தசாமி கைகொடுத்த போதே வீரய்யாவின் வாழ்க்கையில் நல்ல காலம் பிறந்தது. அப்போது கந்தசாமியைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் வீரய்யாவின் கண்களில் நீர் மல்கும். தெய்வத்தின் நினைவு வரும்!

அறுவடையின்போது, களத்துக் கல்யாணத்துக்கெல்லாம் கந்தசாமி வருவதில்லை. ஒவ்வொரு போகத்துக்கும் தவறாமல் நெல்மூட்டைகளாகி, வண்டியிலேறி, மதுரை போய்ச் சேர்ந்துவிடும்.

வீரய்யாவுக்கும் குடும்பம் என்று ஏற்பட்டது. அயராது உழைத்தான். குத்தகை நெல் கொடுத்தது போக, போதுமான அளவுக்கு மிஞ்சியது. வீட்டையும் இப்படிக் கெட்டிக் கட்டடமாகக் கட்டிக் கொண்டான். மூத்த மகள் பாலம்மாளை, ஆசை தீரச் செலவழித்துக் கட்டிக் கொடுத்தான். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னதாக மகன் நாகப்பனுக்கும் மணம் முடித்து வைத்தான். போன வருடம்தான் ஓர் ஏக்கருக்கு ஊர் மந்தையிலே புன்செய்க்காடு ஒன்றையும் வாங்கிப் போட்டிருக்கிறான். மருமகளை இந்த வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்த பெருமையோடு, வீரய்யாவின் உயிரோடு இணைந்திருந்தவள் போய்ச் சேர்ந்து விட்டாள்.

கந்தசாமி தேடி வருகிறாராம். அதுவும் நின்று விட்டது.

வீரய்யா தெருவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

தலையில் துண்டைப் போட்டுக் கொண்டு கந்தசாமியும் வந்து விட்டார்.

வீரய்யா பரபரப்புடன் முற்றத்தில் இறங்கி வரவேற்புக் கொடுத்துவிட்டு, வீட்டுக்குள் திரும்பி, "அந்தப் பாயை எடுத்தாந்து போடுடா!" என்று குரல் கொடுத்தான்.

பாயோடு திண்ணைக்கு வந்த நாகப்பன், "ஐயா வாங்க!" என்று பணிவாகவே வணக்கம் சொல்லிவிட்டு, திரும்பிச் சென்று, தன் அறையில் முனியம்மாளோடு நின்றான்.

கந்தசாமி தலைநிமிர்ந்து வீரய்யாவைப் பார்த்தார்.

"நானே வலிய வந்துதான் நிலத்தை உங்கிட்டே ஒப்படைச்சேன். இப்பவும் நானே வந்து பேசணும்னு தோணிச்சு. நான் கொஞ்சம் கொஞ்சமா குறைஞ்சுக்கிட்டு வர்றதும் உனக்குத் தெரிஞ்சிருக்கும்."

"உங்களுக்கும் இப்படி ஒரு கஷ்டம் வரும்னு நான் எதிர்பார்க்கலீங்க" என்றான் வீரையா.

"வந்திருக்கு. என்ன செய்யறது? கல்யாண காரியத்துக்காக நம்ம நிலத்தைக் கிரயம் செய்யறதுன்னு முடிவுக்கு வந்திருக்கேன். உங்கிட்டே அந்த அளவுக்கும் பணம் தேறுமா?" என்று கேட்டார் கந்தசாமி.

"ஏதுங்க? என்னமோ இல்லேங்கிற சொல் இல்லாமல் காலம் ஓடுது. இந்த வீட்டைக் கட்டினதிலே.... கொத்தன் 'கல்'லே ஆரம்பிச்ச 'அரை'க்கு மேலே கொண்டு போயிட்டான்....."

"அப்ப.... வேறே யாருக்கும் கிரயம் செய்யறதிலே உங்களுக்குச் சம்மதந்தானே?" என்று கேட்டார் கந்தசாமி.

"இருபது வருஷமா நிலத்தை உழுதுகிட்டு இருக்கோம். யாருக்கு வேணும்னாலும் பேசி முடிங்க. உங்களுக்குக் கொடுக்கிற குத்தகையை அவங்களுக்குக் கொடுத்துட்டுப் போறோம். யாருக்காவதும் உழுறதை விட்டுக் கொடுக்க முடியாதுங்க" என்று நாகப்பன் வெளியே வந்து சொன்னான்.

"ரொம்பவும் தொந்தபோன நிலைமையிலே வந்து கட்டாயத்திருக்கேன். எனக்கு வேறே பாதை தெரியலே."

வீரையா வேறு பக்கமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். "உங்களுக்கு உதவுறதுக்கு என்னவம் இருக்குங்க. ஆனா...ஆனா..." என்று பயத்துடன் இருந்தான் வீரையா.

"வாறேன், வீரையா?" என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டுக் கந்தசாமி நடந்தார்.

"அப்படி விட்டுக் கொடுக்கும் போடு தெரிப்பு இருந்தா, இங்கே யாருக்குமே ஒரு விருப்பு இல்லே. இதையும் நிச்சயமா நினைச்சுக்கோ" என்று நாகப்பன் கோபமாக வீரையாவைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, மறுபடி வீட்டுக்குள் சென்றான்.

வீரையாவுக்கு ஆத்திரமாக வந்தது.

இன்றைக்கு மகன் தலையெடுத்துவிட்ட போது, இவன் இரக்கப்பட்டு என்ன செய்ய முடியும்?

அந்த நீண்ட இரவு முழுவதிலும், கந்தசாமியும் அவர் மனைவி வள்ளியம்மாளும் கண்ணுறங்கவேயில்லை.

"கிரயத்திலே அந்தக் கோவணுக்கும் ஒரு பங்கு கொடுத்தா எழுதிக் கொடுக்க மாட்டானா? அவனுக்குன்னே நாலுபேர்கிட்ட விசாரிச்சீங்களா?" என்று கேட்டாள் வள்ளியம்மாள்.

"எல்லாம் கேட்டுப் பார்த்தாச்சு. விக்கிற தொகையிலே நாலுக்கு மூணுபங்கை உழவடைதாருக்குக் கொடுக்கணுமாம். மத்த செலவுகளும் நம்மோடதான்" என்றார் கந்தசாமி விசனத்துடன்.

"அட பாவிங்களா? அப்புறம் எந்தப் பணத்தை வைச்சு இப்ப என்ன செய்யறது? நாளை மறுநாளே சம்பந்தி வீட்டுக்காரங்க மனுஷரும் வருவாங்களே?" என்று சொல்லிக் கலங்கினாள் அவள்.

கந்தசாமி ஒன்றும் பேசவில்லை. 'என்ன செய்வது' என்பதைப் பற்றித்தான் ஆழ்ந்த யோசனையில் இருந்தார்.

பொழுதும் விடிந்துவிட்டது.

"இதுக்கு மேலே என்னங்க? ஆண்டவன் விட்ட வழி!" என்று சொல்லிவிட்டு வள்ளியம்மாள் வாசல் தெளிக்க எழுந்தாள்.

அப்போது வாசல் கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டது. கதவைத் திறந்தாள்.

வாசற்படியில் பெரியவன் வீரையா நின்று கொண்டிருந்தான்.

"வா..... வீரையா!" என்றார் கந்தசாமி பரபரப்புடன்.

"........ஒரு முடிவோடு வந்திருக்கேன். உங்களுக்கு ஒரு இக்கட்டு தலைக்கு மேலே வந்து நிக்கறப்ப, உங்க நிலத்துலே உரிமை கொண்டாட மனசு ஒப்பலீங்க" என்ற வீரையா மடியிலே சுருட்டி மடக்கி வைத்திருந்த காகிதத்தை எடுத்து, "இந்தாங்க, உங்கிட்ட ஒப்படைச்ச நிலத்துக்கு விடுதலைப் பத்திரம்" என்றவாறு அதைக் கந்தசாமியின் கையில் கொடுத்துவிட்டு, அப்படியே அவசரத்துடன் திரும்பினான்.

நிலத்தை நல்ல விலைக்கு விற்பதில் இனி தடங்கல் இருக்காது. நினைத்தது நினைத்தபடி நடந்துவிடும்.

"ஐயா!" என்ற குரல் கேட்டுத் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினார் கந்தசாமி.

வீரையாவின் மகன் நாகப்பன் வேகமாகவே வந்து நின்றான்.

"எங்கப்பன் இங்கே வந்தாரா?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்!" என்றார் கந்தசாமி திகைப்புடன்.

"சந்தோஷம்! அவர் நிலத்தைப் பத்தி என்னதும் சொல்லி இருந்தாலும் எழுதிலே கொடுத்திருந்தாலும் அதுதான் உறுதியென்று நினைக்காதீங்க. இந்த உடம்பிலே உசிர் இருக்கிற மட்டும், நிலத்திலே வேறே யாரும் அடியெடுத்து வைக்கவிட மாட்டேன். இதையும் நிச்சயமா நினைச்சுக்குங்க" என்றான் நாகப்பன் வெறியோடு.

"வீரையா விடுதலைச் சீட்டு எழுதிக்கொடுத்திருக்கானே!" என்றார் கந்தசாமி நடுக்கத்துடன்.

"அதையும் மடியிலே வைச்சுக்கிட்டு, எழுதிக் கொடுத்தவனைத் தேடிப் பிடிச்சுக் கட்டுங்களேன். நானும் உன் குத்தகையா எழுதி வாங்கியிருக்கேன்!" என்ற நாகப்பன் அதே வந்த வழியே திரும்பி நடந்தான்.

அன்பு வழக்கென்று வரும்போது பிறருடைய சாட்சியும் வேண்டுமே!

தன்னை வாழ வைத்த மனிதனுக்கு, நன்றி செலுத்திவிட்ட மன நிறைவோடு, மகனுக்கும் மருமகனுக்கும் பயந்து, திரும்பியே பார்க்காது, வடக்கேயல்லவா போய்க் கொண்டிருக்கிறான் பெரியவன் வீரையா.

கந்தசாமிக்கு என்றைக்கு விடியப் போகிறது?

Printed and published by V. Vaidyanathan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at Kalki Press, Chetput, Madras-600031. Editor: K. Rajendran

AITARS-M.461 TM

நீல வானத்தை முத்தமிடும்
பச்சைப் பயிரலைகள், இருண்ட மேகங்கள்,
அந்திச் சிவப்பு, நீரில் கரும்பாசிகள்,
வெள்ளி மீன்கள், வெள்ளைக் கொக்குகள்,
மஞ்சள் கதிர்கள், பொன்னிற மினுக்கு,
காவிபடிந்த வேட்டி அணிந்த ஆடவர்கள்,
சிவப்பு, நீலம், ஆரஞ்சு, சேலைகள்.

வண்ணமோ வண்ணம்!

நெரோலாக்

வண்ணம்—நம் வாழ்வோடு ஒன்றிய அங்கம்